B.N.L.

S. BONAVENTURA

MEDITATIONES

PAPIE

1490

N° 1193

Inc
381

1193

Inc
381

Incipit tabula hui⁹ operis.

Excitatio ad ſequentia am/
plectenda. fo. 2
Meditanda die lune.
De meditatióibus q̄ ꝓcedūt
dn̄m Jeſuʒ xp̄m: ꝛ p̄io q̄l'r
angeli ꝓ nobis itercesſerūt
apud deū patrē. fo. 2
Q̄ūo ꝓcepit dn̄s angelo ga/
brieli facere ambaſiatā vir/
gini. fo. 3
Q̄ūo āgelus venit ad mariā
deſpōſatā Joſeph ſeni. 3
Qualr̄ dn̄a iuit ad heliſabeth
vt eā viſitaret fo. 5
De natiuitate beati Joānis
baptiſte. fo. 5
De reditu Marie virginis
ad domū ſuā. fo. 6
Qualiter Joſeph voluit do
minā dimittere. fo. 6
De natiuitate domini Je/
ſu. fo. 7
Qualiter multitudo angelo/
rum nūciauit xp̄i natiuitateʒ
paſtoribus. fo. 7
De circūciſiōe dn̄i ieſu. 8
De epyphania dn̄i fo. 8
De mora dn̄e ad ꝓſepe. 9
De purificatōe virgis. fo. 10
De fuga dn̄i i egiptū. fo. 11
Qual'r vixit dn̄a i egipto cū
puero morās ibi. fo. 11
Meditanda die martis.
De reditu dn̄i de egypto. 12
Q̄ūo puer Jeſus rediēs de
egypto obuiauit Joāni ba
ptiſte. fo. 12
De trāſitu dn̄i Jeſu reuerten
tis de egypto per domum
zacharie. fo. 13
Q̄ūo applicuit nazaret. 13
Q̄ūo remāſit i hyeruſalē. 13
Quid fecerit dn̄s Jeſus a
duodecio ſue etatis āno vſ/
qʒ ad p̄icipiū trigeſimi. 14
De itinē dn̄i Jeſu ad baptiſ/
mū ꝛ d̄ ip̄o baptiſmo. fo. 15
De ieiunio ꝛ tentatōib⁹ paſ
ſis a dn̄o i d̄ſerto. fo. 15
De adminiſtratōe facta ꝑ an
gelos dn̄o Jeſu. fo. 16
Q̄ūo Joānes oñdit Jeſum
digito: ꝛ d̄ reuerſiōe xp̄i ad
matrem. fo. 16
Meditāda i die mercurij.
Q̄ūo dominus legit i ſina/
goga fo. 17
De p̄ia vocatōe diſcipulo/
rum. fo. 17
De mutatōe aq̄ in vinū facta
ad nuptias. fo. 18
De vocatōe Joānis euāge

liſte a nuptijs. fo. 19
Qũo iuit dñs capharnaũ cũ mr̃e ⁊ diſcipulis. fo. 19
De ſmone dñi i mõte. fo. 19
De ſeruo centurionis a dño curato. fo. 19
De palitico miſſo p tectũ ⁊ a dño liberato. fo. 19
De ſocru Symõis liberata a dño. fo. 20
De dormitione dñi i naui/cula. fo. 20
De filio vidue a domino ſu/ſcitato fo. 20
De puella ſuſcitata fo. 20
De cõuerſione Marie ma/gdalene. fo. 21
Qũo Jo. miſit diſcipulos ſu/os ad Jeſum. fo. 22
De obitu bti Jo. bap. fo. 22
De locutione dñi Jeſu cum Samaritana. fo. 23
Qũo. d. Jeſus fuit duct⁹ vſ/qz ad ſupciliũ mõtis. fo. 24
De cura illius q habebat ma/num aridam. fo. 24
De multiplicatõe panis. 24
De fuga dñi Jeſu qñ fugit honorẽ regiũ. fo. 25
Qũo iuit dñs Jeſus ſup ma/re dũ ei⁹ diſcipli piclitabãt i medio maris. fo. 26
De muliere chananea. fo. 26
Qũo aliq pp verba dñi ſcan/dalizati fuerunt. fo. 26
De retributõe relinquẽtium oia ⁊ exẽpluz xpi ⁊ aploꝛ ſequentium. fo. 27
Qualr dñs qſiuit qd diceret de ſeipſo. fo. 27
De trãſfiguratõe dñi. fo. 27
De eiectõe emẽtiũ ⁊ vẽdẽn/tiuz in templo. fo. 27
De palitico ſanato ad piſci/nam. fo. 28
Qũo diſcipuli Jeſu eũtes p ſata euellebãt ſpicas ⁊ co/medebãt. fo. 28

Meditanda die Jouis.

De miſterio Marie ⁊ Mar/the. fo. 28
De pabola vinee ⁊ cultoꝛ q nũcios dñi occiderũt: ⁊ de pabola lapidis ãgularis: ⁊ qũo dñs aliqñ blãdis aliqñ duris vtebat ſmonib⁹. 29
De ceco iuxta viã ſedẽte illu/minato a dño fide ⁊ ipoꝛtu/nitate oꝛationis. fo. 29
De zacheo: ⁊ qualr dñs con/uerſabat cũ peccatoꝛib⁹ hu/militer. fo. 30
De ceco a natiuitate illumi/nato. fo. 30

Qualr.d.abſcōdit ſe ⁊ exi/
uit d̄ tēplo iudeis illū lapi/
dare volentibus. fo. 30
Quō.d.crūs i porticu ſalo/
mōiſ receſſit trāſio:danē exi
ens d̄ manu iudeoꝝ illū la/
pidare volentiū. fo. 30
De reſuſcitatōe lazari. fo. 31
Quō pontifices ⁊ pharíſei
collegerūt ꝯſiliū vt Jeſum
morti traderent: ⁊ ql'r abijt
in effraym. fo. 32
Qual'r iudei mulierē i adul/
terio dep̄hēſaȝ adduxerunt
añ Jeſū volētes eū ponere
in ꝑplexitate. fo. 32
Quō.d. Jeſus cenauit i do/
mo Symonis vbi magda
lena vnxit caput eius ⁊ pe/
des. fo. 33
De aduētu dn̄i i hyeruſalem
ſup aſello. fo. 33
Qual'r dn̄s Jeſus intrauit i
hyeruſalē. fo. 34
Meditāda dieb⁹ veneris
⁊ ſabbati.
Qual'r dn̄a ⁊ magdalena i/
ſtabāt die mercurij in ſero
vt dn̄s facēt paſcha cū eis: ⁊
q̄ nō iret i hyeruſalē. ⁊ ql'r
eis dn̄s reuelauit tēpus ſue
paſſionis. fo. 34
De cena dn̄i facta cuȝ diſci/
pulis. fo. 35
De lotione pedum diſcipu/
lorum. fo. 36
De ſacratiſſimi corporis dn̄i
Jeſu iſtitutōe. fo. 37
De ſmone dn̄i quē i die cene
fecit diſcipul' ſuis. fo. 37
De oratōe dn̄i i horto ⁊ eius
ſudore ſanguineo. fo. 38
Quō Judas applicuit cū tur
ba ad Jeſum: ⁊ ductus eſt
ad pontifices. fo. 38
Quō.d. Jeſus dixe flagellat
a miſtris: ⁊ quō Joānes re
uertit ad dn̄aȝ ānūciās q̄ fi/
unt dn̄o Jeſu. fo. 39
Quō ducit ad pilatū. fo. 40
Quō dn̄s reduct⁹ ad pilatū
fuit flagellatus ⁊ veſte ru/
bea idutus: ⁊ coronat⁹ cuȝ
arūdine i manu. fo. 40
Quō dn̄s crucifigit p̄ſente
matre. fo. 42
Qual'r lōgin⁹ latus dn̄i ape
ruit: ⁊ quō dn̄a timebat ne
frāgerent ei⁹ crura. fo. 44
Qual'r dn̄s depoſit⁹ fuit de
cruce: ⁊ qd egit dn̄a. fo. 45
Quō dn̄s ſepelitur. fo. 46
Quomō redeunt ad montē
ſyon. fo. 47

Qualiter petrus venit mãe ſabbati ad dominã humiliter petẽs veniã de igratitudine ſua: ⁊ ſimiliter alij apoſtoli. fo. 48
Quomodo magdalena ⁊ altera maria iuerũt vt vngerẽt Jeſũ: ⁊ quomodo dſcẽdit dñs ad inferos: ⁊ quid ibi egit. fo. 48
Meditãda die dñica.
De reſurrectione dñi Jeſu ⁊ quomodo apparuit domine matri ſue. fo. 50
Quomodo marie iuerũt ad ſepulchrũ: ⁊ quomõ petrꝰ ⁊ ioãnes cucurrerũt ad ſepulchrũ. fo. 50
Quomõ dñs apparuit marie magdalene. fo. 51
Quomõ dñs Jeſus apparuit mulieribus ſociabꝰ magdalene. fo. 52
Qũo apparuit ioſeph. fo. 52
Quomõ apparuit iacobo minori. fo. 52
Qũo apparuit petro euʒ cũ dolore ꝑquirẽti. fo. 52
Qũo dñs Jeſus iuit ad paradiſuʒ deliciarũ viſitare ſãctos patres. fo. 53
Qũo dñs iũxit ſe duobꝰ ex diſcipulis ſuis ĩ modũ peregrini. fo. 53
Qũo dñs Jeſus itrauit ad diſcipulos ianuis clauſis ⁊ abſẽte thoma. fo. 54
Qũo dñs Jeſus redijt ad ſãctos patres. fo. 54
Qũo iterũ apparuit diſcipulis pñte thoma. fo. 55
Qũo iterũ apparuit diſcipulis ĩ galilea: ⁊ quid eis impoſuit. fo. 55
Qũo dñs Jeſus apparuit diſcipulis piſcãtibus ⁊ iterum redijt ad ſanctos patres. fo. 56
De aſcẽſione dñi. fo. 56
De leticia curie celeſtis ď aſcẽſione dñi. fo. 58
Qũo domina cũ diſcipulis iuſſu angelorũ redierunt ĩ hyeruſalẽ: ⁊ de ingreſſu domini ĩ paradiſũ. fo. 58
De miſſiõe ſpũſſcti. fo. 59
Modus ⁊ ordo tenẽdus ĩ ſupraſcriptis meditãdis. 60

Finis.

Incipiũt meditatões deuotiſſime totius vite dñi nři Jeſu xpi ſm ſanctũ Bonauẽturã cardinalẽ ordinis minox: incipiendo quõ angeli ſupplicarũt altiſſimo deo ꝓ ſalute humani generis vſqȝ ad miſſionem ſpiritusſancti.

Inter alia virtutũ i ꝛ laudũ preconia d̄ ſacratiſſima virgie Cecilia legiꝛ ꝙ euãgeliũ xpi abſcõditum ſemp portabat i pectore. Qd̄ ſic itelligi debere videꝛ: ꝙ ipſa de vita Jeſu de euãgelio tradita quãdã deuotionẽ ſibi p̄elegerat i qbus meditabaꝛ die ac nocte: corde puro ꝛ itegro: attẽtione p̄cipua ꝛ feruẽti. Cõpleta circulatiõe reicipiẽs itex: ꝛ dulci ac ſuaui guſtu ruminãs ea i archano pectoris ſui prudẽti cõſilio collocabat. Silr ẽt faciẽdo ſuadebat ſup omnia nãqȝ ſpũal exercitij ſtudia: magis necariũ: magiſqȝ ꝓficuũ hoc credo qd̄ ad excelẽtiorẽ gradũ ꝑducẽ poſſit. Nũqȝ. n. iuenies vbi ſic doceri poſſis ꝯ varia blãdimẽta ꝛ caduca: ꝯ tribulatiões ꝛ aduerſa: ꝯtra hoſtiũ tẽtamẽta ꝛ vicia ſicut in vita dñi Jeſu q̄ fuit abſqȝ defectu. Ex frequẽti ꝛ aſſueta meditatiõe vite ip̄ius ad̄ducit aia ad quãdã familiaritatẽ ꝛ ꝯfidẽtiã ꝛ amorẽ ip̄ius ita ꝙ oia alia vilipẽdit ꝛ ꝯtẽnit. Inſup fortificaꝛ ꝛ iſtruiꝛ qd faĩẽ ꝛ qd fugẽ d̄beat. Dico p̄rio ꝙ magis meditatio vite dñi Jeſu roborat ꝛ ſtabilitat mentẽ ꝯ vana ꝛ caduca vt pȝ i p̄dicta bta cecilia q̄ ita cor ſuũ repleuerat de vita xpi ꝙ i ipſa vicia itrare nõ poterãt. Vñ ꝛ i põpa nuptiaruȝ etiãs vbi tot vana gerũꝛ cãtãtibꝰ organis ip̄a ſtabili corde ſoli deo decãtabat dicẽs. Fiat dñe cor meũ ꝛ corpꝰ meuȝ imaculatũ vt ñ ꝯfũdar. Secũdo fortificat ꝯtra tribulatões ꝛ aduerſa vt pȝ i martyribꝰ ſȝ ꝙ dic̄ btꝰ Ber. c. lxj. ſup can. Tollerãtia i martiribꝰ ꝓuenit ide ꝙ i xpi vulneribꝰ tota deuotio v̄ſcꝛ ꝛ iugi meditatione demoreꝛ i illis. Stat martyr tripudiãs ꝛ triumphãs: totus lȝ laceratus corpore ferro. Vbi tunc oia

mirare et reſpice i vulnerib⁹ Jeſu vulneribus nimiū patentibus ad ituēdū. Si i ſuis eſſet viſceribus ferrū ꝑfecto ſentiret: dolorē ñ ferret ſuccū beret et negaret. Ber. Inde ē ēt ꝙ nō ſolū martyres ſꝫ et ꝯfeſſores i tribulatiōib⁹ et in iſirmitatib⁹ ſuis tātā patiam hūerūt et quotidie hñt. Si le gas de btō Franciſco et btā virgie clara potis iuēire qūo i multis tribulatōibus penu rijs et iſirmitatib⁹ tātā patiētiaꝫ hūerūt ꝙ nō ſolū patiētes: ſꝫ ſupra oēm eſtimatōeꝫ exiſtebāt. Itē quottidie vidē potes in agētibus ſcāꝫ vitā: hoc iō qꝛ ipſoꝝ aie nō erant nec ſūt i eoꝝ corꝑibus: ſꝫ xpi ex dūota meditatōe vite ipi⁹. Tertio docet ꝯtra gerēda vt nec vicia nec hoſtes irruere vl' fallere poſſint. Hoc iō qꝛ ꝑfectio virtutū repit ibidē. ſ. eius caritatis excelſe paupta tis eximie humilitatis ꝓfun de: ſapie orationis māſuetudinis obedientie patiētie cete rarūqꝫ virtutū. De hoc breuiter Ber. ſup cant. xxij. ſcōe ait. In caſſuꝫ ꝓinde qs labo rat in acqſitōe virtutū: ſi aliunde eas ſperādas putat qꝫ a dño virtutū: cuius doctrina ſciariū prudentie: cui⁹ mi ſericordie opus iuſticie: cui⁹ vita ſpeculū tēpantie: cui⁹ mors inſigne fortitudis. Idē Ber. Qui eū ſeqꝉ errare nō pōt nec falli. Ad cuius virtutes imitādas et adipiſcendas ex frequēti meditatōe cor accendiꝉ et aiatur. Deinde diuina illuminaꝉ virtute: ita ꝙ virtutē induit et a veris falſa diſcernit: adeo vt plures fue runt illiterati et ſimplices qui magna et ꝓfunda dei ꝑſcrutati ſūt. Propterea vñ credis ꝙ btūs Frāciſc⁹ ad tātaꝫ vir tutū copiā: et ad tā luculentā itelligētiā et noticiā fallaciarum hoſtis et vicioꝝ ꝑuenerit niſi ex familiari ꝯuerſatōe dñi Jeſu. Et ꝓpterea ſic affi ciebaꝉ ad ipm vt quaſi ſua pi ctura fuerit. Nā in cūctis vir tutibus qꝫtuꝫ ꝑfecti⁹ poterat imitabaꝉ eum: et tādē ipſo cō plente atqꝫ perficiēte Jeſu ꝑ impreſſionē ſacroꝝ ſtigmatuꝫ fuit i eū totaliter trāſformatus. Vides igiꝉ ad quē excel

ſuꝫ gradū meditatio vite xp̄i ꝑducit. Sꝫ tāq̄ꝫ fundamētū efficax ad maioris ꝯtēplationis ſublimat gradū: q2 ibi inuenitur vnctio que paulatim purificās ⁊ eleuās aiam docet de omnibus de q̄bus nō eſt ſermo ad p̄ns.

Excitatio ad ſequentia āplectenda.

HUnc te i ip̄ius vite xp̄i meditatiōe aliqualiter introducē cogitaui. Sꝫ vellē ꝙ hoc a magis experto magiſqꝫ docto accipes: q2 i talibus maxime inſufficiēs ſum. Verū meditans aliq̄ vtrūqꝫ dicā: melius eē exiſtimans q̄ꝫ penitus tacere expientiā meā ⁊ familiariter tecū loquar rudi ⁊ impolito ſermone vt melius poſſis que dicunt capere ⁊ vt potius ſtudeam mentē reficere. Non.n.i ornatis ſermonibus ſed i dn̄i Jeſu meditationibus inſiſtēdo i hyeremie doctrina inducimur dicētis. Sermo rudis vſqꝫ ad cor penetrat: politus aūt paſcit aures. Spero āt ꝙ ruditati tue ꝯferet aliqd mea modicitas. Sꝫ i hoc magis ſpero ꝙ ſi te in his exercitare ſedula meditatōe volueris ipꝫ habebis. Non aūt credas ꝙ oīa q̄ ipſe dixit ⁊ fecit meditari poſſim⁹. Ego vero ad maiorē ipreſſionē ea ſic ac ſi ita fuiſſent narrabo ꝓut ꝯtigerit aut contigiſſe pie credo. Poſſent ꝟꝫ quaſdā imaginatorias repn̄tatōes diuerſimode ꝑcipi. Naꝫ circa diuinam ſcripturā meditari ⁊ exponē ⁊ itelligē multifarie ꝓut expedire credo poſſum: dūmō nō ſit ꝯ veritatē vite iuſticie vel doctrine.i.nō ſit ꝯ fidem vel bonos mores. Cuꝫ ergo me narrantē inuenies ita dixit vl' fecit dn̄s Jeſus vel alij qui introducuntur ſi per ſcripturam probari non poſſit nō aliter accipias q̄ꝫ deuota meditatio exigit. Tu autē ſi de his fructuꝫ ſumere cupis ſta te p̄ntē exhibeas his que per dn̄m Jeſuꝫ dicta aut facta narrātur acſi tuis aurib⁹ audires ⁊ ocul' videres: toto mentis affectu diligenter delectabiliter ⁊ moroſe omnibus alijs curis ⁊ ſolicitudi-

nibus omiſſis. Quare te de‑precor dilecte fili vt hūc labo‑rē meuꝫ quē ad laudē domi‑ni Jeſu ⁊ tuū profectū ⁊ me‑am vtilitatē aſſumpſi letāter ſuſcipias ⁊ letantius deuoti‑us ⁊ ſolicitius te exerceas in eodē. Jniciū igiť ab incarna‑tione incheoādū ē. Sed q̄dā ip̄m p̄ceſiſſe meditari poſſu‑mus tā in celis circa deum ⁊ angelos: q̄ꝫ i terris circa vir‑ginē glorioſaꝫ: que mihi vi‑denť primitus explicāda.

De meditatōnibus eorū que p̄cedunt dominū Jeſuꝫ xp̄ꝫ: ⁊ primo qualiter angeli pro nobis intercelſerūt apud de‑um patrem.

CUm per lōgiſſima tē‑pora vltra ſpaciū qnqꝫ miliū annorū miſerabiliter ia‑ceret genus humanū: ⁊ nul‑lus ꝓpter peccatū primi ho‑minis aſcēdere poſſet ad pa‑triā beatiſſimi ſpiritus ange‑lici: cōpatiētes tante ruine ac de ſua reſtauratione ſoliciti: lꝫ pluries primo: tū adueniē‑te plenitudine temporis inſtā‑tius ⁊ deuotius taliter domi‑no ſuplicauerūt procidētes i facies ſuas ante trhonū eius omnes ſimul cōgregati di‑xerūt. Domine placuit maie‑ſtati veſtre rationalē creatu‑rā .ſ. hominē ꝓpter veſtraꝫ ſolā facere volūtatē ⁊ boni‑tatē vt ipſe ſolū eēt hic nobi‑ſcū: ⁊ nobis cōtingeret vtili‑tas ex noſtrarū reſtauratiōe ruinarū. Sed ecce dn̄e pere‑unt omnes ⁊ nemo ſaluať: q̄ꝫ tot ānorū curriculis ne‑minē vidimus. De omnibꝰ hoſtes noſtri triumphāt: ⁊ d̄ ipſis nō noſtre ruine ſꝫ tarta‑ree ſpelūce replētur. Vt quid ergo dn̄e naſcuntur? Quare tradūtur beſtijs anime cōſi‑tentes tibi? Et ſi ſecūdum iu‑ſticiā veſtrā hoc fiat tamen nunc eſt tēpus miſericordie. Et ſi primi parētes mādatuꝫ veſtrū tranſgreſſi ſunt ſubue‑niat miſeratio veſtra. Me‑mētote qꝛ ad veſtrā imagi‑nē ⁊ ſimilitudinē creaſtis eos domine. Aperite domine mi‑ſericorditer manū veſtram ⁊ implete eos bn̄dictiōe. O cu‑li omniū ſpectāt ad vos ſicut

oculi ſeruorū ad manus do/minorū ſuorum donec miſe/reamini ꝛ ſubueniatis reme dio ſalutari. Intellexit hoc rex ꝛ ait. Penitet me feciſſe hominē: hoc ē penitentiā me agere oportet pro hoīe quē creaui.

Quomodo p̄cepit dn̄s an/gelo gabrieli facere ambaſia tam ſuam.

ET vocās archangeluꝫ gabrielem dixit. Vade ad dulciſſimam filiaꝫ noſtrā mariaꝫ deſponſataꝫ Joſeph ſuper omnes creaturas no/bis chariſſimaꝫ: ꝛ dic ei ꝙ fi/lius meus concupiuit ſpeci/em ſuam: ꝛ eam ſubelegit in matrem: ꝛ roga eam vt ip̄m letanter ſuſcipiat: quia per cā ſaluteꝫ humani generis ope rari decreui: ꝛ obliuiſci volo iniurie mihi facte. Attende hic ꝛ recordare que tibi i prin cipio ſupra dixi: vt ſciliꝫ di/ſcas omnibus que fiūt te ex/hibere preſenteꝫ. Hic imagi neris ꝛ aſpicias deū ꝛ putes q: icorpore⁹ ē. Sꝫ aſpicias cū tāq̄ꝫ magnū dn̄ꝫ ſedētē i ſolio excelſo vultu benigno pio ꝛ paterno quaſi recōciliari vo lentem ſiue recōciliatū ꝛ hec verba dicētē. Et reſpice Ga brielem facie hylari ꝛ iocūda flexis genib⁹ ꝛ iclinato vultu amoroſo ꝛ reuerēti ābaſiatā dn̄i ſui ſponte ſuſcipientem.

Qūo āgelus venit ad mariā deſponſatam Joſeph ſeni.

SVrgēs igitur gabriel iocundus ꝛ gaudens volitans in alto ꝛ in huma/na ſpecie in momento fuit co ram virgine in thalamo do/mūcule ſue manente. Sꝫ nec ſic cito volauit quin p̄ueni/retur a domino: ꝛ ſanctā ibi trinitatem inuenit que preue nit nūciū ſuū. Scire nāq̄ꝫ d/bes ꝙ excelſum incarnatiōis opus totius trinitatis fuit lꝫ ſola pſona filij fuerit incarna ta queadmodum ſi alicui tu/nicā induenti duo ex laterib⁹ ſtātes adiuuarēt: ꝛ tunice ma nicas tenerēt. Nūc ergo bn̄ hic aſpice ꝛ tāq̄ꝫ ipſi ſcō pn̄s exiſtens intellige oīa que di/cuntur ꝛ fiunt. O qualis eſt

illa domūcula vbi tales ſunt ⁊ talia exercent. Nā lꝫ vbiqꝫ ſit ſancta trinitas tñ ibi nunc aliquo ſingulari modo eē me diteris. i. ſingulares opatio/nes. Ingreſſus ergo Ga/briel paranymphus fidelis ad dñaꝫ dixit. Aue gratia ple na dñs tecum. Ipſa vero tur bata nihil reſpōdit. Nō fuit turbata turbatione culpabili nec de viſione angeli: qꝛ ſepe videre eos ſolita erat. Sed iuxta verba euāgelij turbata eſt in ſermone eius cogitans de nouitate talis ſalutatōnis. Nō. n. eam ſic ꝯſueuerat ſa/lutare. In qua ſalutatione cū videret ſe de tribus ꝯmēdari nō poterat humilis dña non turbari. Cōmendabatur. n. ꝙ erat gratia plena: ꝙ dñs erat ſecum: ⁊ ꝙ erat benedi/cta ſuper oēs mulieres. At humilis non poterat ſui cō/mendationem ſine rubore ⁊ turbatione audire. Turba/ta ergo fuit ex verecūdia ho neſta ⁊ virtuoſa. Cepit ēt ti/mere an hoc eſſet verum: nō ꝙ nō crederet āgelū dei ve/ra loqui: ſed ex eo ꝙ ꝓpꝛiū ē humilibus q eſtimant vt ſic ſemꝑ ꝓficere poſſint: repu/tando magnā virtutē paruā: ⁊ paruū defectum magnum. Tāqꝫ ergo prudens ⁊ cauta nihil rñdit. Naꝫ bis prius au diuit anteqꝫ ſemel reſponde ret. Abhominabile eſt enim virginem eē loquacē. Ange lus autem cāꝫ ſue dubitatōis cognoſcens ait. Ne timeas maria ne verecūderis de lau dibus quas dixi tibi: qꝛ ſic ē veritas: nec ſolū es gr̄a ple/na: ſꝫ ēt toto humano generi ſalutē recupaſti ⁊ reinueniſti a deo. Nā ecce ꝯcipies ⁊ pa ries altiſſimi filiū q te elegit i ſuaꝫ matrem: ⁊ ſaluabit oēs in eum ſperantes. Tunc illa reſpōdit nō ꝯfitendo nec ne/gando cōmendatōes pꝛefa/tas: ſed in alio certificari vo lens: d quo multo plus time bat. ſ. ne perderet virginitatē ſuam. Querit ab angelo de modo huius cōceptionis di cens. Quō fiet iſtud quoniā virginitateꝫ meaꝫ firmiſſime dño deo meo deuoui: nec im perpetuū hoiem cognoſcaꝫ. Et angelus. Fiet ꝑ opatōeꝫ

ſpūſſancti q te ſingulari mō replebit ⁊ eius virtute ↄcipi/ es ſalua tibi virginitate tua: ⁊ ideo filius tuus vocabitur filius dei. Nihil.n.ei eſt im/ poſſibile. Nā ⁊ heliſabeth co gnata tua cuȝ eſſet ſenex ⁊ ſte rilis iaȝ ſunt ſex menſes ꝙ fi lium virtute dei ↄcepit. In/ tuere.n.in his pro deo ⁊ me ditare qualiter tota trinitas ē in expectando rñſioneȝ ⁊ cō ſēſū filie ſue ſingularis: amā tes ⁊ delectabiliter aſpiciētes verecūdiam eius ⁊ mores ⁊ verba. Et qualiter angelus diligenter ⁊ ſapienter inducit eam ⁊ ordinat verba ſua ſtās inclinatus reuerenter coram dña ſua vultu placido ⁊ ſere no fideliter exequēs ābaſiatā ſuā. Et ecce qualiter dña ſtat timoroſa ac humiliter facie pudoroſa. Nō extollitur ne/ qȝ reputat ſe dignam: ⁊ tñ au dit magnalia d̾ ſe qualia nū/ q̄ȝ alicui dicta fuerunt. Tan/ dem prudentiſſima virgo au ditis verbis angeli conſenſit ⁊ cum profūda dilectione ge nuflexa ⁊ iūctis manibus di/ xit. Ecce ancilla dñi fiat mihi ſecūdum verbū tuū. Tunc fi lius dei ſtatim totus ⁊ ſine mora intrauit in vterū virgi nis: ⁊ ex ea carneȝ aſſumpſit ⁊ totus remanſit i ſinu pr̄is. Potes aūt hic cogitare qua liter ipſe filius dei obediētiā ⁊ laborioſā legatōȝ ſuſcipiēs pr̄i ſe iclinauit ⁊ recōmēda/ uit. Et i eodē iſtāti aīa creata ⁊ iſuſa fuit pfectus homo ꝫ oīa corporis lineamenta: ſed paruulus valde: qꝛ in vtero poſtea creſcebat vt alij: ſȝ nō fuit dilatata iſuſio anime vel membrorum diſtinctio vt in alijs. Erat ēt perfectus deus ⁊ ita ſapiens ⁊ potens vt eſt modo. Gabriel autē cū dña ſimul genuflexit ⁊ pax cū ea ſurgens ſe iterum inclinans vſqȝ in terraȝ diſparuit: ⁊ ad patriam rediens hec narra/ uit: ⁊ ibi fuit nouū gaudium ⁊ nouū feſtuȝ ⁊ exultatio ma gna. Dña vero tota iſlāma/ ta ⁊ in amorē dei magis ſo/ lito ſuccenſa ſentiens ſe con/ cepiſſe genibꝰ flexis gratias egit dño humiliter ⁊ deuote ſupplicans eideȝ vt eam di/ gnaretur iſtruere ita ꝙ i his

que circa filiuʒ ſuū occurre/
rent fienda faceret ſine deſe/
ctu. Conſiderare debes hic
quāta ē hodie ſolēnitas ⁊ iu
bila in corde tuo: ⁊ age dies
leticie. Jnaudita eſt.n. vſqʒ
mō a ſeculis nec vnq̄ʒ fuerat
talis. Hodie nāqʒ ē ſolēni/
tas dei patris q fecit nuptias
filio ſuo i deſponſatōe huma
ne nature quā hodie ſibi fili⁹
vniuit inſepabiliter. Hodie
eſt enim ſolēnitas nuptiaruʒ
filij ⁊ dies natalis eius i vte/
ro: ſed poſtea ex vtero. Ho/
die ē ſolēnitas ſpūſſancti pp
opus mirificum ⁊ ſingulare
ipſius incarnationis qd eidē
attribuitur. Et hodie incipit
oſtendere benignitatē ſingu
lareʒ humano generi. Ho/
die ē ſolēnitas glorioſe dñe:
domine miſericordie que a
patre in filiā a filio in matreʒ
a ſpūſancto in domuʒ ⁊ tem
plum eſt recognita ⁊ aſſum/
pta. Hodie eſt ſolēnitas to
tius curie celeſtis: q: incohat
eoruʒ repatio. Hodie mul/
to magis ē ſolēnitas huma/
ne nature: q: eius ſalus icipit
⁊ redēptio: ⁊ totius mūdi re
cōciliatio: ⁊ ſublimata ē atqʒ
deificata. Hodie nouā obe/
dientiā accepit dei fili⁹ a pr̄e
ꝺ noſtra pagēda ſalute. Ho
die ꝺ ſummo celo egrediens
exultauit vt gigas ad currē/
dā viā: ⁊ ſe ɔcluſit i hortulo
virginali. Hodie factus eſt
vn⁹ ex nobis ⁊ frater noſter
⁊ cepit peregrinari nobiſcuʒ.
Hodie ꝺ celo lux vera ꝺſcen
dit ad pellendas ⁊ fugandas
noſtras tenebras. Hodie pa
nis viuus q dat vitā mundo
ɔfricatus ē i virginali vtero
ſʒ in cruce quaſi i clibano de/
coctus. Hodie verbuʒ caro
factū ē ⁊ habitauit in nobis.
Hodie clamores ⁊ deſideria
ꝓphetaꝝ ⁊ pr̄iarchaꝝ exau/
dita ſunt ⁊ impleta. Clama/
bāt.n. deſiderio inenarrabili
⁊ dicebant. Emitte agnū ⁊c̄.
Et iterū. Rorate celi ⁊c̄. Et
iteꝝ. Vtinā dirūperes celos
⁊ deſcēderes. Et iterū. Dñe
iclina celos tuos ⁊c̄. Et iteꝝ
Dñe oñde faciem tuam ⁊c̄.
Et alia multa qb⁹ tota ſcri/
ptura ē plena. Nā hodiernū
diem vehementiſſime expe/
ctabant. Hodie ē principiuʒ

⁊ fundamentū oīuꝫ ſolēnitatuꝫ: ⁊ iniciū omnis boni. Nā vſqꝫ nūc idignatus erat dn̄s ꝯtra genus humanū pp trāſgreſſionē pꝛimoꝝ parentuꝫ. Sed amodo vidēs filiū eius hoīeꝫ factū n̄ vlterius iraſcet̄. Hodie dr̄ eē tpis plenitudo Vides q̄ꝫ admirabile opꝰ ⁊ ſolēniſſimū feſtū ſit iſtud: totum ē delectabile: totuꝫ ē iocundū: totū deſiderabile: cuꝫ oī dnotōe ſuſcipiendū: i iubilatione leticia ⁊ exultatōe ducendum: ⁊ oī veneratiōe digniſſimū. In his ergo meditare delectare ⁊ iocundare: ⁊ foꝛte oñdet tibi dn̄s āplioꝛa.

Qualiter domina iuit ad helíſabeth: vt eam viſitaret.

Poſt hec recogitās domina verba angeli qui dixit de cōſobꝛina heliſabeth eam viſitare pꝛopoſuit ad cōgratulādū ei. Iuit ergo vna cū Ioſeph ſponſo ſuo a nazareth ad domum ipſius que diſtat a hyeruſalem per quatuoꝛ vl' quiqꝫ miliaria. Hyeruſalem aūt diſtat a nazareth p ſeptuagītaquattuoꝛ miliaria vel circa. Non. n. recoꝛdabatur aſperitate vel longinquitate vie: ſed cū feſtinatiōe iuit: q2 nolebat i publico diu videri. Et ſic non erat ex cōceptu filij aggrauata vt alijs mulieribus cōiter contingit. Non. n. fuit dn̄s Ieſus onerofus matri. Cōſpice igitur hic qūo vadit ſola cū ſponſo ſuo regina celi ⁊ tre nō equo ſed pedibus ſuis. Non ducit frequentiam militum vel baronum non camerariaꝝ vel damiſellarū comitiuaꝫ. Vadunt autem cum ea paupertas humilitas ⁊ verecundia omniumqꝫ virtutum honeſtas: ⁊ etiam dominus ſecuꝫ. Magnā ⁊ honoꝛabilē comitiuam habet: ſed nō huius ſeculi vanam ⁊ pōpoſam. Cū aūt itrauit domū ſalutauit helyſabeth. Illa vero exultans ⁊ tota exhilarata ⁊ accēſa ſpū ſcō ſurgit ⁊ āplexat̄ eā tenerrime: ⁊ exclamās p gaudio dixit. Bn̄dicta tu iter mulieres ⁊ bn̄dictus fructus ventris tui. Et vnde hoc mihi vt veniat mr̄ dn̄i mei ad me? Qñ

vero virgo ſalutabit helyſa/
beth replet⁹ Joānes i vtero
ſpirituſancto repleta ē ꝛ mr̄/
Nec pri⁹ repletur mater q̄ʒ fi
lius: licʒ filio repleto repleret
ꝛ mater. Nō quidem in anīa
matris aliquid efficiendo: ſʒ
ꝑ ſpiritūſanctū aliquid i ea fi/
lium prenominando eo ꝙ i
ipſo ſpūſſancti gratia afflue/
tior reſulgebat: ꝛ prior gratiā
ſenſit: qꝛ ſicut illa mariam ſic
iſte aduentum dn̄i ſenſit. Et
iō exultauit ꝛ illa prophetice
locuta eſt. Vide q̄ʒta virtus
ſit in verbis dn̄e: qꝛ ad eorūʒ
ꝓnunciationem ꝯfertur ſpi
rituſſanctus. Sic. n. habetur
ꝙ ipſa erat plena: ex quo' ipſe
ſanctus ſpiritus ei⁹ meritis
alios replebat. Rn̄dit autem
Maria. Magnificat anima
mea dn̄m: totum ꝯplens can
ticum iocunditatis ꝛ laudis.
Deinde ad ſedendū iuerunt:
ꝛ dn̄a humillima i iferiori lo
co ſe poſuit ad pedes helyſa
beth. Sʒ illa icōtinēti ſurgēs
erexit eaʒ ꝛ ſederunt pariter.
Querit aūt dn̄a ꝺ mō ſue cō
ceptiōis: ꝛ helyſabeth ꝺ mō
ſue: ꝛ hec ſibi inuicē narrant
letāter ꝛ laudant deū ꝺ vtra/
qʒ cōceptiōe: ꝛ i graꝝ actōe
cōſiſtunt ꝛ agunt diē leticie.
Et ſtetit ibidē dn̄a quaſi mē
ſibus tribus miniſtrans ei ꝛ
ſeruiēs in oībus que poterat
humiliter reuerenter ꝛ deuo
te quaſi oblita ſe matrem dei
eſſe ꝛ totius mundi reginaʒ.
O qualis locus qualis came
ra qualis domus in qua ꝛ in
quo morant̄ tales matres ta
libus filijs fecūdate: Maria
ꝛ helyſabeth: Jeſus ꝛ Joā/
nes. Sunt etiā magnifici ſe/
nes Zacharias ꝛ Joſeph.

De natiuitate bti Joānis ba
ptiſte.

Aduenīete ergo tēpore
ſuo peperit helyſabeth
filium ſuū. Dn̄a leuauit ꝺ ter
ra ꝛ diligenter abluit vt expe
diens erat. Puerulus autēʒ
ipſaʒ quaſi intelligens aſpi/
ciebat: ꝛ cum eum matri por
rigere vellet caput ad eā ver
tebat: ꝛ in eā ſolum delecta/
batur iocunde. Cōſidera hic
magnificētiā Joānis. Nul/
lus vnq̄ʒ talē baylaʒ habuit

nec bĕbit. Multa ⁊ magna
priuilegia reperiunt de ipſo
q̄bus nō inſiſto ad p̄ns. Die
aūt octauo circūciſus ē puer
⁊ vocat Joānes: ⁊ tūc aptū
ē os Zacharie ⁊ ꝓphetauit
dicēs. Bn̄dictus dn̄s deus
iſrl. Et ſic in domo illa hec
duo cātica facta fuerūt: ſcilʒ
Magnificat ⁊ Benedict9.
Dn̄a autē poſt aliquā corti-
nā ne videret ab hoībus qui
cōuenerāt ad circūciſionem
Joānis auſcultabat attente
cāticū illud in quo d̄ filio ſuo
fit mentio: ⁊ oia cōſerebat in
corde ſuo tāq̄ʒ ſapiētiſſima.

De reditu Marie virginis
ad domū ſuā.

Deinde rediit ad domū
habitationis ſue naza-
reth: i qua reuerſiōe paupta
tē eius ad mētez reduc. Re-
diit.n. ad domū ⁊c. i qua nec
panē nec vinū iuenit nec alia
neceſſaria: ſʒ nec poſſeſſiōes
hʒ nec pecuniam. Stetit bis
trib9 menſibus cū el ſabeth
apd̄ illos forte epulētos. Ut
autē rediit ad paupratē ſuā
oportuit vt proprijs manib9
laboraret ꝓ victu. Cōpate-
re ergo ſibi ⁊ i maiorē paup
tatē te accēde.

Qualiter Joſeph voluit do
minā dimittere.

Poſt autē ſimul habita
rēt dn̄a ⁊ Joſeph ſpō
ſus eius ⁊ creſcente Jeſu in
vtero matris ppendēs Jo-
ſeph ipaʒ grauidā eē doluit
vltra modū. Attēde hic bn̄
q2 multa bona diſcere pote-
ris. Qd̄ ſi dubitas q̄re volu
it hic dn̄s matreʒ ſuā habere
virū q vellet eā ſemꝑ virgi-
nem eſſe: rn̄det ꝑꝑ tria. l. ne
grauida infamaretur: vt viri
miniſterio ⁊ ſocietate fruere-
tur: ⁊ vt dyabolo partus filij
dei occultaret. Cōſpiciebat
ergo Joſeph ꝯiugem ſuā ſe
mel ⁊ pluries dolebat ⁊ tur-
batum ſe eidem multū oñde
bat ⁊ oculos auertebat ab ea
tāq̄ʒ a mala ſuſpicās ex adul
terio cōcepiſſe. Vide quo-
modo deus permittit ſuos
tribulationibus vexari ⁊ tē-
tari ad ipſorum coronaʒ. Co
gitabat autem eam occulte
dimittere. Vere ad hoc dicā

poteſt q laus eius eſt in euā gelio. Dicitur. n. ibi q erat iuſt⁹ vir. Magne nāqȝ virtutis erat. Cuȝ. n. cōiter dicatur q quaſi ſūma vereců dia furoris ꝛ doloris ſit viro adulterium vroris: tamē ipe ꝟtuoſe ſe tempabat ꝛ caȝ accuſare nolebat. Patienti hāc magnā ꝑtranſibat iniuriam: nō etiam vindicās ſȝ pietate victus volebat eā occulte dimittere. Sed dña ꝑtranſiuit abſqȝ vlla tribulatōe. Perpendebat. n. vt videbat ipm turbatū ꝛ de hoc ipſa turbabat: hūiliter tamē tacebat ꝛ occultabat dei donuȝ. Potius volebat reputari vilis q̄ȝ ꝓpalare de ſe aliqd quod ad iactātiā putaret ꝑtinere. Rogat autē dominuȝ vt ipe remediū apponere dignaret: ꝛ hanc ſibi ꝛ viro ſuo tribulatōeȝ auferret. Vides q̄ȝ magna tribulatio ꝛ ārietas erat eis ꝛ dominus ꝓuidit vtriſqȝ. Miſit ergo angeluȝ ſuuȝ qui dixit Joſeph in ſomnis q coniunx eius cōceperat d̄ ſpiritu ſancto ꝛ ideo confidēter ſtaret cum ea. Unde tribulatione ceſſante rediit conſolatio magna. Sic ꝛ nobis contingeret ſi in tribulationibus patientiam diſceremus habere. Naȝ dominus poſt tempeſtatem trāquillū facit: nec dubitare debes q: dominus non ꝑmittit tribulationes ad ſuos venire niſi pro vtilitate ipſorum. Queſiuit Joſeph de hac conceptione mirifica quā ei domina diligēter narrauit. Remanet igitur ꝛ ſtat Joſeph gaudens cum ſua cōiuge benedicta ꝛ vltra q̄ȝ poteſt dici caȝ caſto diligebat amore: ꝛ curaȝ ipſius fideliter gerit: ꝛ domina cuȝ eo confidenter moratur: ꝛ in ſua paupertate letanter viuūt. Stat etiā domin⁹ Jeſus recluſus i vtero vſqȝ ad menſes noueȝ more alioruȝ. Stat benignus ac patienter ſuſtinet expectās tempus d̄bituȝ. Compatere ſibi q ad tātam humilitatem deuenit. Multum debemus hāc affectare virtutē nec vnq̄ȝ debemus ad eleuatōem vl' noſtri reputatōeȝ tumeſcere qñ tātū ſe inclinauit dñs maieſtatis.

Et de ſolo beneficio hui⁹ tã magne ꝓlis ꝓ nobis recluſe nunq̃ȝ ei poſſumus digne ſatiſfacere. Sȝ ſaltẽ hoc corde cognoſcamus ⁊ grãs eidem toto corde agam⁹ ꝗ nos et alijs aſſumere dignatus ẽ vt recluſi ſim⁹ ad ſeruitiũ ſuuȝ. Ipſuȝ quippe bñficiũ eſt hodie ad noſtruȝ meritũ ⁊ permaximuȝ multũq̃ȝ acceptabile ac venerabile. Conemur ergo toto poſſe mẽte recluſa ⁊ abſtracta ab oib⁹ caducis eidẽ cordis puritate vacare: q: corporalis recluſio nihil aut parũ ſine mẽtali ꝓdeſſet. Eidẽ et dño Jeſu i hoc ꝯpatere ꝗ ẽ in magna afflictiõe ⁊ fuit ab inſtãti ſue ꝯceptionis vſq̃ȝ ad mortẽ. ſ. et compaſſiõe quã habebat ad aĩas ad imaginem ſuam creatas quas videbat ſic miſerabilit̃ ⁊ vilit̃ dãnari: ⁊ hec erat ſibi maior pẽa q̃ȝ fuit paſſio corpal'. Nã pp hãc tollẽdã ſuſtinuit illã. Vides qñ hic pulchra fercula tibi ꝓpinata ſũt. Si vis eorũ ſentire dulcedinem eam rumina diligenter ⁊ ſepe.

De natiuitate domini Jeſu.

Aduenientẽ nouẽ mẽſiũ termio exijt edictũ ab iperatore vt dſcriberet̃ vniuerſus orbis ſcilicet q̃libet in ciuitate ſua. Cunq̃ȝ Joſeph ire vellet i ciuitatẽ bethleem ſuã ⁊ ſciret inſtare partuȝ ſue cõiugis duxit eaȝ ſecũ. Vadit ergo dña hoc lõgo itinere. Nã bethleem ẽ ꝓpe hieruſalẽ per ſex miliaria. Ducũt aũt ſecuȝ boueȝ ⁊ aſinum ⁊ vadũt ſicut paupes. Cum autẽ fuerunt bethleeȝ (q: pauperes erãt ⁊ multi cõuenerãt ꝓ eadẽ cã) hoſpitiũ inuenire nõ potuerũt. Cõpatere hic dñe noſtre: ⁊ cõſpice ipaȝ delicatã iuueneȝ (quindecim eiȝ erat annorũ) ex lõgo itinere fatigatã: ⁊ cũ verecundia inter gẽtes cõuerſantẽ: querẽtẽ vbi quieſcat ⁊ nõ inueniẽtẽ: oẽs licẽtiãt eã. Et deinde ſic cogũt diuertere ad quãdã viã coptã vbi hõies tẽpore pluuie diuertebãt. Et ibideȝ Joſeph qui erat magiſter lignorum forte aliqualiter ſe clauſit. Nũc auteȝ diligẽtiſ-

ſime ↄſpice oia maxime q̄
referre intēdo que ab ipa do
mina reuelata fuerūt ⁊ oſtē
ſa ꝑut a quodā fratre ſācto
noſtri ordinis habui: ↄputo
eciā ei reuelata fuiſſe. Cū er-
go veniſſꝫ hora ꝑtus. ſ. i me
dia nocte dn̄ice diei ſurgens
virgo appodiauit ſe ad vnā
colūnā que ibi erat. Joſeph
vero ſedebat meſtꝰ ex eo for
te q̄ nō poterat que libebat
parare. Surgēs ergo ⁊ acci
piēs de feno p̄ſepij ꝓiecit ad
pedes dn̄e ⁊ vertit ſe ad aliā
ꝑtē. Tūc filiꝰ dei eterni exiēs
de matris vtero ſine aliqua
moleſtia ⁊ leſiōe in momēto
ſicut erat i vtero ſic fuit ex-
tra vterū ſuꝑ fenū ad pedes
ꝟginis matris. Et mater i-
cōtinēti ſe iclinās recolligēs
eū ⁊ dulciter amplectēs po-
ſuit i ſuo gremio: ⁊ vbere d̄
celo pleno a ſpiritu ſācto edo
cta lactauit: ⁊ liniuit ipm to-
tū cū lacte ſancto ſuo. Quo
facto inuoluit eū in velo ca-
pitis ſui ⁊ poſuit eū i p̄ſepio.
Tūc bos ⁊ aſinus flexis ge
nibus poſuerunt ora ſua ſu
per preſepium flantes per na
res: ⁊ quaſi ratione vten-
tes cognoſcerent q̄ puer ſic
pauperrime cōtectus calefa
ctione tanti frigoris tempo-
re idigebat. Mater vero fle
xis genibus adorauit eundeꝫ
⁊ gratias agens deo dixit.
Gratias tibi ago dn̄e ſancte
pater qui filiū mihi dediſti: ⁊
adoro te deus eterne ⁊ te filiū
dei viui. Joſeph etiā ſimili-
ter adorauit: ⁊ accipiens ſel
lam aſini ⁊ extrahens de ea
cuſſinuꝫ de lana ſiue de borra
poſuit iuxta preſepe vt dn̄a
ſuper ipſuꝫ ſederet. Ipſa ve
ro ſe ibi poſuit ad ſedenduꝫ:
⁊ ſellaꝫ poſuit ſubtus cubitū:
⁊ ſic ſtabat dn̄a mundi tenēs
vultū verſus preſepe ex toto
affectu ſuper dilectū filiū ſuū.

Qualiter multitudo āgelo-
rum nūciauit xp̄i natiuitateꝫ
paſtoribus.

Nato dn̄o āgeloꝝ mul
titudo ibi exiſtens na-
tum dominum adorauerunt
⁊ confeſtim ad paſtores iue
runt: qui erant ibi forte per
miliare nunciantes eis ipſaꝫ
natiuitatem ⁊ etiam locum.

Exinde aſcenderunt in celuz cū canticis ꝛ iubilis ꝛ cōciui bus eaz ſimiliter nūciantes: totaqꝫ ſupna curia ex illa ho ra magno facto feſto laudi/ bus ꝛ gratiaꝝ actiōib⁹ deo patri exhibitis venerunt oēs ciues curie celeſtis qui erāt in celo ſucceſſiue ꝑꝫ ordies ſuos videre faciē dñi dei ſui: ꝛ ado rantes cum omni reuerentia ꝛ etiā mater eius laudes ꝑ/ ſonabant. Quis. n. eoꝝ au/ ditis nouis remanſiſſet in ce lo quin viſitaſſet dñm ſuū cō ſtitutū in terra? In nullo hec ſuperbia cadere potuiſſꝫ. Et ideo dicit apoſtolus. Et cuz introduceret primogenitū in orbē dic. Et adorent eū oēs āgeli dei. Hic dē angelis me ditari iocūdū puto qualiter/ cūqꝫ ſe habuerit veritas. Ve nerūt etiam paſtores ꝛ ado/ rauerunt euz referentes que audierūt ab angelis. Mater vero prudentiſſima omnia q̄ de ipſo dicebantur conſerua bat in corde ſuo. Illi autem gaudentes abierunt.

De circunciſione dñi Jeſu.

Octauo aūt die venerūt vt circuncideret pue/ rum. Duo magna hodie fa/ cta ſunt. vnum qđ manifeſtū eſt nomē ſalutis ꝛ quod ab eterno impoſitū erat ab āge/ lo nunciatū priuſqꝫ concipe retur. Hodie fuit declaratū ꝛ nūciatū ꝛ vocatū nomē ei⁹ Jeſus. Jeſus autē dicit̄ ſal uator: hoc ē nomē ſup oē no mē. Nūc. n. vt ait apl's Pe trus. ñ ē aliđ nomē ſub celo ī quo oporteat nos ſaluos fie ri: ꝑꝫ ꝙ hodie factū fuit: q: ice pit dñs Jeſus ſuū ſacratiſſi/ mū ſanguinē hodie ꝑ nobis effundere. Tempeſtiue. n. ice pit pro nobis pati: qui pecca tū nō fecit ꝑ nobis hodie do lores portare incepit. Cōpa tere igit̄ ei ꝛ plora cū illo q̄ fortiter plorauit. Nam in ſo lēnitatibus iſtis multum de/ bemus gaudere propter no/ ſtram ſalutem: ſed multum cōpati ꝛ dolere ꝑpter ſuas anguſtias ꝛ dolores. Audi/ ſti in natiuitate quātam an/ guſtiam ꝛ afflictionem ha/ buit: audis quia hodie ſan/ guinem ſuuz fudit. Fuit. n.

caro ipſius cum cultello lapi
deo inciſa: nōne ergo cōpa/
tiēdū eſt ei? Et etiā mater plo
rauit: ergo puer Jeſus plo/
rauit ꝓpter dolorꝫ quē ſen
ſit in carne ſua. Nā verā car
nē ⁊ paſſibilꝫ habuit ſicut ce
teri hoīes. Sꝫ eo plorāte cre
dis ꝙ mater potuerit ſe a la/
chrymis continere? Plora/
uit ergo ⁊ ipſa: quā plorātꝫ
filius ſtans in gremio eius
aſpiciens paruulam manum
ſuam ad os ⁊ vultum eius
ponebat quaſi nutu vł ſigno
rogans eandem ne ploraret:
quā eīn tenerrime diligebat
a ploratu ceſſare volebat. Si
militer ⁊ mater cuius viſce
ra totaliter commouebantur
in dolore ⁊ lachrymis filij ⁊
nutu ⁊ verbis conſolabatur
euꝫ. Intelligebat eniꝫ tāquā
prudentiſſima volūtatē eius
quāuis nōdum loqueret. Et
dicebat. Fili ſi vis me a plo/
ratu ceſſare ceſſa ⁊ tu. nō. n.
poſſum te videre plorantem
non plorare. Et tūc ex com/
paſſione matris filius cum
ſingultibus deſiſtebat. Ma/
ter vero ipſius ⁊ ſuos abſter
gebat oculos: vultūqꝫ vul/
tui applicabat. Lactabat eū
⁊ omnibus quibus poterat
modis conſolabatur: ⁊ ſic ſa
ciebat quotiēs plorabat. Qd
forte ſepe puerorum more fa
ciebat ad oſtendendum mi/
ſeriam nature humane quā
aſſumpſerat veriſſime: ⁊ ad
occultandum ſe ne a dyabo/
lo cognoſceretur. Cātat nā/
qꝫ eccleſia de ipo. Vagit in/
fans ⁊c.

De epyphania ſiue maniſe/
ſtatione dñi Jeſu.

Die autem. xiij. puer
Jeſus manifeſtauit ſe
gētibus ⁊ magis ⁊ regibus
illis qui gentiles erant. Ve/
nerūt ergo iſti tres reges cuꝫ
multitudine magna ⁊ hono
rabili comitiua ad illud tegu
mētuꝫ i quo natus ē puer Je
ſus. Domina ſenſit ſtrepituꝫ
vel tumultum ⁊ accepit pue
rum. Intrant illi reges do/
munculaꝫ: genua flectunt ⁊
adorant puerum Jeſum re/
uerēter. Vide q̄ꝫ magna fuit
eorum fides. Quid eniꝫ erat
credē ꝙ ille puerulus ſic vi/

liter indutus cum paupercu la matre inuentus ꝛ in loco ſic abiecto ſine ſocietate ſine ſamilia ſine omni oꝛnatu eſſꝫ rex ꝛ dominus verus: ꝛ ta men vtrūqꝫ credunt tales du ces: ꝛ talia pꝛimitiua opoꝛte bat nos habere. Stant igiť genuflexi coꝛam eo ꝛ collo quūtur cum domina per in terpoſitam perſonā vel per ſeipſos quia ſapientes erāt ꝛ foꝛte linguam hebꝛaicam ſciebant. Querunt ab eadeꝫ domina de ꝯditōibus iſtius pueri. Domina narrat ꝛ illi omnia credunt. Cōſpice be ne eos q̄ꝫ reuerēter ꝛ curia liter ſtant ꝛ loquūtur ꝛ au diunt. Aſpice etiam dominā quia cum ruboꝛe eſt in ver bis ꝛ colloquutionibus iſtis ꝛ ſtat oculis ad terraꝫ demiſ ſis: ꝛ cum verecundia loqui tur. Non enim delectabatur loqui vel videri. Dominus dedit ei vigoꝛem in hoc ma gno opere quia illi reputa bant ſanctaꝫ eccleſiam ſutu ram ex gentibus. Reſpice ēt puerum Jeſum: nonduꝫ lo quitur ſed ſtat cum maturi tate ꝛ grauitate tanq̄ꝫ intelli gens: ꝛ benigne reſpicit ꝛ il li multum delectanť in eo tā viſu mentali tanq̄ꝫ edocti ꝛ illuminati ab eo q̄ꝫ coꝛpoꝛali quia ſpecioſus foꝛma pꝛe fi filijs hominum. Tandem cō ſolatione magna recepta of ferunt aurum thus ꝛ myr rhaꝫ. Aperiētes etiaꝫ theſau ros ſuos ꝛ ponentes aliquē pānum vel tapetum ante pe des domini Jeſu obtulerūt ſcꝫ in perſona quilibet eoꝛum illa tria in maxima quantita te pꝛecipue de auro: alias au tem pꝛo pua oblatione non opoꝛtuiſſet aperire theſau ros: ꝛ tunc reuerenter ꝛ de uote deoſculati ſunt pedes eius. Tunc puer ſapientiſſi mus vt eos magis conſo laretur ꝛ in amore ſuo robo raret poꝛrexit deoſculandam eius manuꝫ: ꝛ ſignauit etiā eos ꝛ benedixit. Illi ergo ſe inclinantes cū magno gau dio receſſerunt ꝛ per aliam viam reuerſi ſunt in regio nem ſuam. Quid autem de iſto auro factū putas quod erat ſic magni valoꝛis? Nū

quid domina reſeruauit ſibi
autõpoſitũ fecit? Vł nũquid
emit domũ ⁊ agros vel vine
as? abſit. Nõ curat de talib⁹
paupertatis amatrix. Zelans
igiť dña pauptatẽ fortiter ⁊
itelligẽs filij volũtatẽ tã itus
docẽtis q̃ȝ foris ſigna oſten/
dẽtis: q̃ multũ forte aduerte
bat ⁊ vilipẽdebat totũ infra
paucos dies paupibus ero/
gauit. Graue. n. erat ei tenẽ
vł differre: vñ ⁊ totaliter ex
pediuit ita ꝙ qñ intrauit tẽ/
plũ nõ hẽbat vñ agnũ emẽt
quẽ offerret pro filio ſȝ emit
vł turturos vł columbos.

De mora dñe apud preſepe.

Expeditis igiť magis
⁊ verſus patriã ſuã re
greſſis: ⁊ tota oblatõe eorũȝ
paupib⁹ erogata adhuc ſtat
dña mũdi cum puero Jeſu ⁊
nutricio ſancto Joſeph ſene
apud p̃ſepe i illo loco patien
ter ⁊ humiliter: vſqȝ ad qua/
dragesimũ diẽ. Stabat igiť
dña more aliaꝝ mulierũ di/
ctã diẽ expectãs igreſſura tẽ
plũ. Stabat vigilãs ⁊ attẽ/
ta ſup cuſtodia dilecti filij ſui.
O deus cũ quãta diligẽtia ⁊
ſollicitudine ip̃ȝ gubernabat
vt nõ eẽt illi defectus. Cum
quãta reuerẽtia ⁊ pio timore
etiaȝ ipſuȝ tractabat quẽ ſcie
bat eſſe dñȝ ſuũ. Flexis geni
bus accipiebat euȝ ⁊ repone
bat eũ i cunis. Cũ quãta etiã
iocũditate confidẽtia ⁊ cura
materna ipſũ amplexabať ⁊
oſculabať. Stringebat etiaȝ
dulciter ⁊ d̃lectabať i eo quẽ
credebat eſſe filiũ ſuũ. Quã
ſepe et q̃ȝ curioſe intuebatur
i eũ i vultũ ⁊ i ſingulas ptes
ei⁹ ſacratiſſimi corpis. Quã
prudẽter cõponebat mẽbra
ipſius. Sicut. n. fuit humilli
ma ſic ⁊ fuit prudentiſſima.
O q̃ȝ libenter eum lactabat.
Stãte dña ad p̃ſepe ſta ⁊ tu
cũ ea ⁊ d̃lectare frequẽter cũ
puero Jeſu q̃ virtus d̃ illo
erit. Qualibet aĩa fidelis ma
xime religioſa deberet a die
natiuitatis dñi vſqȝ ad puri/
ficationẽ ſaltẽ ſemel i die apõ
dictum preſepe dñaȝ viſitare
⁊ orare puerũ Jeſuȝ.

De purificatione virginis

Marie.
ADueniēte autez qua-
dragesima die ꝓut in
lege ſtatutum erat eriȷ̄t extra
dña cū puero ſuo ⁊ iuerūt a
bethleez i hieruſalem vt ſm
legē ſiſterēt eū dño. Vade ⁊
tu cum eis ⁊ adiuua portare
puerū Jeſū: ⁊ ꝯſpice attente
ſingula que dicuntur ⁊ ſiūt
q: deuotiſſima ſūt. Veniunt
ergo ad templū dñi. Cūqz i-
traſſēt emerūt duas turtures
aut duos pullos colūbarū vt
offerrēt ꝓ eo ſicut ꝓ paupi-
bꝰ ſiebat. Et q: erāt paupri-
mi credēdū magis ē ꝺ pullis
colūbarū q: ꝓ minori ꝑcio
ſolēt inueniri. Et ideo i lege
ponunt vltimo loco. Et euā
geliſta tacet de agno q: erat
oblatō diuitū. Et ecce Sy-
meon inſpiratus itus a ſpū
ſācto venit ad tēplū: vt ſicut
reſpōſū acceperat videret xp̄z
domini. Cū autem feſtinaret
veniēs ⁊ vidiſſet eū ſtatī co
gnouit ꝓphetico ſpiritu: et
accedens genuflexit. Puer
autē erat itra brachia matris
⁊ bn̄dixit eū: ⁊ aſpiciēs ma-
trez inclinauit ſe oſtendēs ſe
velle ad eū ire. Quod mater
itelligēs q̄zuis admirās por-
rexit eū Symeon. Ille autez
gaudēter ⁊ reuerēter i vlnis
ſuis eū ſuſcipiēs ſurrexit be-
nedicēs eū ⁊ dicēs. Nūc di-
mittis ſeruū tuū ⁊c. Et ꝓphe
tauit ꝺ paſſiōe ipſius. Sup-
uenit ⁊ Anna prophetiſſa ⁊
adorās ſimiliter ꝺ illo loque
bat. Mater vero ſup his ad
mirās oīa cōſeruabat i cor-
de ſuo. Deinde puer Jeſus
extēdens brachia verſus ma
trez ad eā rediȷ̄t. Poſtea va
dūt ad altare ꝓceſſionē faciē
tes que repreſentatur ꝑ vni-
uerſum mundum. Proce-
dunt alacriter illi duo vene-
rabiles ſenes Joſeph ⁊ Sy
meon tenentes ſe per manꝰ
⁊ cuz exultatione magna iu-
bilantes ⁊ pſallētes dicebāt.
Confitemini domino quo-
niā bonus ⁊c. Quoniā hic
eſt deus deus noſter ⁊c. Se
quitur virgo mater portans
regem Jeſum ⁊ Anna ſoci-
at eam. Vade ex latere cum
reuerentia iubilans cum gau
dio ⁊ laudās deuz. Ab iſtis
ergo ſit proceſſio: paucis q-

dem ſed valde magnis ⁊ re-
preſentantibus quaſi de om-
ni genere hoium. Cum aũt
perueniunt ad altare mater
cum reuerentia genuflerit ⁊
obtulit dilectiſſimum filium
ſuum deo patri ſuo dicens.
Accipite pater excellentiſſi-
me vnigenitum veſtrũ quẽ
ſm mandatum veſtre legis
offero vobis quia primoge-
nitus meus eſt. Sed rogo
pater vt eum mihi reddatis.
Et ſurgẽs dimiſit ſuper al-
tare. O deus qualis oblatio
eſt iſta: nunq̃ a ſeculo talis fa-
cta fuit nec erit. Reſpice be-
ne ſingula. Stat puer Jeſus
ſedẽs ſuper altare ſicut qui-
libet alius puerulus ⁊ facie
matrem reſpicit: ⁊ alios hu-
militer ⁊ patiẽter expectat qd
deinceps fieri debeat. Adduo
cantur ſacerdotes ⁊ redimit
deus tanq̃ ſeruus quinq̃ ſi-
clis more alioꝝ. Siclis erat
genus monete: quibus a Jo-
ſeph ſacerdoti ſolutis ma-
ter letanter recepit filium.
Accepit etiã de manu Jo-
ſeph dictas aues vt eas offer
ret ⁊ genuflectens ⁊ tenens
eas manu ſua eleuata ocu-
liſq̃ in celũ porrectis eas ob
tulit dicẽs. Accipite clemen-
tiſſime pater hãc oblatiõe ⁊
hoc munuſculũ ⁊ primũ do-
nũ qd paruulus puer veſter
vobis hodie de ſua paupta-
te pñtat. Sz puer Jeſus ma
nus ſuas ad aues porrigens
oculos ad celum leuauit: ⁊
necdũ loquẽs geſtibus vna
cũ mr̃e offerebat: ⁊ poſuerũt
eas ſup altare. Vidiſti qua-
les oblatores ſũt iſti mr̃ ⁊ fi-
li⁹? Nũqd potuit talis (q̃uis
pua) oblatio repudiari? Ab-
ſit. Sz potius p manus ãge
loꝝ fuit i ſupna curia pñtata
⁊ valde accepta: ita q tota iu
bilãs exultauit. Poſtea vir-
go beata diſceſſit d hieruſalẽ
⁊ viſitauit helyſabet volens
videre Joãnẽ ãteq̃ de pub⁹
illis diſcederet. Vade tu ſẽp
cũ ea quocũq̃ ierit corã dño
ſi forte bñdixerit tibi. Aliq-
bus aũt dieb⁹ ibi mora ꝯtra-
cta diſcedũt volentes redire
nazaret. Si aũt i pdictis vis
iformari de hũilitate ⁊ paup-
tate ꝯſidera oblatõꝝ redẽpto
ris ⁊ legis obſeruatõꝝ ⁊ d ſa

celi poteris aduertere.

De fuga dñi in egyptũ.

Dum pgeret verſus nazaret neſcientes adhuc ſup hoc ꝯſiliũ dñi: ⁊ herodes pararet ſe ad necez pueri Jeſu: angelus dñi apparuit i ſõnis Joſeph dicẽs ei vt cum puero ⁊ matre fugeret i egyptũ q: Herodes volebat animã pueri pdere. Joſeph vero euigilãs ⁊ excitãs matrez dixit ei. Jpa vero icontinẽti ſurgẽs nulla mora cõtracta voluit iter arripere. Cõcuſſa ſũt.n. ad hãc vocem oia viſcera eius: ⁊ etiã circa ſalutẽ filij ſui nolebat negligẽs iueniri. Jgit̃ icõtinẽti ceperunt ire verſus ptes egypti. Cõſpice ⁊ meditare pdicta ⁊ quomodo dormiẽtẽ pueruz Jeſũ alleuãt ⁊ cõpatere eis. Et attẽde hic diligẽter quia multa bona ꝯſiderare potes in pñti negocio. Pmo ꝯſidera queadmodũ dñs i ſua pſona ſuſcepit cũcta proſpera ⁊ aduerſa: ⁊ cum ſimile tibi ꝯtigerit ñ ſis ipatiẽs. Nã iuxta mortẽ inuenies yalere. Ecce eiz i natiuitate ſua xp̃s magnificatus fuit a paſtoribus tãq̃z deus ⁊ paruz. poſt circũciſus fuit tanq̃z peccator. Deinde venerunt magi ip̃m plurimũ adorãtes ⁊ ipe nihilominus in ſtabulo permanens ſtat inter beſtias ⁊ plorat vt alicui⁹ hominis filius. Poſtea pñtatus fuit in tẽplo quẽ multum extulerunt Anna ⁊ Symeon. Cum ergo conſolationez habueris tribulationez expecta ⁊ ecõuerſo. Vnde in eis nec extolli nec frangi debem⁹. Dat ergo deus conſolationez ad ſpem ſubleuandam ne deficiamus: ⁊ tribulationem ad humilitatem conſeruandam vt cognoſcẽtes miſeriam noſtram ſemper i ſuo ſtemus timore. Ad noſtram igit̃ inſtructionẽ ipſum hoc feciſſe meditemur. Conſidera quõ dñs permittit ſuos tribulationibus ⁊ pſecutionibus vexari. Nõne erat magna tribulatio matri ⁊ Joſeph cũ viderẽt pueruz ad occiſiões q̃ri: Quid ergo graui⁹ audire potuerũt: Erat eiñ i eis hec tribulatio: quis

licet ſciret ipm dei filiũ eẽ: tñ poterat ſenſualitas eorũ turbari ꝛ dicebant. Dñe deus oipotẽs quid oportet ꝙ iſte filius tuus fugiat: nõne potes hic eum defendere? Et in hoc erat eis tribulatio q: i terraꝫ lõginquã oportebat eos ire quã ignorabant ꝛ ꝑ vias aſperas: dña ꝓpter iuuẽtutẽ. Joſeph ꝓpter ſenectutẽ. Ipſe. n. puer quẽ portare habebãt vix erat duorũ menſium: ꝛ ꝑegrinari habebãt in terrã alienam pauperes ꝛ nihil habente. Reſpice ꝙ oia iſta ſũt afflictionis mr̃ne. Fugiebat ergo dñs a facie ſerui dyaboli: portabat euꝫ mater tenera ꝛ iuuenis valde. Et ſanctus Joſeph ſenex i egyptũ ꝑ viã ſiluestrem ꝛ obſcurã nemoroſaꝫ aſperã ꝛ ihabitatã per viaꝫ etiã valde longaꝫ. Sed quõ faciebat de victu? vbi ẽt vel quõ de nocte quieſcebant ꝛ hoſpitabanẽ? Raro. n. domos in illo deſerto inueniebant. Compatere ergo eis ꝛ adiuua puerũ Jeſuꝫ portare: ꝛ ſeruias i omnibus quibus potes.

Qualiter vixit dña cũ puero Jeſu in egypto morans ibi.

Inuerũt ergo ad quãdã ciuitatẽ ꝛ ibidẽ aliquã domũculã inuenerũt ꝛ habitauerunt ibi ꝑ ſeptem ãnos tãq̃ꝫ peregrini ꝛ aduene pauperes ꝛ egeni. Legiẽ aũt de dña ꝙ colo ꝛ acu q̃rebat ſibi ꝛ filio neceſſaria dña mũdi pauꝑtatis amore. Multũ ſuꝑ oẽꝫ modũ iſti pauꝑtatẽ dilexerũt: ꝛ eideꝫ ꝑfecte vſqꝫ ad morteꝫ fideꝫ ſeruauerunt. Cõſpice bene dñam mũdi i laborib⁹ ſuis ſuẽdo filãdo ꝛ texendo quõ facit ea diligenter hũiliter atqꝫ ſollicite: habendo nihilominus diligẽtiſſimã curã ſuper filio ſuo ꝛ ſuper gubernatõe domus: nec nõ vigilijs ꝛ orõnibus iuxta poſſe ſemper fuit intẽta. Toto igiẽ affectu eideꝫ cõpatere ꝛ cõſidera ꝙ nõ habuit gratis regnũ domia regni. Sꝫ aliquotiens forte cõtingebat ꝙ alique bone matrone videntes eius paupertatem ꝛ ſanctã ꝛ honeſtam eius cõuerſationeꝫ aliqua tranſmit-

tebant eidem que humiliter
⁊ cū gratiarum actione reci
piebat. Sʒ ⁊ ſanct⁹ Joſeph
ſenex aliquid operabatur in
arte lignaminis. Vndiqʒ cō
paſſiones occurrunt. Maria
cuʒ lachrymis ⁊ compaſſio/
ne magna valefaciens eis qꝛ
ſine aliqua cauſa remanent
ad peregrinandum: ibidem
per ſemptēqʒ ānos in ſudore
vultus ſui vixerunt.

Hic incipias meditari die
Martis.

De reditu dñi ď egypto.

Completis ſepteʒ ānis
quibus dñs peregrina
tus ē in egyptuʒ angelus do
mini apparuit in ſōnis Jo/
ſeph dicens. Tolle puerum
⁊ matreʒ eius ⁊ vade in ter/
ram iſrl'. Defuncti ſūt.n. qui
querebant aīam pueri. Qui
accepit pueruʒ ⁊ matrē eius
⁊ rediīt in terram iſrl'. Et cū
fuit ibi audiēs ꝙ Archelaus
fili⁹ Herodis regnaret ibi ti
muit illo ire. Et ideo moni/
tus ab angelo iuit in galileaʒ
ciuitatē nazareth. Fuit autē
reditus eius circa feſtū Epy
phanie. ſ. ſcðā die ſʒ ꝙ i mar
tyrologio legitur. Mō diligē/
ter attēde qꝛ pia meditatio ē
valde. Redeas igit in egy/
ptum cā viſitandi puerū: ipſe
videns te ſtatim occurret tibi
quia benignus affabilis ⁊ cu
rialis ē. Tu vero genufle/
ctens deoſculare pedes eius
⁊ tunc dicet tibi. Data ē no/
bis licentia redeundi ad ter/
ram noſtram ⁊ cras hinc re
cedere debemus: bona hora
veniſti ⁊ redibis nobiſcum:
cui alacriter reſpōdeas. Ex
hoc multum gaudere: ⁊ ꝙ
eum optas ſequi quocunqʒ
ierit. Meditari iſta forſitan
alicui puerile videbitur: ⁊ ali
quis forte arridebit de hoc:
tamen exiſtimo ꝙ multuʒ va
lent ⁊ ad maiora tranſmit/
tunt. Poſtea dominus Je/
ſus adducet te ad matrem:
tu vero genuflectēs fac ei re
uerentiam ⁊ ſancto ſeni Jo/
ſeph ⁊ requieſcas cum eis.
Mane ſequenti videbis ali/
quas bonas matronas de cō
trata ⁊ etiam homines ve/
nientes ad ſociāduʒ eos vſqʒ
extra portā ciuitatis pp placi

bilē ꝛ ſāctā ꝯuerſatōez ipo/
rū. Predixerat.n. diſceſſum
ſuū ꝑ viciniā per plures di/
es q̄ nō erat ꝯueniēs ꝙ ſubi
to quaſi furtiꝫ recederet. In/
cipiūt igit̃ recedē: ꝛ Joſeph
cū hoībus p̄cedit ꝛ dn̄a ſeq̃
a lōge cū matronis. Tu ve/
ro accipiēs puerū ꝑ manuꝫ
vade i medio āte matrē. Cū
autē ſūt extra portā Joſeph
nō patit̃ plus ſociari. Vere
hic eis cōpati potes cum ille
cuius ē terra ꝛ plenitudo ei⁹
ꝓ ſe ꝛ matre ꝛ nutricio ſuo
ſic pauptatē artā elegerit ꝛ i
tāta penuria vixerit. Multū
eniꝫ relucet pauptas ſanctiſſi
ma i eis vt eaꝫ nobis amabi
lē ꝛ imitabilem oñderēt. Tā
dem gratias eis agētes rede
unt. Sꝫ quomō rediit puer
Jeſus adhuc iſātulus tener
rim⁹: Difficilioꝛ mihi videt̃
regreſſus q̄ꝫ acceſſus. Nam
quando uenit i egyptum ita
paruulus erat ꝙ poꝛtari po
terat: nūc autem ſic magnus
ꝙ poꝛtari nō poteſt: ꝛ ſic par
uus ꝙ per ſe ire non pōt. O
puer egregie ꝛ d̄licate rex ce
li ꝛ terre quātum laboꝛaſtis
ꝓ nobis: ꝛ q̄ꝫ cito icepiſtis.
Unde ꝓpheta i pſona ve/
ſtra predixit: pauper ſuꝫ ego
ꝛ in laboꝛib⁹ a iuuētute mea:
pēurias magnas laboꝛes ar
duos ꝛ afflictionez cōſtan/
tiſſime accepiſtis: habuiſtis
voſipm odio ꝓ amoꝛe no/
ſtro. Accipe igit̃ puerū Je/
ſū ꝛ pone ſup aſelluꝫ ꝛ fidelit̃
ducas eū: ꝛ cū deſcēdere vo
luerit letāter eum in bꝛachijs
ſuſcipias. Vadūt igit̃ ꝑ de/
ſertum per quod venerūt ꝛ
in ipſo itinere poteris com/
pati eis: ꝛ reſpice eos fatiga/
tos ꝛ laboꝛe deuictos taꝫ de
die q̄ꝫ de nocte parum q̄etis
habētes.

Quomodo puer Jeſus re/ diēs d̄ egypto obuiauit Jo/ āni baptiſte i deſerto.

Dum autē fuerunt ꝓ/
pe ſinē deſerti inuene/
rūt Joānē baptiſtā qui iam
ibi penitētiā agere cepit cuꝫ
tamen nullum haberet pec/
catuꝫ. Meditare quomodo
ſuſcepit eos alacriter ꝛ ibi ali
quātulum ſubſiſtentes come
derunt cuꝫ eo illa cruda ciba
ria. Tandem imenſa recrea/

tõne ſpiritus habita valeſce/
cerunt ei. Tu autẽ in aduẽtu
⁊ i diſſceſſu genuflecte Joã
ni deoſculãs pedes bñdictio
nẽ petẽs: ⁊ ei te recõmẽdãs.

De trãſitu dñi Jeſu reuertẽ
tis ꝺ egypto ꝑ domũ Zacha
rie.

P Oſtea trãſeũtes ⁊ eũ/
tes applicuerũt ad do
mũ helyſabeth vbi magnuz
⁊ iocũduz feſtum factũ ẽ iter
eos. Et ibidẽ audiẽs ꝙ Ar
chela⁹ fili⁹ Herodis regna/
ret i iudea timuit: ⁊ admoni
tus ab angelo i ſõnis poſtea
iuerũt i galileã ciuitatẽ naza
reth cum maria ⁊ Joſeph.

Quomodo applicuit Jeſus
nazareth.

E Cce reduxim⁹ pueruz
Jeſum ꝺ egypto: ⁊ oc
currerunt ſorores domine ⁊
alij conſanguinei ⁊ amici ad
viſitandum eos: poſtea i na
zareth remanẽt ⁊ pauperem
vitã ducũt. Exinde vſqꝫ ad
duodecimuz pueri Jeſu eta
tis annũ aliqd nõ legitur de
ipſo. Faciebat enim ſeruitia
matri. Humilis dña nõ ha
bebat aliũ ſeruiẽtẽ.

Quomõ puer Jeſus remã
ſit i hieruſalẽ.

C Um autez eſſet Jeſus
ãnorũ duodeciz aſcẽdit
in hieruſalez ſm cõſuetudinẽ
diei feſti ⁊ ꝑceptũ: ⁊ durabat
ꝑ dies octo. laborauit ⁊ nũc
puer Jeſus in itinerib⁹ lon
gis: ⁊ modo vadit vt hono
ret patrẽ ſuũ celeſtẽ in feſtis
ſuis. Eteniz amor ſũmus eſt
iter patrez ⁊ filiũ. Stabat er
go dñs legis obſeruãs legẽ
⁊ iter alios cõſeruãs humili
tatẽ qſi qdã ali⁹ paupculus.
Cõſũmatis aũt dieb⁹ feſti re
cedẽtib⁹ pẽtib⁹ ipe i hieruſa
lẽ remãſit. Cũ ergo mater ⁊
Joſeph p diuerſas vias ince
dẽtes veniſſẽt i ſero ad locũ
vbi dicta cõplebat ⁊ vbi ho
ſpiciũ debebãt hẽre: videns
dña Joſeph ſine puero quẽ
cũ ipo redire ſpabat: qrit ab
eo vbi ẽ puer. Et ille: neſcio
qꝛ ñ rediit mecũ: tecũ. n. redi
re putabã. Tũcilla dolore ve
hemẽti ꝯcuſſa cũ lachrymis
dixit ñ rediit mecũ: video ꝙ
ñ bñ filiuz meũ cuſtodiui. Et

velocit̄ icipiēs ire p domos
quātū ōcēter potuit illo ſero
circuibat querens de ipſo ꝛ
dicēs. Vidiſtis vos filiū me
uz? Et vir p ardore ꝛ dolore
deſiderij ſic ſentiebat. Joſeph
vero ſenex ſequebat̄ eandez;
quo nō inuēto qualē getem
habere poterāt? Quid enim
erat perdere Jeſuz? Cōſpi-
ce bn̄ ipſaz ꝛ vehemēter cō-
patere: q꞉ i anguſtia ē poſita
aīa eiꝰ. Nō ergo turbemur
quādo videmꝰ ꝙ Jeſus p-
mittit tribulari n̄ ſolū ſeruos
ſuos ſz etiaz matrez ſuā: ꝛ tri
bulatōes ſue ſigna ſūt ſue di
lectionis ꝛ nobis expedit an
te eas habere. Tandē dn̄a in
ſe recludēs ad orationē ꝛ plā
ctū ſe vertit dicēs. O deus ꝛ
pater eterne clemētiſſime: vo
bis placuit dare mihi filiū ve
ſtrū: ꝛ ecce pdidi eū ꝛ neſcio
vbi ſit: reddite euz mihi. O
pater tollite mihi iſtā amari
tudinē ꝛ oſtēdite mihi filiuz
meū: reſpicite ad aflictionem
meā ꝛ nō ad meā negligen-
tiam: incaute me habui ſed
ignorās feci: ꝛ pp bonitatez
veſtraz reddite eū mihi quia
ſine ipo viuere nō poſſū. O
fili dilectiſſime vbi es? Quid
ē de te? Apud quē hoſpitatꝰ
es? Nūqd ad patrez tuū re-
diſti i celū? Scio ꝙ deus es
ꝛ dei filius: ſz quō mihi non
dixiſti? Sz nūquid ab aliquo
es queſitus inſidioſe? Scio
eciz ꝙ homo verus es ex me
natus: ꝛ alias te ab herode
queſitū i egyptū portaui: pa
ter tuꝰ ab oī malo te cuſtodi
at. Fili mi pp quā ergo cāz
receſſiſti a me? O fili mi ne
tardes venire ad me. Nūqz
ex quo natus es vſqz modo
ſine te fui: modo autē ſine te
ſū: ꝛ neſcio qd de te factū ſit.
Tu ſcis q꞉ tu es ſpes mea vi
ta mea ꝛ oē bonū meū ꝛ ſine
te eſſe nō poſſuz. Jndica mi
hi vbi es ꝛ quomō te valeaz
inuenire. Talibus ꝛ ſilibꝰ di
ctis per totā noctē āguſtia-
batur ſuper dilecto filio ſuo.
Mane vero ſequēti tēpeſti-
ue domū exeuntes querebāt
eū p circūſtātia loca. Naz p
plures vias patebat reditꝰ.
Die vero ſequēti circueūdo
i bāt p alias vias querentes
euz īter cognatos ꝛ notos.

Quo etiaꝫ tūc nō īuēto ma
ter quaſi ſine ſpe anxiabatur
nec poterat cōſolari. Tertia
vero die redeūtes in hieruſa
lem inuenerūt eū ī tēplo ſe-
dētē in medio doctoꝝ. Tūc
glorioſa virgo maria vidēs
eū exhilarata reuiuiſcēs ge-
nuflerit ꝛ cuꝫ lachrymis deo
gratias egit. Puer autē Je
ſus vidēs matrē venit ad eā
quē ipſa iter brachia ſuſcepit
ꝛ oſculās dulciť poſuit vultū
ad vľtū ꝛ ponēs eū ī gremio
ſuo aliquātulū cū eo requieuit:
neqꝫ eiꝫ tūc loqui ꝑ teneritu
dine potuiſſet. Poſtea reſpi
ciēs in facie eius dixit ei. Fili
quid feciſti nobis ſic? Pater
tuus ꝛ ego dolētes querebamus te. Et ille. Quid eſt ꝙ
me querebatis? Neſciebatis
qꝛ̄ his que patris mei ſunt
oportet me eē? Quod verbū
illi nō itellexerūt. Dixit ergo
illi mater. Fili volo ꝙ redeamus domū: nō ne vis redire
nobiſcū? Et ille. Ego faciaꝫ
quod placuerit vobis: ꝛ rediijt cū illis nazareth. Cōſide
ra in predictis tria mirabilia
valde. Primum ꝙ qui vult
domino adherere non debet
iter conſāguineos cōſeruari
ſꝫ ab eis diſcedere. Nā puer
Jeſus dimiſit diligētiſſimaꝫ
matrem cum operib⁹ patris
ſui intēdere voluit: ꝛ etiā q̄ſi-
tus iter cognatos ꝛ notos ň
fuit inuētus. Secūdū ꝙ qui
ſpiritualiter viuit nō miretur
ſi aliquādo mente tepida re-
manet ꝛ ſibi videať derelictū
ſe eſſe a deo qđ ꝛ matri hoc
cōtigit. Non ergo vt mater
tabeſcat ſꝫ diligenter eū q̄rat
per cōtinuum exercitiū ſpiritus ī ſacris meditationibus
ꝛ bonis operibus perſiſtendo ꝛ inueniet eū. Tertiū ꝙ ň
debet quis eſſe ꝓprij ſenſus
vel proprie voluntatis.

Quid fecerit domin⁹ Jeſus
a duodecimo ſue etatis āno
vſqꝫ ad ꝑncipiū trigeſimi.

Reuerſus igiť dñs Jeſus ď hieruſalē cū parētibus ſuis in ciuitate nazareth erat ſubdit⁹ illis ꝛ habitabat ibidē cū eis ab inde vſqꝫ ad pꝛīcipiū trigeſimi āni: nec in ſcripturis reperitur ꝙ

c

in toto iſto tpe aliquid fe-cerit: quod mirabile videtur valde. Quid ergo meditabimur ip̄ȝ feciſſe? Stetit ne dominus ocioſus tanto tēpore vt nihil faceret? Si enim feciſſet cur nō fuiſſet ſcriptum ſicut reliqua facta ſua? Sȝ attēde hic bene. patēter videre poteris ꝙ nihil faciēdo fecit magnifica. Subtrahebat ergo ſe a cōſortio ꝛ ↄuerſatōe hōium. Ibat ad ſinagogam ꝛ ſtabat ibi multū in oratōne in loco viliori ſe ponēs ꝛ redibat domū. Sabat cum matre: ꝛ aliquādo nutriciū ſuū adiuuabat. Pertrāſibat eū-do ꝛ redeūdo inter homines acſi ñ videret homines. Mirabant̄ cūcti cernētes iuuenē tā ſpecioſū q nihil operabat̄ laude dignū. Expectabāt eniȝ ꝙ magnifica faceret ꝛ opa ꝑbi viri. Cū eim puer erat ꝑficiebat etate ꝛ ſapientia corā deo ꝛ hōibus. Sed ecce creſcens ꝛ perueniens ad vigeſimum annum ꝛ etiā ad vigeſimum quintū ꝛ vltra nulla opera facta ſunt ꝑſentantia vel precedentia ſpē aliquā ꝑbitatis vel veritatis. Stupebant vehementer dicētes ꝛ deridētes. Ipſe gdē inutilis ē: ip̄e eſt idiota ꝛ homo ꝺ nihilo: ſtultus ꝛ inſipiens nec etiā litteras diſcit. Vides quid faciebat nil faciēdo: reddebat ſe vilē ꝛ abiectū (vt dixi) hōibus. Maiꝰ eſt hoc q̄ȝ edificare ꝛ vincere ciuitates iuxta ſapiētiā ſalomonis. Melior ē patiens viro forti: ꝛ qui dñatur animo ſuo expugnator ē vrbiū. Vſqȝ igitur quo ꝑuenias ad hūc gradū nihil tibi videat̄ te feciſſe. Nā i veritate oēs ſumus iutiles ēt cū bene fecerimus iuxta verbum dñi: qꝛ in hoc abiectionis gradu nōdū ſumus in veritate ſed in vanitate. Fabricabat igitur dominus gladium humilitatis ſic faciendo vt per ꝓphetā fuerat ei predictum. Accingere gladio tuo ſuper femur tuū potentiſſime. Sener Ioſeph querebat victum ꝺ arte lignaminis. Domina vero colo ꝛ acu precio laborabat: parabat victum ſponſo ſuo ꝛ filio: ꝛ alia expedientia fa-

ciebat. Nō eniz habebat ſeruientez. Compatere igiť ſibi qꝛ ſic ſuis manibus laborare oportet. Compatere dño Jeſu qꝛ ipſe eā adiuuabat fideliter ꝛ laborabat ī hiis que poterat. Intuere eū humilia obſequia per domū facientē ꝛ dñam ſimiliter. Conſpice tres. Ipſi ſimul comedūt ad vnā menſaz ꝑ ſingulos dies nō exquiſitas ſed pauperes epulas ſobrię ſumentes ꝛ ſimul colloquētes. Et intuere dominū Jeſuz ſuꝑ vnuz cubiculū ī ſero poſt orationē ſe componere: ꝛ ꝑ ſingulas noctes tā lōgiſſimi tēporis ſic humiliter vt quicūqz aliꝰ pauperculus ď populo. Sic eiz ꝑſeuerat quolibet ſero in hoc ſtatu. Debes etiā conſpicere virginem in ſuo cubili ſimiliter in alia parte.

De itinere dñi Jeſu ad baptiſmum ꝛ ď ipo baptiſmo.

COmpletis igitur viginti octo annis ſue etatis: quibus (vt dictum eſt) ſic humiliter vixerat ꝛ abiecte dixit matri ſue: tēpus ē vt vadā ꝛ glorificē ꝛ magnificem patrē meū ꝛ oñdaz me mundo vt operer aiarū ſalutē ꝓ qua huc me miſit. Cōfortari igiť mater chariſſima quia cito redibo ad te: ꝛ genuflectēs cū humilitate petijt bñdictiōem. Ipſa vero virgo glorioſa ſimiliť genuflectens cuz lachrymis eū amplectēs tenerrime dixit. Fili mi bñdicte vade cū bñdictiōe patris tui ꝛ mea. Eſto memor mei citoqz redire memēto. Sic ergo reuerēter eum licētiat. Vadit autem ſolus dominꝰ mundi. Non enim habebat diſcipulos. Intuere ergo eū diligenter quomodo vadit ſolus nudis pedibus per taz lōga itinera. Vadit ergo dominus Jeſus ſic humiliter ꝯtinuatis diebꝰ quouſqz ꝑuenit ad Jordanē helemoſynam petendo per viam ob paupertatis amorem. Non enim portabat pecuniā. Cuz ergo venit ad Jordanem inuenit Joānē baptiſtā peccatores ꝛ turbaz magnam que illuc ꝯcurrebat ad ꝑdicatōez

ipſi⁹baptizātē. Habebāt eū quaſi chriſtū. Dixit ergo ei domin⁹ Jeſus. Rogo te vt me cū iſtis baptizes. Joānes vero intuēs eū ſpiritu ꝓphetico cognoſcēs timuit ⁊ reuerēter dixit. Ego a te debeo baptizari. Cui domin⁹ Jeſus. Sine modo. Sic nos decet implere oēƺ iuſticiam: nō dicas hoc modo nec me diuulges q2 nōdum venit tēpus meū: ſƺ me baptiza. Nūc ē tēpus humilitatis nō maieſtatis: ⁊ iō implere volo omne exemplū hūilitatis. Poſtq̄ƺ Joannes vidit domini volūtatē obediuit ⁊ eū baptizauit. Spoliat ſe dominus maieſtatis ſicut qlibƺ ali⁹ homūculus ⁊ mergit ſe i aquis frigidis tēpore frigoris magni ꝓ amore noſtro. Operat̄ noſtrā ſalutē ꝯſtituens ſacramētuƺ baptiſmi: ēt lauās noſtra crimina deſpōſat ſibi vniuerſalē eccleſiā: ⁊ ſingulariter oēs animas fideles. Nā i ſide baptiſmatis deſpōſamur dño noſtro Jeſu chriſto dicēte ꝓpheta i pſona ipi⁹. Deſpōſabo te mihi i fide. Et ideo cātat eccleſia. Hodie celeſti ſpōſo ⁊c̄. Deſcēdit eniƺ ⁊ quieuit ſpiritus ſanctus ſuper eū in ſpecie columbe: ⁊ vox patris itonuit. Hic ē filius meus ⁊c̄.

De ieiunio ⁊ tentationibus paſſis a domino in deſerto.

Oſtq̄ƺ dñs Jeſus fuit baptizatus incōtinenti perexit i deſertū ſuper quēdā montē ubi ꝓprie dicit̄ carētena: ⁊ ieiunauit quadraginta diebus ⁊ quadraginta noctibus. Reſpice aīa chriſtiana quomodo uadit Jeſus i ſolitudineƺ: ieiunat orat uigilat iacet ⁊ dormit i plana terra ⁊ hūiliter cū beſtijs ꝯuerſatur. Nam quatuor hic tangunt̄ que ſpiritualis exercitij ſūt: ⁊ mirabiliter ſe adiuuāt. ſ. ſolitudo ieiuniuƺ oratio ⁊ afflictō corporis. Et p iſta marie peruenire poteris ad cordis puritatē: que puritas nimiū ē ꝑoptanda eo ꝙ omnes uirtutes quodāmodo comprehendit. Continet enim charitatem humilitatem patiētiaƺ

ꝛ ceteras virtutes ꝛ remo
tõꝫ oiuꝫ viciorum: quia cum
vicijs vl' defectu virtutis nõ
ſtat puritas cordis. Eſt enim
puritas cordis talis ꝙ ꝑ eam
meretur homo videre deum
ſicut dicit dñs in euangelio.
Beati mundo corde qm̃ ipſi
deũ videbũt. Ipſum autem
dñꝫ ſepe i hac ſolitudine cõ/
ſidera cõſpiciẽs qualiter ia/
cet de nocte i terra. Quelibꝫ
eiꝫ aia fidelis deberet euꝫ ſe/
mel in die ad minus viſitare
maxime ab epyphania vſqꝫ
ad quadraginta dies quibus
ibi mãſit. Completis autem
xl. diebus dñs eſuriuit. Tũc
tentator acceſſit volens ꝓba
re eũ vtrũ eſſet filius dei. Tẽ
tauitqꝫ eũ de gula dicẽs. Si
filius dei es dic vt lapides iſti
panes fiant. Sed nõ potuit
magiſtrum decipere. Tali/
ter eiꝫ rñdit ꝛ ſic ſe habuit ꝙ
nec ſcire potuit aduerſarius
quod volebat. Nõ eiꝫ nega
uit nec aſſeruit ſe eſſe filiũ dei
ſed cum auctoritate ſcripture
conuicit. Et nota exemplum
domini ad reſiſtenduꝫ gule.
Nã ab ipſa abſtinẽtia ichoã
duꝫ ẽ ſi vicia volumus ſupe
rare. Unde dicitur ꝙ qui gu
le ſuccũbit imbecillis ad alia
vicia deuincenda vel deuitã
da reddat. Sicut eiꝫ dicit gl/
ſuper Math. Niſi prius gu
lã refrenet fruſtra contra alia
vicia quis laborat. Poſtea
dyabolus aſſumpſit eum ꝛ
portauit in hieruſalem. Con
ſidera hic benignitatem ꝛ pa
tiẽtiã dñi. Permiſit enim ſe
portare ꝛ pertractari ab illa
cruenta beſtia q ſuũ ſangui
nẽ ꝛ oium amicorũ ſuoꝝ ſi/
tiebat: ſtatuẽs eũ ſupra pina
culum templi tentabat eum
de vanagloria. Vidiſti qũo
dñs Jeſus fuit contractus ꝛ
tentatus: non mireris er/
go ſi nos tentamur. Deide
duxit euꝫ ſuper monteꝫ excel
ſuꝫ valde: ꝛ oſtẽdit ei omnia
regna mundi: ꝛ ibi eum de
auaricia tentauit ſed mini/
me ſuperauit.

De admiſtratiõe facta ꝑ ãge
los dño Jeſu chriſto.

Victoria autẽ facta ve
nerunt angeli ꝛ mini
ſtrabant ei. Hic autẽ dilige

ter attende ꝛ cõſpice dñm co medentẽ ſolũ circũſtantibus angelis. In mõte illo ñ erat habitatio hominum nec cibi pati: ſed aliũde angeli parata cibaria poꝛtauerũt: ſicut dici tur in libꝛo Danielis. Vene rũt angeli in multitudine ma gna ad dñm Jeſũ ꝛ adoꝛan/ tes eũ pꝛociderũt i terrã dicẽ tes. Salue domine Jeſu de/ us noſter ꝛ dñs nr̃. Et dñs humiliter ꝛ benigne recepit eos: ꝛ cũ capitis inclinatiõe dicunt ei angeli. Dñe mul/ tum ieiunaſtis: quid vultis ꝛ vobis paremus? Et ille. Jte ad matrez meã chariſſi/ mã ꝛ ſi h3 aliquid ad manus deferte: qꝛ nullo cibo ſic libẽ ter veſcoꝛ ſicͭ de ſuis. Tunc duo de ipſis pergẽtes i mo/ mẽto fuerũt cũ ea: ꝛ eã reue rẽter ſalutãtes modicũ pul/ mẽtũ qδ ſibi ꝛ Joſeph para uerat ꝛ toaliã cũ aliis opoꝛ/ tunis poꝛtant: ꝛ foꝛte dña ali/ quos piſciculos pꝛocurauit. Reuerſi ergo poſuerũt i pla na terra ꝛ menſe benedictio/ nẽ pagũt. Cõſpice eũ bene i ſingulis que agit. Sedet ei3 in terra cõpoſite ac curialiter ꝛ ſobꝛie comedũt. Circũſtã/ tes angeli miniſtrabant dño ſuo. Alius ſeruit de pane: ali us de vino: alius parat pi/ ſciculos: ꝛ alij cantãt de cãti cis ſyon ꝛ iocũdant ꝛ diẽ fe/ ſtũ habent cũ eo: cõſideran/ tes deu3 ꝛ dñm ſuũ ꝛ totius mũdi creatoꝛẽ qui dat eſcam omni carni. Tande3 ſumpta refectiõe dixit angelis vt re/ poꝛtarent res quas accepe/ rãt ꝛ dicant matri ſue ꝙ cito redibit ad eã: ꝛ dixit angelis Redite vos ad patriã ꝛ gau dia veſtra: me aũt pegrinari op3 adhuc. Rogo eim vos vt me recõmẽdetis pr̃i meo ꝛ toti curie celeſti. Qui ꝓci/ dentes in terram ꝛ benedi/ ctionem petentes redierunt ad patriam.

Quomodo Joãnes oſtẽdit Jeſũ digito ꝛ de reuerſione xp̃i ad matrem.

Dominꝰ autem Jeſus volens redire ad ma/ tre3 cepit de monte deſcen/ dere. Conſpice nunc autem bene eu3 quomodo ſolus va

dit pedibus nudis dominus omnium ⁊ ei vehementer cōpatere. Venit ad Jordanem quem videns Joannes ad ſe venientem oſtendit eū dicēs. Ecce agnꝰ dei ⁊c̄. Ipſe eſt ſuper quem vidi ſpiritūſanctuȝ quieſcere quādo baptizaui eum. Tūc Andreas ⁊ vnus alius ex diſcipulis Joānis iuerunt poſt ipȝ. Benignus autem Jeſus ſitiens eorum ⁊ oium ſalutem vt daret eis de ſe fiduciaȝ ⁊ audaciam vertit ſe ad eos: ⁊ dixit. Quid queritis? At illi dixerūt. Rabbi vbi habitas? Et ipe duxit eos ad domum ſuaȝ in qua tunc ſe reducebat in partibus illis ⁊ ſteterunt vna die cum eo. Poſtea duxit andreas fratrem ſuū Petrum ad Jeſum quē alacriter ſuſcepit. Sciebat eīȝ qd̄ de eo facturus eſſet: ⁊ dixit ei. Tu vocaberis cephas. Et ſic i aliqualem noticiā ⁊ familiaritatē venit cum eis. Poſtea volens dominus Jeſus redire in galileam ad matreȝ diſceſſit a partibus illis ⁊ cepit reuerti. Quē etiā nūc cōpatiendo reſpice ⁊ vade ſemper cū eo: nā ſolus vadit more ſolito. Cū aūt domū deuenit: mater eū vidēs ⁊ vltraq̄ȝ dici pōt exhilarata ſurgit occurrit ⁊ eū āplectēs recepit. Cui ipe reuerēter ſe inclinauit ⁊ nutricio ſuo Joſeph: ⁊ cū eis more ſolito remanſit.

Meditatio i die merchurij.

Quomō dn̄s Jeſus legit in ſinagoga ⁊ qūo cepit paulatim ſe manifeſtare.

Poſtq̄ȝ dn̄s Jeſus rediit a baptiſmo cōuerſabat̄ humiliter magis q̄ȝ ante ſolitus erat: cepit tn̄ paulatim ſe manifeſtare aliquibus p̄dicādo ⁊ docendo occulte. Nō eim per totū ānuȝ ſequētē p̄dicationis officiū dicitur publice aſſumpſiſſe. Quadā igitur die ſabbati duȝ erat in ſinagoga .i. in eccl'a cuȝ aliis ſurrexit ⁊ legit i libro Jſaye locū vbi ſcriptū erat. Spūs dn̄i ſup me: pp qd̄ miſit me euāgelizare paupibꝰ. Et cuȝ expliciuiſſȝ librū dixit. hec ſcriptura ꝯpleta ē hodie i auribꝰ v̄ris. Cōſpice igr̄ cū qūo hūi

liter ſuſcipiens lectoris offi
cium benigno ꝛ placito vul
tu legit inter eos ꝛ expoſuit
ſcripturã. Et quomõ humili
ter ſe incipit manifeſtare duꝫ
dicit. Hodie ipleta ē ſcriptu
ra: quaſi dicat. Ego ſum ille
de quo loquitur. Et ora oiuꝫ
intenta erant in eum ꝑpter
efficaciã uerborum ꝛ aſpectũ
humilem ꝛ decorũ. Fuit eniꝫ
pulcherrimus: fuit etiam elo
quentiſſimus. Et de vtroqꝫ
ſicut per prophetam dictum
fuerat. Specioſus forma ꝛc.

De prima vocatione diſcipu
lorũ Jo. j. De ſcđa Lucc. iiij.
De tertia Math. iiij.

CEpit etiã dominus Je
ſus vocare diſcipulos
ꝛ ſe ſollicitum reddere circa
noſtram ſalutem ſemper tñ
humilitate ſuata: ꝛ vocauit
petrũ tribus vicibus: Pri
ma de qua dictũ eſt ſupra qñ
erat circa Jordanem. Ex tũc
venerant ad aliqualem eius
notitiã. Scđa de naui qñ ce
perũt piſces vt narrat lucas.
Tũc eiꝫ ſecuti ſũt eũ. Cepe
rũt audire doctrinã eius. Ter
tia de naui vt narrat Math.
cũ dixit. Venite poſt me fa
ciã vos fieri piſcatores hoiuꝫ
Tũc relictis hoibus ſequu
ti ſunt eum. Similiter uoca
uit Jacobũ ꝛ Joãneꝫ in ꝑdi
ctis duab⁹ uicibus ultimis.
Vocauit etiaꝫ Joãnē de nu
ptijs: ut dicit Hieronimus.
Itē uocauit Philippuꝫ di
cēs. Sequere me. Similiter
ꝛ Matheũ publicanuꝫ. De
modo uocationis aliorũ nõ ē
ſcriptũ. Conſidera igitur ꝛ
conſpice eũ in predictis uoca
tionibus ꝛ conuerſatione cũ
ipis quão affectuoſe uocabat
eos reddens ſe eis affabilem
domeſticũ benignum ꝛ obſe
quioſũ. Attrahens eos intus
ꝛ extra: ducendo eos etiã ad
domũ matris: ꝛ familiariter
vadens ad domũ eorũ. Do
cebat etiã ꝛ inſtruebat eos ꝛ
curã de ipis habebat ꝑcipuã
ſicut mater đ unico filio ſuo.
Dicitur ꝙ beatus Petrus
referebat ꝙ quãdo in aliquo
loco dormiebat cuꝫ eis ſurge
bat đ nocte ꝛ recooperiebat
eos. Sciebat eiꝫ qd de ipſis
erat facturus. Et q̃ꝫuis eſſēt

hoïes rudis ꝯditionis ⁊ humiliatõis tñ pꝛīcipes mũdi ⁊ duces belli ſpiritualis oīum fideliũ ꝯſtituturus erat. Cõſidera hoc ideo a quibus icepit eccleſia. Noluit eñ dominus eligere ſapiẽtes ⁊ potẽtes huiꝰ ſeculi: ne ipoꝝ ꝓbitati aſcriberenť eoꝝ opera q̃ fiẽda erãt. Sibi hoc ſeruauit ⁊ ſua bonitate potentia ⁊ ſapiẽtia redemit.

De mutatiõe aque in vinuʒ facta ad nuptias.

Q Uãuis dubiũ ſit cuiꝰ fuerint nuptie facte in chana galilee ſicut magiſter ſcholaſtice hiſtoꝛie tãgit: nos tamẽ meditemur fuiſſe Joãnis euãgeliſte: ⁊ ſicut i ꝓlogo ſup̱ Joãnẽ affirmať ꝙ in eis dña noſtra fuit nõ tanq̃ʒ inuitata ⁊ extranea ſed qꝛ maioꝛ ⁊ dignioꝛ ⁊ pꝛimogenita iter ſoꝛoꝛes fuit ibi i domo ſoroꝛis quaſi in domo ſua: ⁊ tã q̃ʒ adminiſtratrix ⁊ dña nuptiarũ qđ ex tribus colligere poſſumus. Pꝛimo ex eo ꝙ i euangelio continetur ꝙ mater Jeſu ibi erat: ſed ⁊ de diſcipulis ⁊ Jeſu qui fuerunt ⁊ ſic de alijs qui ibi fuerunt itelligi poteſt. Cum ergo ſoꝛoꝛ eiꝰ Maria Salome vxoꝛ Zebedei iuiſſet ad dñam in nazareth quando volebat facere nuptias filio ſuo Joãni illa benedicta glorioſa ⁊ regina mũdi iuit cuʒ ea: ⁊ p̃uenit p̱ aliquot dies ad p̃parationeʒ nuptiarum: ita ꝙ quãdo alij fuerunt inuitati ipſa erat ibi. Scđo ex eo ꝙ colligere poſſumus ꝙ ipa ꝑpendit de defectu vini. Unde nõ erat ſicut vna de diſcũbentibus ſʒ ſicut p̱ vnius manus tranſibãt res: ⁊ vidit ſibi deficere uinum. Si enim tũc diſcubuiſſet nũquid iuxta filium inter homies mater uerecũdaꝛ. Sed ſi alibi inter mulieres nũquid perpendiſſet defectũ uini pluſq̃ʒ alij? Sʒ ſi ꝑpẽdiſſet nũquid ſurrexiſſet de prãdio ut iret ad filiũ? Incõueniẽtia hec videnť. Et ideo veriſſime ẽ credẽdũ ꝙ nõ diſcubuerit. De ipa nãqʒ dicť ꝙ erat valde obſequioſa. Tertio colligiť ex eo ꝙ ipa p̃cepit miniſtris vt irẽt ad filiuʒ

⁊ faceret qđ mādaret. Et ſic videt ꝙ nuptie gubernabāt ꝑ eā: ⁊ iō ſollicita fuit ne de/fectus ibi ꝯtingeret. Igit ſʒ hūc modū cōſpice Ieſū iter alios comedēte ſicut vnum quaſi de populo ⁊ ſedentem i loco humili nō inter maio/res: nō eniʒ ſupboruʒ more volebat primos recubitus. Nā docturus erat impoſte rū. Cū iuitatꝰ fueris ⁊c̄. Itē prio cepit facere q̄ʒ docere. Cōſpice etiā dominaʒ obſe quioſā alacrē ⁊ ſollicitā in cū ctis ordinate ſtādis: ⁊ p̄bētē ac oſtendētē miſtris quid ⁊ qualiter diſcumbētibus deſe rant. Cūqʒ ante finē cōuiuij rediret ad eā miſtri dicētes. Nō habemꝰ plus đ vino qđ apponamꝰ eis. Ipſa glorio ſa mater rn̄dit. Ego ꝓcura/bo ꝙ habebitis: expectate parumper. Et iuit ad filiū q (vt dixi) humiliter ſedebat i fi ne mēſe prope hoſtium came re: ⁊ dixit ei. Fili mi vinum hic deficit: ⁊ qꝛ hec ſoror nr̄a paupꝫ ē neſcio qualiter habe/re poſſimus. Rn̄dit Ieſus mri. Quid mihi ⁊ tibi ē mu lier? Dura videt rn̄ſio: ſʒ ad nr̄aʒ iſtructiōʒ fuit ſm Ber. Sicut dicit i ſermone in epy phania: quid tibi? Ait illi. Nōne qđ filio ⁊ mri? Quid ad illā ptineat queris cuʒ ſis bn̄dictus fructus vētris ſui imaculati? Nōne illa ē q̄ ſal/uo pudore te cōcepit: ⁊ ſine corruptione te peperit: in cu ius vtero nouē mēſibus mo ratus es: cuiꝰ virgineis vbe ribus lactatꝰ es: cū qua duo/deciʒ ānoꝝ factus de hieru/ſaleʒ deſcēdiſti ⁊ ſubditus illi fuiſti? Nūc ergo dn̄e qd mo leſtꝰ es illi dicēs. Quid mihi ⁊ tibi ē mulier? De hac rn̄ſi/one mr̄ n̄ diffidēs ſʒ đ ſua be nignitate p̄ſumens rediit ad miniſtros: ⁊ dixit. Ite ad fi/liū meū ⁊ qcquid dixerit vo/bis facite. Deinde dixit dn̄s Ieſus miſtris. Implete hy/driās aq̄. Qui eūtes ipleue rūt iuxta dn̄i mandatū hy/drias. Quo facto dixit eis. Haurite nūc ⁊ ferte architri clino. In hoc autē duo notā tur. Primū diſcretio dn̄i in hoc ꝙ prio magis honorabi li viro dedit. Scđm ꝙ ipſe

ſedebat lõge ab eo cũ dice/ret forte illi quaſi ab eo remoto. Sed cũ ille ſederet i loco magis honorabili colligere poſſumus ꝙ dñs nolens ibi ſedere nec iuxta eũ elegit ſibi locũ hũiliorẽ. Miniſtri vero dederũt: ⁊ crediderũt i eũ di/ſcipuli eius.

De vocatiõe Joãnis euãgeliſte de nuptijs.

Rinito aũt cõuiuio dominus Jeſus vocauit Joãnez ſeorſũ dicẽs. Dimitte hanc vxorẽ tuaz ⁊ ſequere me q2 ad altiores nuptias te ꝑducã. Qui ſequutus ẽ euz. In hoc ergo ꝙ dñs nuptijs iterfuit matrimoniuz carnale approbauit tanq̃z a deo inſtitutũ. Sz i hoc ꝙ vocauit Joãnez de nuptijs aperte dedit itelligere ꝙ lõge dignius eſt ſpũale mr̃imoniũ q̃z carnale.

Quomõ iuit dñs Capharnaũ cũ mr̃e ⁊ diſcipulis ſuis.

Receſſit ergo inde dñs Jeſus volẽs ad ſalutẽ oĩuz holuz deiceps publice ⁊ palã itẽdere. Pri⁹ aũt voluit reducẽ mr̃ez i domũ ſuã. Talẽ eiz matrẽ talẽ ſocietatẽ decebat. Accepit ergo eã ⁊ Joãnez ⁊ diſcipulos alios ⁊ iuerũt capharnaũ ꝓpe nazareth. Conſpice ergo eos per viã qual'r vadũt ⁊ pedeſtres ſ3 multũ honeſte ⁊ pulchre. O quales duo ſũt illi: nũq̃d alij duo tales i terra viſi ſunt vel fuerũt? Cõſpice etiã diſcipulos ſequẽtes ⁊ auſcultãtes verba dñi. Nõ eim erat ipẽ ocioſus.

De ſermone dñi in monte.

Conuocatis dñs diſcipulis ſuis ſeorſũ aſcendit cũ eis i mõte tabor vt eos ibueret colloquijs ſuis. Decebat eiz ꝙ eos prius ⁊ ſuper alios iſtruẽt quos ſuꝑ alios iſtituturus erat magiſtros ⁊ duces. Tunc ergo de multis eos iſtruxit: ⁊ ſmo ille opulẽtiſſimus fuit ⁊ copioſus: nec mirũ quẽ os dñi cõpilauit. Cõſpice ergo dñz i terra ſedẽtẽ humil'r ſuꝑ illo mõte ⁊ diſcipulos circa eũ. Stat iter eos quaſi vn⁹ ex eis. Et q̃uo affectuoſe benigne pulchre ⁊ efficacit' loq̃t eis iducẽs eos

ad debitos actus virtutuz: ꝛ ſemꝑ reſpice ꝛ cōſidera faciē eius. Reſpice etiam diſcipu/los quō reuerēter ꝛ tota mē tis attētione aſpiciūt i vnum ꝛ auſcultant illa verba miri fica ꝛ ea memorie ꝯmendāt: ꝛ iocūditate magna fruūtur tā i verbis q̄z in aſpectu. In hac ꝯſideratiōe iocūderis ꝛ tu aſpiciēdo ac ſi eū videres loquētē: ac ꝓximādo eis ſi forte vocatus immorando ibidē fueris vt dn̄s etiam te doceat. Completo vero ſer mone conſpice ip̄m dn̄m Je ſuz vna cum ipſis diſcipulis deſcendentez de mōte ꝛ quō eū ſequūť diſcipuli ſicut pulli gallinā: cui qlibet vt melius audiat nitiť approximare. Et etiā quō turbe affectuoſe ſibi occurrūt: ꝛ iſirmos ſuos ei/dē ſanādos offerūt. Ipſe ve ro ſanabat eos.

De ſeruo cēturiōis a domi no curato.

Capharnaū erat quidā centurio. i. dominus cē tum militū. Miſit ergo fide plenus ad dn̄z Jeſū vt ſeruū curaret. Humilis aūt dn̄s re ſpōdit. Ego veniā ꝛ curabo eū. Quod cū ſciuit centurio miſit ad eū dicēs. Domine nō ſū dignus ꝛc̄. Jeſus aūt fidem illius videns non iuit vlterius ꝛ ſeruū abſentez ſa nauit. Cū in ciuitate predicta eſſet quidā regulus qui iuit pſonaliter ad Jeſum rogans eū vt veniret ad domū ſuam ꝛ ſanaret filium ſuū: dn̄s Je ſus ire noluit filiū tn̄ ſanauit. In his cōſidera meritū fidei ꝓpter centurionē ꝛ humilita tē dn̄i volētis ire ad ſeruum: ꝛ refugiētis pōpā Reguli. Plus honorauit hic dn̄s ſer uū militis q̄z filiū regis. Sic nos debemus non ad aliud ſeruire nec ſ̓ꝫ exigētiā exter io ris pōpe ſed ſ̓m neceſſitatem vel bonitatē eius qui ſeruitio indiget: ꝛ nō ad ꝯplacētiam ſed ex caritate ſeruiamus.

De palitico miſſo ꝑ tectū ꝛ a dn̄o liberato.

In ciuitate predicta ca pharnaum cum domi nus Jeſus doceret in quadā domo ꝛ eſſent ibi congrega

ti pbariſei ꝛ legis doctores mlti ex omni caſtello Judee bieruſalē ꝛ galilee uenerunt quidā uolētes igredi domū cū paralitico quē portabant ut a domino ſanaret. Cūqȝ ꝓpter multitudinē ñ poſſēt aſcēdcrūt ſuper tectuȝ domꝰ ꝛ inde intromiſerūt eū ꝛ poſuerūt ante Jeſuȝ. Dñs uero Jeſus uidēs fidē illoꝝ dixit paralitico. Dimittūt tibi peccata tua. Jpſi auteȝ pbariſei ꝛ legis doctores obſeruabāt eū ex malicia. Dicebāt enim ītra ſe ipm blaſphemaſſe deū quia ſolus deus poteſt peccata dimittere: ꝛ ipſe hec attribuebat ſibi quem purum bominez eſſe credebant. Ait ergo benignus ꝛ bumilis dominus ſcrutās corda ꝛ renes bōium. Quid cogitatis mala in cordibꝰ ueſtris? Et addidit. Vt ſciatis quia filiꝰ bominis babet poteſtatem in terra dimittendi peccata: dixit paralitico. Surge ꝛ ambula. Jlle autem incontinenti liberatus ſurrexit ꝛ omnes ſtupor inuaſit. Hic potes cōſiderare plura bona ꝛ pulchra. Primum quia ex boc fuit cōuicta cecitas iudeoꝝ. Nam maniſeſte potuerūt cognoſcere dominuȝ Jeſuȝ eē deum qui dimittebat peccata. Secundum quia ꝓpter peccata ueniunt aduerſitates ꝛ infirmitates: ꝛ ex ſolutōne peccatorum ſolet frequenter accidere liberatio ꝛ ſanatio corporū. Sicut bētur de curato ad piſcinaȝ cui dicitur a dño ne āplius peccet ne deteriꝰ ſibi ɔtingat. Tertiū cōſidera qꝛ magnuȝ meritū ſit fides. Nā ꝛ alterius fides alteri ꝓdeſt. Hoc quotidie cōpetit pueris qui baptiȝant: q ſi ante diſcretōis annos moriant i alterius fide ſuſcipiūt gratiā: ꝛ poſt i merito cbriſti ſaluant.

De ſocru Symonis liberata a dño.

Contigit dominuȝ Jeſum in ciuitate predicta capharnaū diuertere i domū Symonis petri vbi ſocrus petri tenebatur magnis febribꝰ. Humilis ergo dominus familiariter tetigit manum eius ꝛ curauit eam: ꝛ inconti

nẽti ſurrexit ⁊ ei ⁊ diſcipulis miſtrauit: Sed qd miniſtrauit nõ ẽ ſcriptũ. Cogita ergo ꝙ i domo pauperis diſcipuli comedit pauꝑtatis amator aliqua cibaria groſſa que cito parari poterãt. Cõſidera ergo dñz Jeſum iuuãtem p̄parare in domo diſcipuli ſui. Talia eniz faciebat humilis magiſter qui miniſtrare venerat ⁊ nõ miniſtrari. Et ſe familiartier ad ſedẽdũ ponebat in medio mẽſe ⁊ comedebat alacriter: p̄cipue q2 in p̄andio relucebat pauꝑtas quã ſic amabat.

De dormitõe dñi i nauicula.

Intrãs dñs Jeſus in nauicula cũ diſcipulis ſuis poſuit ſe ad dormiẽduz tenẽs caput ſuper ceruicali. Ipſe enim vigilabat d̃ nocte in oratione: multumqz in die in p̄dicationibus laborabat. Cũqz dormiret orta tẽpeſtate diſcipuli periclitari timebãt: ſed nõ audebãt eũ excitare. Timore autẽ coacti excitauerũt eũ dicẽtes. Dñe. ſalua nos: perimus. Qui ſurgẽs increpauit eos d̃ modica fide ⁊ impauit mari ⁊ ventis ⁊ ceſſauit tẽpeſtas. Hic ↄſiderare potes ꝙ lz videat̃ nobis ꝙ dñs circa facta noſtra dormiat quaſi nõ curãs d̃ nobis maxime quãdo tribulamur: ip̄e tñ diligẽtiſſim⁹ ẽ ſuꝑ cuſtodia noſtra: ⁊ ideirco d̃bemus eẽ i fide ↄſtãtes.

De filio vidue a dño ſuſcitato.

Cum ſemel iret Jeſus verſus ciuitatez naym obuiauit multitudini hõium portãtiũ quẽdã Juuenẽ mortuũ filiũ vidue ad ſepulchrũ. Pietate cõmotus pius Jeſus tetigit pheretrũ ⁊ portãtes ſteterunt. Ipſe dñs ait. Adoleſcẽs tibi dico ſurge: ⁊ ſtatim ſurrexit q fuerat mortu⁹ ⁊ reddidit eũ matri ſue. Oẽs aũt ſtupuerũt ⁊ laudauerũt deũ.

De puella ſuſcitata.

Ad petitõz cuiuſdã p̄ncipis ibat dñs Jeſus cũ eo ad ſanãdũ quãdã puellaz. Cũqz turba magna iret

cū co:ritus erat quedā mulier grauiter infirma que dicitur fuiſſe Martha ſoror marie magdalene que itra ſe dicebat. Si tetigero tātū fimbriā veſtimenti eius ſana ero. Et cū timore appropiās tetigit ꝛ liberata ē. Dixit āt dn̄s Jeſus. Quis me tetigit? Rn̄dit Petrus. Dn̄e: turbe cōprimūt te ꝛ tu dicis qs me tetigit. Vide hic patiētiā dn̄i. Nā cōprimebaꝛ a turbis qꝛ volebāt ei approximare. Jeſus aūt ſciebat quid dicebat: ꝛ iterū dixit. Sēſi virtutem ex me exiſſe. Tūc martha factū miraculū publicauit. Libēter cā dn̄s curauit cū qua poſt multā familiaritatē habuit: ꝛ tūc dixit ei. Fides tua te ſaluam fecit. In hoc ergo miraculo habes fidei cōmendatōēꝫ: habes ēt quoddā notabile ad hūilitatis cuſtodiā ſicut dicit beatus ber. Quilibet dn̄o pfecte ſeruiēs pōt appellari fimbria quaſi vltia pars veſtimēti dn̄i ꝑpter ſuāꝫ humilē reputationē. Qui ergo ad tātū ſtatuꝫ peruenerit qꝫ ſciat ſe a dn̄o exaudiri i liberandis infirmis vel alijs miraculis nō extollaꝛ ꝑpter ea quia non ipe ſꝫ dn̄s facit. Quāuis eniꝫ Martha tāgeret: ad cuius tactū ſe liberari cōfidebat ꝛ ſic cōtigit: nō tn̄ a fimbria ſꝫ a dn̄o virtus liberatōis exiuit. Et ꝑpterea ipe dixit: ſenſi virtutē ex me exijſſe. Tandē dn̄s Jeſus iuit ad domū p̄ncipis ꝛ illius filiaꝫ quā iuenit mortuā ſuſcitauit ꝛ ſanauit.

De ꝯuerſiōe Marie magdalene.

Crialiſſimus domin⁹ iuitatus quadam die a Symone leproſo iuit ad prādēdū cū eo: qđ facere ſolitus erat: tū ex ſua curialitate: tuꝫ ex ſua benignitate ꝛ zelo quē habebat ad ſanādas aīas ꝓ quibus de celo deſcenderat. Vnde comedēdo cū hōīb⁹ ꝛ cōuerſando cū eis ad amorē ſuuꝫ attrahebat. Nā ipſe pauperrimus erat: ꝛ d̄ mūdi huius ſubſtātia ꝓ ſe ꝛ ſuis nihil ſūpſerat. Hūiliter ergo dn̄s ꝛ cū gratiaꝝ actōe ſpeculū humilitatis Jeſus cum iuitabaꝛ recipiebat ꝓ loco ꝛ

tēpore. Audiēs āt Magdalena q̄ i domo Symōis ad prādiū recūberet que iā forte ipm predicātē audierat ⁊ ardēter lȝ hoc nōdū ꝓpalaſſet tacta dolore cordis itra ſe ꝓ pctis ſuis et amoris ei⁹ igne ſuccenſa ꝯſiderās q̄ ſine ipo ſalutē obtinere nō poterat: ⁊ amplius differre nō valens prerit ad locū cōuiuij: facie qȝ inclinata ac oculis i terrā demiſſis ante cōuiuas tranſiens nō quieuit donec puenit ad dominū ⁊ ad dilectum ſuū. Et illico ad pedes eius ꝓſtrata uiſceroſe dolore pariter ⁊ rubore repleta d̄ peccatis ſuis procūbēs: ⁊ vultu ſup ipſius pedes cū cōſidentia quadā inclinato (q2 iā ſup oia eum diligebat) cepit fletibus ⁊ ſingultibus abūdare ⁊ tacita itra ſe dicere. Domine mi firmiter credo ſcio atqȝ cōfiteor vos deū ac dominū meū eē. In multis autē ⁊ magnis offendi maieſtatem veſtrā. Peccaui i omnēȝ iuſticiā veſtrā: ⁊ multiplicaui peccata ſup numerum arene maris: ſȝ ad veſtrā miſericordiā cōfugi in qua ego peccatrix doleo ⁊ cōpūgor: veniā peto emēdare parata ⁊ nunquā a veſtra obediētia diſcedere itēdo. Nō patiar queſo repulſaȝ a vobis q2 aliud refugiuȝ non me habere poſſe credo nec habere volo: quia vos ſolū ſuper oia diligo: nō ergo me repellatis a vobis. Interim autē lachryme decurrētes largiter pedes dn̄i balneauerūt ⁊ lauerunt. Vn̄ hic maniſeſte videre potes q̄ dn̄s Jeſus ibat diſcalciatus. Tandē a fletu ceſſans: ⁊ cū ꝑpēdit idignū reputās q̄ ſue lachryme pedes dn̄i contigiſſent: capillis ſuis abſterſit. Ideo autē capillis q2 ſecū aliud p̄cioſius nō hēbat quo eos tergeret: ⁊ etiā q2 ea qbus ad vanitatē vſa fuerat ad vtilitatē cōuertere intēdebat ⁊ amore creſcente oſculabat eos amantiſſime ⁊ ſepe: q2 ēt ipſius pedes dn̄i ꝓpter itinera calidi erant vngebat eos p̄cioſo vnguēto. Cōſpice ergo bene ipſā ⁊ ſuper his moroſe mediteris ob deuotionēȝ eius que ita ſingulari

ter a dño fuit dilecta: ⁊ etiaꝫ
q: ſolēne fuit hoc feſtū val/
de. Cōſpice ⁊ dñm Jeſū q̄ꝫ
benigne ſuſcipit ⁊ q̄ꝫ patien
ter ſuſtinet q̄cq̄d facit. Ceſ/
ſat ⁊ qeſcit a comedēdo do/
nec negociū cópleat: ceſſant
cōuiue ⁊ oēs ſuper hac no/
uitate mirant̄. Sed nūc ve/
hemēter indicauit ille Sy/
moni corde ſuo ꝙ a tali femi
na ſe ꝑmittebat tangi quaſi
nō eſſet ꝓpheta nec cogno/
ſceret eā. Dñs autē cogita/
tionibus cordis eius rñdens
ſe verū oſtēdit ꝓphetam: ⁊
exēplo duorū dbitorū ꝯuicit.
Et volēs aperte monſtrare
ꝙ oia i dilectōe cōſūmātur
dixit. Dimittūtur ei peccata
multa quoniā dilexit me mul
tū. Et ad eā dixit. Vade i pa/
ce. O v̄bū dlectabile ⁊ ſua/
ue qđ libenter Magdalena
audiuit: ⁊ q̄ꝫ iocunda receſſit
ꝑfecte ad deū ꝯuerſa: deinceps
honeſte ⁊ ſancte vixit. Me/
ditare ergo hic diligēter ⁊ tā
tā charitatē imitari coneris
que hic marie v̄bo ⁊ opere a
dño cōmēdat̄. Hic eiꝫ exp̄ſ/
ſe habes ꝙ charitas iter deū
⁊ hōieꝫ pacē reformat. Vñ
beatus Petrus dicit ꝙ cha
ritas operit multitudinē pec
catoꝝ: ita ꝙ cū charitate oēs
v̄tutes iformat: nullaqꝫ deo
placent ſine charitate. Ergo
ad ipam habēdā tota virtu
te niteris que tuo ſpōſo Je/
ſu te acceptum faciat.

Quomodo Joannes miſit diſcipulos ſuos ad Jeſum.

Glorioſus miles ⁊ p/
curſor dñi Jeſu Joan
nes baptiſta cū eēt i vincu/
lis incarceratus ab herode
propter iuſticie defēſionē: q:
redarguebat euꝫ: quia tene/
bat vxorē fratris ſui viuētis:
volēs iducere diſcipulos ſu
os vt ſequerētur dñꝫ Jeſum
cogitauit eos ad ipꝫ mitte/
re vt auditis verbis ⁊ viſis
operibus eius exardeſcerēt i
a morē eiꝰ ⁊ ſequerent̄ eū.
Iuerūt ergo ad eū ⁊ ex ꝑte
Joānis dixerūt ei. Tu es qui
vēturus es an aliū expecta/
mus? Dñs Jeſus magnam
turbā tūc hēbat corā ſe. Cō
ſpice hñ ipꝫ qūo vultu placi/

d

do recepit nūcois Joānis: ⁊ qūo ſapiēter primo factis ⁊ poſtea verbis rn̄dit. In eoꝝ igit̄ pn̄tia ſanauit ſurdos mutos ⁊ cecos ⁊ alia multa miracula fecit ⁊ populo p̄dicauit: ⁊ poſtea inter alia dixit illis. Ite ⁊ renūciate Joāni que audiſtis ⁊ vidiſtis. Iuerūt igit̄ ⁊ renūciauerūt Joāni q libētiſſime audiuit. Illi aūt diſcipl'i (vt pie poſſum⁹ meditari) poſt mortē Joannis chriſto firmiter adheſerūt. Dn̄s autē Jeſus poſt illorū acceſſuȝ valde Joānem cōmēdauit: collaudās eū de multis dicēs q̄ erat ꝓpheta ⁊ pluſq̄ȝ ꝓpheta: Et q̄ iter natos mulierū eo nō ſurrexit maior: ⁊ de aliis vt i euāgelio habes. Tu ergo cōſpice dominū Jeſū ſemp̄ ⁊ dū p̄dicta miracula facit.

De obitu beati Joannis baptiſte.

Hic pōt currere meditatio de ipi⁹ ſcti Joannis baptiſte ⁊ precurſoris morte. Cū igit̄ ille herodes nequiſſimus ⁊ adultera illa peſſima femina ſimul forte dixiſſent ipm occidere vt peccati ſui redargutorē nō hērēt ꝯtigit vt i die ꝯuiuij ſaltanti miſere filie ipius herodiadis daret̄ caput ſancti Joānis: et ſic i carcere decollatus ē. Uides q̄lis hō ⁊ qua muliere regnāte ⁊ iperāte nequicia occubuit. O deus q̄liter hoc fieri pmiſiſti? Quid eſt hoc cogitare q̄ taliter moriatur Joānes q tāte pfectiōis erat ⁊ ſanctitatis vt putaret̄ eē chriſtus. Igit̄ ſi vis hoc negociū bn̄ ruminare cogita prio nepharia opa eorū ⁊ cogita Joānis magnitudinem ⁊ excellētiā ſingularē ⁊ tunc poteris capere. Audiſti in ſuperiori tractatu q̄liter fuit a dn̄o ꝯmēdat⁹ i multis: audi nūc q̄liter ꝯmēdat cū btus Ber. i quodā ſermōe ſic dicens. Illa mater ⁊ magiſtra oiuȝ eccl'aꝝ romana eccleſia d' q̄ dictū ē: ego ꝓ te rogaui petre vt ñ dēficiat fides tua: i honor eeſt Joānis baptiſte pp̄ ſaluatoris nomē ꝯſecrata ⁊ ꝯſignata. Dignū nāq̄ȝ

fuit vt ſingularē amicū ſpōſe ibi ꝑducheret vbi pricipiū ipa aſſūpſit. Crucifigit petrus: Paulus gladiatur ȝ tamen dignitas ꝑmanet pcurſori. Purpurat Roma multitudine martyrū: ſublimitas tota refūdit beato patriarche Joāni. Joanne vbi maior? In oib⁹ ſingularis: mirabilis ſup oēs. Quis ſic glorioſus auctoritate eſt? Quis ſic ſpecialiter i vtero matris ſpū ſancto legit fuiſſe repletus? Quē legiſtis itra matris vterū exultaſſe? Quis igit ita legit ſublimit ꝑuerſaſſe? Quis penitētiā ⁊ regnū celorū oſtēdit? Quis regē glorie baptizauit? Cui tale teſtimoniū ꝑhibuit Jeſus chriſtus? Quē ſic honorauit eccleſia? Joannes patriarcha imo patriarcharū finis ⁊ caput. Joānes ꝓpheta imo pluſq̃ ꝓpheta. Quis quē veniētē nūciat digito demōſtrat? Joannes āgelus ȝ iter āgelos electus ſaluatore atteſtante q dicit. Ecce ego mitto āgelū meuȝ ⁊c. Joānes apl'us ſed apoſtoloꝝ primus ⁊ princeps q̄ fuit a deo miſſus. Itē euāgeliſta ȝ euangelij primus oſtē ſor pdicās euāgeliū regni. Joānes virgo imo virginitatis iſigne: pudicitie titulus caſtitatis exemplū. Joannes martir ȝ martirū lumē ⁊ forma. Ipe vox i deſerto clamātis: pcurſor ſaluatoris: preco verbi. Nam ad hunc talem mittitur ſpiculator vt amputet caput acſi eſſet aliquis viliſſimus ac peſſimus homicida. Conſpice igitur euȝ reuerenter ⁊ cum dolore qualiter ad iuſſum vilis ⁊ neq̃ȝ ſpiculatoris colluȝ parat: humiliter genuflectit: ⁊ grās deo agens ponit ſacratiſſimum caput ſuum ſuper aliquo trūcho vl' lapide ⁊ paciēter ict⁹ ſuſtinet quouſq̃ totalit abſcidat. Ecce quō vadit Joannes amicus intimus dñi Jeſu conſanguineus ⁊ diſcipulus maximus ſecretarius. Vere magna eſt cōfuſio nobis q̄ patientiam i vllis aduerſitatibus non habemus. Joannes innocens talē mortēȝ ſuſtinuit patienter: ⁊ nos plerūq̃ȝ peccatis aggrauati

⁊ ira dei digni nõ poſſumus ⁊ paruas iniurias ſuſtinere: nec etiã verba tollerare. Dominus autẽ Jeſus erat tunc ĩ partibus illis: ſed nõ ĩ terra illa. Cũ obitus eius fuiſſet ei nunciatus fleuit pius Jeſus pugilem ſuũ ⁊ cõſobrinuz. Fleuerunt ⁊ diſcipuli eius: fleuit ⁊ beata virgo Maria que ipm natũ ð terra leuauit ⁊ tenerrime cũ dilexit: ſ; dñs ꝯſolabat matrẽ ſuam. Ipſa vo dicebat. Fili qr ñ ðſẽdiſti cũ ne ſic moreret? Et dñs ad eã. Reuerẽda mater nõ expediebat talis deſẽſio. Nã ipe ꝓ patre meo mortuus eſt ⁊ ꝓ deſẽſione iuſticie: cito ãt erit ⁊ eius gloria. Ipſe enim pater nõ intẽdit ſuos deſendere tali modo in hoc mundo: qꝛ nõ ſunt hic moraturi: nec ipoꝝ patria hec ẽ ſed in celis. Joãnes ſolutus ẽa vinculis corporis: nõ ẽ mortuꝰ ſ; euaſit mortẽ. Igit cõſoleris chariſſima mater qꝛ Joãni ſẽp erit bene. Poſtea aliquibꝰ diebus elapſis diſceſſit dñs Jeſus de ꝑtibus illis ⁊ rediit ĩ galileã. Tu ãt ꝑdictis omnibꝰ te pñtez exhibeas: ⁊ ea mediteris deuote: quocũqꝫ dñs ierit cuz ſeqre.

De locutõe domini Jeſu cũ Samaritana.

Poſt; dñs Jeſus a Judea ĩ galileã rediret trãſiuit per ſamariam fatigatꝰ ex itinere. Cõſpice ideo cum hic quomõ fatigatus plane incedit. Sepe fatigatus eſt ⁊ tota vita ipſius laborioſa fuit. Poſuit ergo ſe ad ſedẽdũ ſuꝑ quedã puteũ ⁊ quieſcebat. Diſcipuli autẽ ierũt ad ciuitatẽ querẽdũ cibos. Venit ergo mulier ſamaritana pro aqua ad ipſũ puteũ. Dñs aũt cũ ea cepit loqui ⁊ ð magnis factis tractare ⁊ ſeipm eidez mãifeſtare. De quibꝰ ãt meditare tu qũo cũ ea loquebat hũiliter: ⁊ qualiter diſcipuli redierunt: ⁊ qualiter ad verbũ mulieris ciuitas obuiam venit: ⁊ qualiter ipe iuit cum eis. Videas euangeliũ ⁊ bene cõſidera. Ex iſta eniꝫ hyſtoria quedam pulchra ⁊ vtilia notantur. Primo nota

humilitatē. d. Jeſu q̄r cū ſo/
lus remāſiſſet humilis domi
nus diſcipulis i ciuitatē cūti/
bus cū illa muliercula ſola de
tā magnis factis ſic tracta/
bat humiliter ac d pari loque
bāt adiuicē. Nō eiꝫ dedigna
batur eam: ſed talia cū ea di/
cebat quaſi ſi multis ſapiētiſ
ſimis reſpōdiſſet. De talibꝰ
etiā magnū fuiſſet. non ſicut
ſuperbi faciūt. Si eiꝫ ābitio/
ſa verba ſudiſſent inter pau/
cos ea ꝑdita reputarēt: nec il
los iudicarēt dignos ſuſcipe
re verba ſua. Scdo paupta/
teꝫ ipius ⁊ corporis afflictōꝫ
cōſidera: ſed ⁊ humilitas eſt
mixta cū eis. Habētur eiꝫ in
hoc ꝙ diſcipuli iuerūt in ciui
tatē ad querendum cibos ⁊
queſitos portauerūt: ⁊ vole/
bant ꝙ ipſos māducaret. Vi
de igiť qualiter ipe fatigatus
⁊ famelicus deficiebat. Vn/
de hic aperte colligere potes
ꝙ humilis dñs ac paupratis
amator cū ibat ꝑ mūdū ſem
per comedebat extra ciuitatē
in aliquo riuulo vel fōte q̄ꝫ/
tūcūqꝫ fatigatus vel afflictꝰ
eſſet. Non habebat cocta ⁊
exquiſita cibaria: nō vaſa cu
rioſa: nō delicata vina: ſed ha
bebat aquam puram de fon
te qui vineas fecūdauit ⁊ fe/
cūdat: ⁊ fontes creauit ⁊ om
nia que mouenť in aquis: ⁊
panem tāq̄ꝫ pauper in terra
comedebat. Tertio conſide/
ra quomodo intentus erat
ſtudio ſpirituali. Nam cum
diſcipuli eum comedere inui
tarent: dixit. Ego cibum ha/
beo manducare quem vos
neſcitis. Meus cibus eſt vt
faciam voluntatem eius qui
miſit me: nec voluit mandu/
care ſed expectabat eos qui
veniebant de ciuitate vt eis
prius predicaret. Conſpice
ergo euꝫ in predictis ⁊ eius
virtutes ſtudeas imitari.

Quomodo dñs Jeſus fuit ductus vſqꝫ ad ſupercilium montis.

Cum rediret dominus
a nazareth ⁊ illi ab eo
miracula peterent ⁊ ipſe eos
indignos miraculis oſtende
ret: furore accenſi expulerunt
eum extra ciuitatem. Beni/
gnus ergo dominus ipos ſu

giebat ⁊ ipſi pſequebant eū.
Quid tibi videtur? In tātū
furoꝛ eoꝝ exarſit ⁊ creuit ꝙ
ipm vſqꝫ ad ſupciliū mōtis
duxerunt vt eū ibidē pcipita
rent. Dñs vero virtute diui
na tranſiens per mediū illo/
rū ibat. Et dicit ibi glo. ꝙ cū
dñs Jeſus de manibus eoꝝ
clapſus de mōte deſcenderet
⁊ ſub rupe lateret: ſatuꝫ ſub/
terfugijt ⁊ locū dedit ei. Cō
ſpice illū ante illos fugienteꝫ
⁊ latentē ſub rupe ⁊ cōpate
re afflictionibus ſuis: ⁊ in hu
militate ⁊ patiētia ipm imita
ri coneris.

De cura illius q habebat ma
num aridam.

Quadā die ſabbati do
cebat dñs Jeſus in ſi/
nagoga ⁊ ibi erat quidā ha/
bens manū aridā. Fecit aūt
Jeſus eū ſtare i medio ⁊ q̄/
ſiuit ab illis ſapientibus ſi li/
cebat in die ſabbati benefacc
re. Ipſi vero tacuerūt. Dixit
ergo Jeſus habēti manuꝫ a
ridaꝫ. Extende manuꝫ tuam:
⁊ ſanatus eſt. Non enim in
die feſto a bono eſt abſtinen
dū ⁊ maxime de operib⁹ cha
ritatis: ſꝫ a peccatis ⁊ ab ope
ribus ſeruilibus. At illi ſcan
dalizabantur multum ⁊ con
ſpuebant contra eum ⁊ dice/
bant. Non eſt homo a deo q
ſabbatum nō cuſtodiat. Do
minus autem propterea non
dimittebat imo ſtudioſius fa
ciebat vt eos erueret ab erro
re. Conſidera ergo ipſum in
predictis operatōibus: ⁊ ei⁹
exemplo non ceſſes ab opere
bono: nec ceſſare debes pro/
pter ſcandalum alicuius.

De multiplicatione panis.

De duab⁹ vicibus legi
tur ꝙ benignus domi
nus multiplicauit paucos pa
nes ⁊ exinde multa milia ho
minum ſatiauit. Tu tamen in
vnam redige meditationem:
⁊ in ea conſidera verba ⁊ fa
cta ipſius. Dixit eiꝫ tūc. Mi
ſereoꝛ ſuper turbaꝫ quia iam
triduo ſuſtinēt me nec habēt
qđ manducent. Et ſi dimiſe/
ro eos ieiunos deficiēt i via.
Quidam autem ex eis de lō
ge venerunt: ⁊ poſtea panes
multiplicauit ita ꝙ omēs co
mederunt abundāter. Conſi

dera ergo hic plura bona: ⁊ ſpecialiter quõ dominus Jeſus erat miſericors: ⁊ miſericordia traxit cũ ad ſubueniẽdum eis. Et ideo dixit miſereor ſuper turbã. Miſericordia enim eius plena ẽ terra. Secũdo erat curialis ⁊ gratus ex cã quã aſſignat quia ecce iquit iaꝫ triduo ſuſtinent me. Vide curialitatẽ ⁊ gratitudinẽ magnaꝫ ⁊ mirabileꝫ. Nã quaſi ꝑ beneficio ab eis recepto ſic loqᷓ. Tertio erat diſcretus ⁊ circunſpectus eo ꝙ cõſiderabat eorũ indigentiam ⁊ impotentiam qualiter deficere poterat: ⁊ qualiter eoruꝫ aliqui ꝺ lõge venerãt. Vide ergo q̃ꝫ ſapida ⁊ q̃ꝫ melliflua verba iſta fuerunt. Si bene attenderes quanto pfectiores fuerunt apoſtoli ⁊ ſui imitatores: ⁊ co ꝓpiquiores q̃zto humiliores videbis qꝛ nihil ſibi attribuũt niſi miſerias peccata ⁊ defect⁹. Et q̃zto quis ei magis appropinquat tanto magis eſt illuminatus. Et ideo dei magnificentiam ⁊ eius miſericordiaꝫ clarius videt. Conſpice ergo Jeſũ qualiter illos panes accipiẽs ⁊ prĩ gratias agẽs dedit diſcipulis ſuis vt apponerent turbe: ⁊ i manibus eorum ita multiplicauit vt omnes pro ſuo libito comederent ⁊ multa ſuperauerũt fragmenta. Conſidera etiaꝫ qualiter aſpicit illos comedentes ⁊ in iocunditate eorũ letatur. Conſpice etiam illos qualiter ſuper iſto miraculo admirantur. Vnus ad alterum inde loquitur ⁊ cuꝫ gratiarum actione manducant.

De fuga domini Jeſu quando fugit honorem regium.

Poſtq̃ꝫ domin⁹ Jeſus ſatiauit turbas vt in ſuperiori tractatu continetur illi voluerũt eum facere regẽ. Conſiderabãt nãqꝫ ꝙ poſſet eoruꝫ neceſſitatibus ſubueniri. Dominus autem Jeſus cognoſcens eorum voluntates fugit ab eis in montem ita ꝙ illi non ꝑpenderũt nec euꝫ tunc inuenire potuerunt. Noluit eniꝫ tunc temporaliter honorari. Nũc vide quõ

vere ⁊ non ſicte hūc fugit ho
norez. Miſit eniz diſcipulos
ꝑ mare ⁊ ipſe ſolus aſcēdit i
montem ⁊ ibi ſtetit in oratōe
vſqz ad decimam vigiliam
noctis. i. tres partes noctis
receſſerant ⁊ quarta reſta/
bat. Conſpice ergo eum
qualiter orat ⁊ ſe humiliat
coram patre. Querit ſolita/
ria loca ⁊ ſolus vadit ad ea.
Affligit ſe ⁊ vigilat vigilias
lōgas. Intercedit paſtor fide
lis ꝓ ciuibus ſuis. Orat eim
non ꝓ ſe ſed ꝓ nobis tanq̄z
aduocatus noſter ⁊ medita/
tor apud patrē. Orat etiā vt
exemplū orādi nobis daret.
Frequenter inde diſcipulos
monuit. Dicebat nanqz eis
q̄m oportet ſemꝑ orare ⁊ nō
deficere: ⁊ quomodo ipor/
tunitas orōnis impetrat qd̄
poſcit: ꝓponēs eis exemplū
de iudice ⁊ vidua vt habes
in Luca. xviij. Hortabatur
etiā ad confidentiam impe/
trādi petita dicēs. Petite ⁊
dabit vobis. Et hoc dicebat
vt nobis cōmēdaret virtutē
orationis. Eſt quippe vir/
tus eius ineſtimabilis ⁊ effi

cat ad omnia proficua impe/
tranda ⁊ nociua remouēda.
Si enim vis patienter tolle
rare aduerſa vaca orōni. Si
vis tētationes ⁊ tribulatio/
nes ſuperare ſis homo ora/
tionis. Si vis aſtucias ſatha
ne cognoſcere ⁊ eius falla/
cias vitare ſis orationis. Si
vis letanter viuere in opere
dei ⁊ laboris ⁊ afflictionis ni
hil curare ⁊ non timere: ſis
oratōis. Si vis iniurijs ob/
liuiſci ſis orationis. Si vis
vanarum cogitationum mu
ſcas effugare ſis orationis.
Si vis animam tuam ſan/
ctis ⁊ bonis cogitationibus
deſiderijs feruoribus ⁊ deuo
tionibus impinguare ſis ora
tōis. Si vis cor tuū virili ſpi
ritu ⁊ cōſtanti ꝓpoſito i dei
beneplacito ſtabilire ſis ora/
tiōis. Deniqz ſi vis vicia ex/
tirpare ⁊ virtutib⁹ imbui ſis
oratiōis. In ea recipit ſpūs
ſancti vnctio que de omni/
bus mentem docet. Item ſi
vis ad cōtemplationē aſcen
dere ⁊ frui amplexibus ſpōſi
ſis orōis. Si vis celeſtē gu/
ſtare dulcedinē ⁊ alia dei ma

gnalia que ſētiri poſſūt ſꝫ dici nequeūt ſis orōis. Ad eā nāqꝫ ꝯtēplatōꝫ ⁊ celeſtiū deguſtationē p orōis exercitiū ducnī. Vides q̄ꝫ magne potētie ⁊ virtutis ſit orō.

Quō iuit dn̄s Jeſus ſupra mare dū eius diſcipuli piclitabāt in medio maris.

DVꝫ ergo dn̄s eēt i mōte orās: diſcipuli erāt i medio maris afflicti ⁊ anguſtiati vehemēter q2 vēt9 erat ꝯtrarius eis ⁊ varijs ꝓcellis ⁊ fluctibus iactabāt. Cōſpice nūc eos ⁊ ꝯpatere eis q2 i magna ſūt tribulatiōe. Tempeſtas eīꝫ iuaſit eos ⁊ tēpus nocturnum erat ⁊ abſqꝫ domino ſuo erāt. Quarta autē vigilia noctis deſcēdit dn̄s d mōte ⁊ ābulans ſupra mare appropiquauit eis. Cōſpice ergo eū qūo fatigat9 ex vigilia longa ⁊ oratōe, plira: ſolus deſcēdit tpe noctis d mōte laborioſus ⁊ forte penoſus nudis pedibus. Et quomodo vadit ſupra mare firmo veſtigio ſic ſupra terrā. Cū aūt appropiquat naui: diſcipuli timentes clamauerunt putātes eū fātaſma. Et benignus dn̄s nolēs eos āplius vexari ſecurauit eos dicens. Ego ſū nolite timere. Tūc petrus ꝯfiſus de potētia diuina ad iuſſum dn̄i cepit ſupra mare ambulare. Sꝫ poſtea cepit mergi. Dextera tamen domini ne mergeretur erexit. Jn hoc aūt loco dicit glo. ſuper Math. Sic ſupra mare ābulare facit ne obliuiſcat infirmitatē: ne putet ſe eē eq̄leꝫ dn̄o ⁊ ne ſuꝑbiat. Jntrauit aūt dn̄s nauē ⁊ ceſſauit q̄ſſatio ⁊ oia ſunt pacata. Diſcipuli vero eū reuerēter receperunt: multūqꝫ gauiſi ſunt: ⁊ in quiete magna remanſerunt. Conſpice bene ipſum ac diſcipulos in omnibus predictis: quia pulchra ⁊ deuota ſunt valde.

De muliere chananea.

CVm dn̄s Jeſus laborans circuiret pdicādo acceſſit ad eū mulier chananea de terra chanaā que erat gentilium ⁊ non iudeorum rogans eū vt liberaret a de/

monio filiam eius que ab eo vexabatur. Erat enim fides in ea q hoc facere poſſet: et dño non reſpondente nihilo minus inſtabat et pſeuerabat clamans et petens ab eo miſericordiam in tantum vt ꝓ ea rogauerunt diſcipuli. Cũq; dominus reſpõderet nõ debere panem filiorũ dari canibus: ipa ſe humilians reſpõdit vt ſaltem more canis de micis poſſet habere et ſic meruit exaudiri. Cõſpice igitur dominuz et diſcipulos et etiã ipaz i predictis: nihilominus etiã conſidera virtutes iſtius mulieris et eas ad tuã vtilitatẽ conuerte que maxime fuerunt tres. Prima fuit fides magna vt etiã vſq; ad filiaz que ſanata ẽ ſe extẽderet. Secũda fuit orõis pſeuerantia. Tertia fuit humilitas ꝓfunda. Nã nec negauit ſe canez nec dignã ſe putauit iter filios reputari vel habere panẽ itegrũ: ſ; ꝯtẽta fuit de micis accipere. Sic et tu ſi corde fideli puro et itegro i orõe pſeueraueris et coraz deo tuo te humiliaueris: idignũ te reputãs oi bono ſuo: certiſſime credas q quicqd petieris obtinebis. Et ſicut apl'i rogauerũt pro chananea ſic et angelus tuus pro te rogabit et offeret orõnez tuã ad dñm.

Quomõ aliqui propter verba dñi ſcandalizati fuerunt.

Non mireris ſi ex verbis noſtris et factis ſcãdala oriãtur. Cum.n. ſemel phariſei dñm interrogarent quare diſcipuli non lauarent manus quãdo panẽ mãducabãt: dñs dure rñdit eis increpãs q2 iteriorẽ mũdiciã non exteriorẽ querebat: de qua icrepatione illi ſcãdalizati ſũt: ſed dñs nõ curauit. Alia vice cũ ſpũalia verba diceret in ſinagoga aliqui ex diſcipulis eius tanq; carnales nõ intelligẽtes receſſerũt nec de hoc curauit: ſ; ad duodecim diſcipulos ait. Nũqd et vos vultis abire? Et petrus pro ſe et alijs reſpondit. Domine ad quẽ ibimus? Verba vite eterne habes. Cõſidera igitur eũ quomõ cuz poteſtate loquebatur: et quomõ defendebat

veritatē nō curās de ſcādalo
prauoꝝ ⁊ iſipiētium. Nota
ergo primo ꝙ ꝑ alterius ſcā
dalū nō debemus recedere a
iuſticie veritate. Secundo ꝙ
de iteriori mūdicia ⁊ etiā ex/
teriori honeſtate curare debe
mus. Tertio ꝙ ſpūaliter vi/
uere dbemus ita ꝙ verba do
mini nō videātur nobis ex/
tranea ſicut illis diſcipulis: q
quādo chriſtus dixit i ioan
ne. Niſi mādūcaueritis car/
nē filij hominis ⁊ biberitis
eius ſanguinē: eū nō potue/
rūt ſuſtinere.

De retributione relinquētiū
omnia ⁊ exemplū xpi ⁊ apo/
ſtolorum ſequentium.

Cum fidelis ⁊ prudens
diſcipulus Symon pe
trus quereret a dño Jeſu ꝓ
ſe ⁊ ſocijs de retributiōe ip/
ſoꝝ: rñdit dñs Jeſus inter
alia ꝙ oēs qui tēporalia relin
quētes ipm ſequerētur centu
plū acciperēt i hoc mūdo: ⁊
in futurū vitā eternā. Nota
bene hāc retributiōe3: ⁊ gau
de gaudio magno: ⁊ gratias
⁊ laudes domino referas to
to affectu ꝙ ad talē negocia/
tionē te adduxit vt manuali/
ter de vno cētū lucretis: ⁊ ni
hilominus vitā eternā. Vi/
des quomō verū ē qd loquī
tur. Veritas ñ fallit qn cētu
plū reddat i hoc ſeculo: ⁊ nō
tātū ſemel ſ3 pluries ⁊ ſepe ſi
aic deuote ſic afficiāt eū ꝙ nō
ſolū relinquāt oia ſ3 totū mū
du3 arbitrētur vt ſtercora: vt
ſpōſū ſuū lucrifacere poſſint.
Ber. Gaude ergo ⁊ letare
vt dixi: gratias age quia ad
hoc cētuplū recipiēdū voca
tus es: ⁊ i hāc paradiſum i/
gredere ſepe: quā ex oratiōis
ſtudio conſequi poteris.

Qualiter dominus queſiuit
quid diceretur de ipſo.

Veniēs dñs ihesus in
ptes ceſaree philippi
qſiuit a diſcipulis d ſe. Dixit
petrus ꝓ ſe ⁊ pro alijs. Tu
es xps filius dei viui. Et do
minus ad eu3. Tu es petrus
⁊c. Et dedit ei pro ſe ⁊ ſucceſ
ſoribus ſuis poteſtatem ligā
di atq3 ſoluēdi ſup terram.
Conſpice igitur cum ⁊ etia3

ipſos iuxta generalez formaz ſuperius tibi datā. Et nota q etiā hic habes q petrum quem hic magnificauit paulo poſt vocauit ſathanaz: eo q ,ppter amorē carnalē quē petrus habebat ad ipz diſſua ſit ei de paſſiōe ſua vt nō fieret. Sic ꝛ tu dñi exemplo habeas oēs pro aduerſarijs qui ,p corporali alleuiatione ab exercitio ꝛ bono ſpirituali te retrahere vellēt.

De trāſſiguratiōe dñi Jeſu.

ASſumens dñs Jeſus tres ex diſcipulis ſuis aſcendit in mōtē tabor ꝛ trāſfiguratus ē ante eos: oñdēs ſe eis glorioſum. Venerunt inſuper Moyſes ꝛ Helyas loquētes cū eo d̄ paſſiōe ſua futurā. Dicebāt aūt. Domine nō ſic expedit q moriaris qn poſſis aliter nos redimere quia deus es ꝛ oia tibi poſſibilia ſunt. Dñs aūt dicebat. Paſtor bon9 aiaz ſuā ponit pro ouibus ſuis. Sic ꝛ me facere oportet. Affuit autē ſpūſſanctus in ſpecie nubis lucide ꝛ vox patris facta eſt in nube dicens. Hic ē filius meus dilectus ꝛc̄. Diſcipuli ceciderūt i terraz ꝛ poſtea nō viderunt niſi ſolū Jeſū. Cōſpice igit̄ bene ꝛ te p̄ſentē exhibeas qꝛ hec magnifica ſunt valde.

De eiectōe ementiū' ꝛ vēdētiū in templo.

DUabus vicibus eiecit dñs emētes ꝛ vēdētes de templo: quod iter magna eius miracula deputat̄. Naz licet alias vilipenderēt tamē omnes ante ipſum fugerunt. Et q̄zuis eſſent multi non ſe defenderunt ſed ipſe ſolus cū quibuſdaz eos eiecit. Et hoc ideo quia terribilez ſe eis oſtēdit in facie. Accenſus enim erat vehementer eo q pater ſit inhonoratus ab illis maxime in loco vbi magis honorari debebat. Conſpice bene ipſum ꝛ compatere quia ipſe paſſiuo dolore plenus eſt. Nos enim qui in templo domini ſumus d̄ ſpeciali gratia ipſius deputati: ſi ſecularibus negocijs (vt illi faciebant) nos implicamus cuz ad

laudem dei ſemp̄ debemus intēdere merito eiectōem ab eo ⁊ indignatōez eius timere poſſumus. Si vero ñ vis illa timere nulla rōne vel cū ſecularibus curis vel negociationibus te audeas implicare. O pera quecūqz curioſa ne feceris que tēpus quod dei laudibus ē debitū occupāt ⁊ pōpis ſecularibus corrūpūt.

De paralitico ſanato ad piſcinaz.

Erat i hieruſalez q̄daz aquarū cōgregatio in qua lauabant oues de qbus fiebant ſacrificia. In ea dicit fuiſſe lignū dñi quod quolibet anno ſemel cōmouebatur ab āgelo ⁊ ſanabat aliqs infirm⁹ ſcilz qui prius deſcendebat i aqua poſt aque ab angelo motionē. Unde multi ꝓpter hoc iuxta eā cōtinue morabant. Erat ibi quidam infirmus i grabato paraliticus p.xxviij. annos. Hūc ergo Ieſus quadā die ſabbati curauit. Cōſpice ipſū hūiliter euntem ad infirmū ⁊ loquētē more ſolito. In hoc facto nota q̄ primū ſicut hic dñs requiſiuit ifirmū ſi vellet ſanari: ita nobis ſine noſtro conſenſu ſalutem nō dabit. Et ideo inexcuſabiles ſūt peccatores nō cōſentientes volūtati dñi ⁊ ſue ſaluti. Un Aug. Qui creauit te ſine te nō iuſtificabit te ſine te. Sz multū cauere debemus ne laboremus i peccato: q2 ſi ſanati a dño reincidam⁹ digne noſtra ingratitudo acri⁹ puniet. Sicut huic dixit dominus. vade ⁊ ampli⁹ noli peccare ne deteri⁹ tibi cōtingat. Tertio: q2 ſicut maligni in oib⁹ perdunt: ſic boni d̄ oib⁹ lucrantur. Nam quando hic liberatus portabat grabatuz dicebatur ei a iudeis q̄ hoc ñ licebat die ſabbati. Et ipſe reſpondit. Qui me ſaluū fecit ille mihi dixit. Tolle grabatū tuum. At illi dixerunt. Quis eſt ille qui te ſaluum fecit? Et ſic querebant quod poſſent rep̄hendere non q̄ poſſent laudare. Sic carnales homines ſepe in malam partem iudicant que vident ⁊ quaſi in omnibus perdūt.

Quo diſcipuli Jeſu eūtes ꝑ ſata euellebant ſpicas ⁊ co/medebant.

Diſcipuli domini Jeſu quadā die ſabbati eſu/rientes q2 nō habebant vn/de procurarēt quid comede/rent ibant per agros in qui/bus ſegetes erant ⁊ euellen/tes ſpicas fricabāt manibus ⁊ comedebant: phariſei eos reprehēdebant dicentes hoc non licere die ſabbati. Tu au tem diſcipulos intuere ⁊ cō/patere eis in tanta neceſſita/te cōſtitutis: quāuis ipſi gau dentes hoc facerent ob pau/pertatis amorem quam an/te omnes virtutes ⁊ beatitu dines cōmendauerat eis eo/rum magiſter ⁊ dominus. Quid tamen cogitare eſt pri cipes mundi ad tantam pau ptatē redactos vt tali pabu/lo more aialium oporteat ſu/ſtentari? Aſpiciebat eos do/minus ⁊ compatiebat̃ eis q2 tenerrime diligebat eos: ſed nihilominus gaudebat tam ꝓpter eos quos in hoc mū/do mereri ſciebat q̃3 propter nos quibus reliquebāt exē/plū. Jn hoc exēplo ad mul/tas virtutes ꝓficere poſſu/mus. Nā hic pauptas mira biliter relucet: pompa mūdi cōtēnēda oſtēditur: ſūptuo/ſa ⁊ ſaporoſa ciboꝶ ꝑpara/tio diſcernit̃. Tu ergo a tāto exemplo totis viribus pau/pertatem amplectere que ſic emicuit i dn̄o ⁊ in dn̄a matre ſua ⁊ i p̄fatis mūdi pncipi/bus: ⁊ in oibus qui chriſtu3 pfecte imitari voluerūt. Sed attende de qua pauptate itel/ligere debes. Scio eim ꝙ in ordine pauper es ⁊ nihil ha/bere debes de quo gratias age dn̄o deo tuo. Sed altius te aſcēdere volo. Pone igit̃ ꝓfeſſionē pauptatis i corde tuo ⁊ cōſentias ei ex intimis cordis tui.

Die iouis.

De miſterio Marie ⁊ Marthe.

Quadam vice cu3 dn̄s Jeſus iret Bethaniā ad domū Marthe ⁊ Marie ipſe toto affectu diligētes eū reuerenter ⁊ alacriter recepe runt eunde3: ⁊ Martha qdē

ſoroꝛ Marie ſe icōtinēti parauit ad refectionē honorabilē ei ⁊ diſcipulis ꝓcurādā. Maria ad pedes dn̄i ſe poſuit: ⁊ cū dn̄s nolens exiſtere ocioſus more ſolito loquerer verba vite eterne: ipa oculis ⁊ auribus intēta in eū iocūdabat̄ i verbis eius vltra q̄ȝ dici poſſȝ: nec aliqd aliud cogitabat. Martha vero hoc moleſte tulit ⁊ eam cōpelli a dn̄o ad laborādū ſecū poſtulauit i miſterio ſȝ cōtrariam ſniaȝ repoꝛtauit: ⁊ Mariam optimā ꝑtē elegiſſe audiuit. Maria vero que in verbis dn̄i quieſcebat, ad clamoꝛem ſoꝛoꝛis quaſi a ſōno euigilās de quiete ſua timuit ⁊ facie in terrā inclinata ſiluit: ſed poſt dn̄i reſpōſionē ſecuri⁹ ſedit. Deīde parata refectōe ⁊ dn̄o ceſſante loqui ꝯtinuo ſurgit atqȝ manibus eius parat: ⁊ deinceps ſemꝑ dn̄o aſſiſtens fideliſſime ſeruiuit. Conſpice bene dn̄m ingredienteȝ: ⁊ illas letiſſime euȝ ſuſcipiētes. Scire auteȝ debes ꝙ ꝑ iſtas duas ſoroꝛes dicūt ſancti duplicem vitaȝ intelligi: ſcilicet actiuam ⁊ cōtēplatiuā.

De parabola vinee ⁊ cultoꝛum qui nūcios dn̄i occiderunt: ⁊ de parabola lapidis angularis: ⁊ qūo dominus aliquādo blandis ⁊ aliquādo duris vtebatur ſermonibus.

Dominus ac redēptoꝛ volens aiarū ſalutē ꝓ quibus venerat oibus modis ad ſe trahere ⁊ de inimicoꝛū manibus extirpare qn̄qȝ vtebatur ſermonibus blādis ⁊ humilibus: qn̄qȝ increpatoꝛijs ⁊ duris: qn̄qȝ exemplis ⁊ ſimilitudinibus: qn̄qȝ ſignis ⁊ virtutibus: qn̄qȝ minis ⁊ terroꝛibus ⁊ uariabat modos ⁊ remedia ſalut:s. In hoc auteȝ loco fuit vſus cōtra principes ⁊ phariſeos verbis duris ⁊ exemplo terribili ⁊ ꝓpoſuit parabolam de cultoꝛibus vinee qui nūcios dn̄i venientes ꝓ fructibus occiderunt ⁊ filiuȝ eius. Querēti aūt qua pena digne cēnt pūiēdi ab illo dn̄o: rn̄derūt. Malos male ꝑdet ⁊ vineā ſuā locabit alijs agricol'.

Et dñs Jeſus hoc appro/ bans itulit. Sic auferet a vo bis regnū dei. i. eccleſia: ꝛ da bit gēti faciēti fructū eius. i. gentilibus de quibus nos ſumus ꝛ vniuerſalis eccl'ia. Interpoſuit etiā chriſtus de lapide angulari ꝙ ſignificat ipſuȝ ꝛ debebat iudeos ꝯſrin gere. Tūc illi itelligētes ꝙ ꝺ illis eſſent parabole nō cor/ repti ſꝫ magis irati ſūt q꞉ ex cecauerat eos malicia eorū. Tu autē cōſpice ipſuȝ iter il/ los hūiliter ſedētē. ꝛ tamē cū auctoritate loquētem ꝛ cum poteſtate et vigore.

De ceco iuxta viā ſedēte illu minato a dño fide ꝛ iportuni tate oratōis.

Benignus dñs q ex di uia charitate ꝺ ſinu pa tris ꝓ noſtra ſalute deſcēdit ſciēs ꝙ tēpus ſue paſſionis inſtabat ad eūdē verſus hie ruſalē: ſe ꝓ ipſa ſuſcipienda parauit: quā diſcipulis tunc ꝑdixit: ſꝫ ipſi nō itellexerunt. Cum ergo appropinquaret hyerico cecus quidam iuxta viā ſedēs ꝛ mēdicās cū itelli geret a turbis Jeſuȝ inde trā ſire fortiter cepit clamare mi ſericordiā: ꝛ lꝫ increparetur a turba q꞉ vocabat Jeſū qua/ ſi filiū dauid. i. regē ꝛ regis filiū: ñ tñ tacebat dicēs. Jeſu fili dauid miſerere mei. Ad cuius fidē ꝛ feruorē dñs Je ſus reſpiciēs fecit eum ad ſe adduci ꝛ dixit. Quid vis vt faciā tibi? Et cecus ad eum. Dñe vt videā. Quod pius dñs ꝯceſſit dicēs reſpice. Et ſic eū illuminauit. Conſpice ergo dñm Jeſuȝ ꝛ curialita/ tē eius diligēter: ꝛ conſide/ ra hic ꝺ virtute fidei ꝛ ora/ tionis: ꝛ quō importunitas oratōis nō diſplicet deo imo placet. Et ipſe docet i hoc ca pitulo ꝙ oportet ſemp ora/ re ꝛ nō deficere. Et ſic ꝑſeue/ rātibus i oratōe facit domi/ nus quicquid iuſte ac debite petūt a dño vt dicat. Quid vis vt faciā tibi: ꝛ facit: imo plus. Igitur ꝓ cōſtāti ha/ beas quicqd fideliter ꝛ ꝑſeue ranter a domino poſtulaue/ ris obtinebis: nec verecun/ dare exēplo iſti⁹ ceci ꝛ Ca/ nanee.

De zacheo ꝛ q̃liter dñs conuerſabatur cũ pctõꝛibus humiliter.

Dum dñs igrederetur hyerico: zacheus princeps publicanoꝝ hoc audiens ꝛ deſiderãs uehementer cum uidere: nec valens propter multitudinẽ turbe quia ſtatura puſillus erat: aſcẽdit in arboꝛem ſicbomoꝛũ vt eũ videre poſſet. Jeſus autem cognoſcẽs ꝛ acceptãs ſidem ꝛ dſideriũ eius dixit. Zachee feſtinãs deſcẽde quia hodie opoꝛtet me manere in domo tua: Tunc ille deſcendit ꝛ cuz cum magno gaudio ꝛ reuerentia ſuſcepit ꝛ ei cõuiuiuz pꝛeparauit. Vide curialitatẽ dñi Jeſu plus dedit zacheo q̃z deſiderabat. Dedit ei qđ auſus petere nõ fuiſſet. Hic ergo habes de vtilitate oꝛationis. Nam deſiderium magna vox ꝛ magna oꝛatio. Et ideo dicit pꝛopheta. Deſiderium paupeꝝ exaudiuit dñs. Conſpice igitur cuz ſedentẽ ꝛ comedentẽ cum illis peccatoꝛibus. Poſuit ſe i vltimo loco cum zacheo: ꝛ aliquez ex illis honoꝛatum poſuit in capite. Familiariter ꝛ domeſtice cõuerſabatur cum eis: vt eos ad ſe attraheret. Cõſpice igitur diſcipulos libẽter etiam cuz illis peccatoꝛibus ex pietate cõuerſantes ꝛ colloquentes cum eis ꝛ eos ad bona opa cõfoꝛtãtes. Sciebant eĩm hanc eſſe voluntatẽ domini ſui.

De ceco a natiuitate illuminato.

Dum iret dñs Jeſus per hyeruſalem vidit cecum a natiuitate ꝛ iclinãs ſe dñs Jeſus fecit lutum ex ſputo et liniuit oculos eius mittens eũ ad natatoꝛia ſyloe vt lauaret. Juit ille cecus ꝛ viſuz ꝛ lumẽ recepit. Quod miraculũ fuit ſolẽniter examinatuz ab ill' maliuol' ꝛ ceſſit i cõfuſionez ipoꝝ. Cõſidera q̃z magna fuit huius ceci gratitudo q: ita cõſtanter ꝛ viriliter defendit partẽ dñi Jeſu contra illos pꝛicipes ꝛ maiores iudeoꝛũ: nec i vno verbo pepercit eis cũ tñ nõ vidiſſet dñm Jeſũ. Multũ ẽ cõmẽ

dabilis virtus gratitudinis ⁊ deo accepta. Deteſtabile ē viciū igratitudinis. De qua materia ſic dicit Ber. ſuper cant. j. Dulce ad ſingula do na gratias agere. Diligēter inqͭ conſidera que tibi appo nūtur vt nulla dei dona ōbi/ ta gratiaꝝ actiōe fruſtretur: nō grādia nō modica ſꝫ pu/ ſilla.

Qualiter dominus abſcōdit ſe ⁊ exiuit de templo iudeis illum lapidare volentibus.

Ecce ꝙ incipiūt myſte ria paſſiōis dñi Jeſu. Dum igiť ſemel dñs Jeſus ꝑdicaret in tēplo ⁊ diceret i/ ter alia: Siquis ſermonem meum ſeruauerit mortē non videbit i eternū. Illis reſpō dentibus: an es maior patre noſtro Abrahaꝫ q mortuus eſt? Dixit dñs Jeſus. Ante/ qͣꝫ abrahā fuerit ego ſuꝫ. Ex quo verbo ſumētes occaſio/ nem quaſi impoſſibile ⁊ mē dacium loqueretur: tulerunt lapides vt lapidarent eum. Ipſe vero ſe abſcōdit: ⁊ exi/ uit de tēplo. Nōdū venerat tēpus paſſionis eius. Con/ ſpice igiť bene hic eum cum dolore vehementi: quo dñs oium ſic vilipēdebať ab illis nequiſſimis. Intuere ſpm ⁊ diſcipulos meſtos: ⁊ iclina/ to capite tāqꝫ meſtos ibecil/ les ⁊ debiles recedētes.

Quō dñs exiſtens in porticu ſalomonis receſſit trāſiorda nem exiens de manibus iu/ deorūꝫ illū lapidare volētiū.

Dum quadaꝫ alia vice in feſto enceniorum. i. dedicatiōis templi dominus Jeſus eſſet i porticu ſalomo nis circūdederūt euꝫ illi lupi rapaces cū furore mario ſtri/ dentes dentibus ⁊ dicētes. Vſqꝫ quo aias noſtras tol lis? Si tu es chriſtus dic no bis palā: At mitiſſim⁹ agn⁹ humiliter rñdit eis dicens. Loquor vobis ⁊ non credi/ tis mihi: opera q̄ ego facio i nomine patris mei teſtioniū ꝑhibent ꝺ me. Conſpice nūc eum bene ⁊ totum negociū. Ipſe quidem eis hūiliter lo/

quebatur. Illi vero cum fu rore & caninis latratibus p ſiſtebant in eum ex oi parte: tamen nō potuerunt occulta re venenū cordis ſui. Acce perunt ergo lapides vt iace rent in eum: ſed dñs Jeſus nihilominus blando ſermōe locutus eſt eis dicēs. Multa bona opera oſtēdi vobis pp quod horum vultis me lapi dare: Et illi inter alia. Qua re cum ſis homo facis teipſū deum: Vide mirabilem inſa miam. Ipſi volebant ſcire ſi eſſet chriſtus: & quia verbis & operibus hec cōprobat vo lebant eum lapidare. Tunc exiuit de manibus eorum: & receſſit trāſiordanē in locum vbi Joannes baptizauerat. Conſpice ergo eum & diſci pulos recedētes & eis cōpa tere toto tuo poſſe.

De reſuſcitatione Lazari.

Ad preſens valde cele bre miraculum mul tūqꝫ ſolenne cum deuotione meditandum occurrit ſi te attentum exhibeas acſi pre ſens fuiſſes hijs que dicta & facta fuerūt. Et libenter con uerſeris: nō ſolum cum dño Jeſu & diſcipulis eius: ſꝫ etiā ipſa benedicta familia & deo deuota: & a dño dilecta ſcilꝫ Lazaro Maria & Martha. Languente ergo lazaro ſo rores eius predicte que fami liariſſime dño erant miſerūt ad eum locū ad quem acceſ ſerat ſcꝫ transiordanem vt in ſuperiori tractatu cōtinet: di cētes. Lazarus frater noſter quē amas infirmat. Et am plius nō miſerūt: vel qꝛ hoc ſufficiebat vt bene itelligētur vel quia timebant ipſum ad ſe vocare cū ſcirēt ꝙ iudei eū querebant capere: & ꝙ ipe fu gerat. Dominus aūt Jeſus ſiluit p duos dies: poſtea di xit diſcipulis ſuis. Lazarus amicus noſter mortuus eſt: & gaudeo propter vos quia non eram ibi. Vide mirabi lem bonitatem & dilectionē domini: ac ſolertiam circa di ſcipulos ſuos. Indigebant maiori robore & v̄tute. Dñ ipe libēter opabat eoꝝ pfe cū. Redierūt ergo & venerūt

prope Bethaniaꝫ. Martha cũ sciuit ꝙ dñs Jesus veniebat exiuit ei obuiã. Et procidẽs ad pedes ei⁹ dixit. Dñe si fuisses hic ⁊c̃. Dñs vero respondit ꝙ resurgeret: ⁊ de resurrectione aliqua tractauerunt adinuiceꝫ. Postea misit eam pro Maria. Hãc eiꝫ dñs diligebat singlarissime. Ipa vero vt sciuit festina surrexit ⁊ venit ad eum. Et pcidens similia verba Marthe dixit. Dñs autem Jesus vidẽs dilectam suaꝫ sic afflictã ⁊ lachrymosaꝫ ⁊ desolatã de fratre suo non potuit etiã se a lachrymis cõtinere. Vñ etiam lachrymatus ẽ dominus Jesus. Conspice nunc bene ipsum ⁊ illas ⁊ etiã discipulos. An nõ credis qꝛ ⁊ ipi fuerint lachrymati? Post aliquam morulaꝫ sic plorantibus illis dixit domin⁹ Jesus. Vbi posuistis eũ? Ipse tamen hoc sciebat: sed more humano hoc locutus ẽ. Tũc ille dixerũt. veni dñe ⁊ vide: ⁊ ducebant eũ ad sepulchrũ. Vadit ergo dñs i medio inter duas sorores consolans ⁊ cõfortans eas. Ipse vero sorores tantũ de sua pñtia cõsolabant ꝙ quasi ois doloris ⁊ omnis rei oblite in euꝫ solũmodo intẽdebant. Cũqꝫ incederent omnes tres per viã dicebat Magdalena. Domine qualiter fuit vobis exquo recessistis a nobis? Dolor vehemens fuit nobis ex vestro recessu: ⁊ tamẽ cuꝫ hic eratis de vestra mora timebam. Et cum vos redijsse audiui magnum gaudium habui: sed nihilominus timui ⁊ timeo multum. Scitis eñi quãtaꝫ imaginationẽ aduersus vos pricipes ⁊ maiores nostri faciũt: sꝫ ppterea ñ sumus ause mittere ꝙ veniretis. Gaudeo ꝙ vos venistis: sꝫ rogo vos p deo ꝙ caueatis vobis ab eoꝝ insidijs. Dñs aũt rñdit. Noli timere qꝛ pater super hijs puidebit: ⁊ sic colloquẽdo venerũt ad monumentũ. Tũc iussit dñs Jesus eleuari lapidẽ suprapositũ. Sed cõtradicebat Martha dicens. Domine iam fetet: Quatriduanus est enim. O deus vide mirabilem amorẽ

iſtarũ ſororũ erga dñm Jeſum. Nolebãt.n.ꝙ eius fetor tãgeret eum. Et tũc fecit dñs lapidẽ eleuari. Quo facto ipſe dñs Jeſus eleuatis oculis i celuz dixit. Gratias tibi ago pater quoniã exaudiſti me. Ego ſciebã ꝙ ſemꝑ me audis. Sz propter iſtos dico vt ſciãt ꝗ tu me miſiſti. Aſpice nũc bene ipm ſic orãtẽ ⁊ conſidera zelum eius ad animarũ ſalutẽ. Deinde clamauit voce magna dicens. Lazare veni foras. Et ſtatiz reuiuiſcit ⁊ foras ꝓſiliuit: ligatus tamen ſicut fuerat ſepult⁹. Diſcipuli vero ad domini preceptũ ſoluerũt eum. Quo ſoluto ꝑdicte ſorores flectẽtes genua gratias egerũt dño Jeſu de tãto beneficio. Poſtea duxerũt eum ad domũ ſuã. Stupuerũt autẽ qui ibi fuerãt ⁊ qui hoc viderũt. Et diuulgatum fuit hoc miraculũ i tãtũ vt multitudo magna de hieruſalẽ ⁊ de aliis partibus venerunt ad vidẽdum lazarum. Et pñcipes iudeorum ſe cõfuſos reputarunt ⁊ de ipſo occidendo cogitarunt.

Quomodo põtifices ⁊ phariſei collegerũt cõciliũ vt Jeſum morti traderent ⁊ qualiter abijt in effraym.

Appropinquãte tempore quo dñs Jeſus diſpoſuerat noſtrã redẽptionẽ proprio ſanguine operari armauit dyabolus ſatellites ſuos: ⁊ accẽdit corda eorum cõtra ipſum dominũ vſqꝫ ad occiſionez ipſius ⁊ ex bonis opibus eius: maxime autem propter reſurrectionem lazari magis ac magis accendebantur tãquã magis iuidia tabeſcẽtes. Non volẽtes igitur amplius ſuum furorem celare collegerũt pontifices ⁊ phariſei concilium in quo caypha prophetante deliberauerunt ipſum agnũ innocentiſſimuz occidere. O prauum conſilium. O peſſimi duces populi: ⁊ cõſiliarij peſſimi ⁊ nequiſſimi: i manibus veſtris tradidit deus filiũ ſuum: vt per vos occideretur: ſed non pro vobis. Ipſe quidem morietur ⁊ reſurget vt

ſaluet populum ſuum ꝛ vos peribitis. Diuulgatum fuit illud conſilium: ſed ſapiens dominus voluit dare locum ire: ꝛ etiaȝ quia non erāt omnia completa: abijt in regionem que dicitur iuxta deſertum in ciuitatem effraym: ꝛ ſurgit humilis dominus āte faciem nequiſſimorum virorum. Conſpice dominuȝ Jeſum ꝛ diſcipulos recedentes tāq̄ȝ imbecilles ꝛ pauperes. Quid tunc putas magdalenam dixiſſe? Sed ꝛ mater domini Jeſu qualiter erat cum ſic euȝ recedere videret. Potes hic meditari dominam ꝛ ſorores eius tunc remanſiſſe cum magdalena: ꝛ dominū Jeſuȝ eas omnes conſolatū fuiſſe de cita ſua reuerſione.

Qualiter iudei mulierem in adulterio deprehenſam adduxerunt ante Jeſum volētes eū ponere in ꝑplexitate.

Vigilabant in malicijs ſuis peſſimi principes ꝛ pharisei contra dominum Jeſum ꝛ ſollicite pertractabant ꝛ procurabāt quomodo eū per aſtutias ꝛ fallacias vincerēt ꝛ notabilem populo redderēt: ꝛ retorquebant in eos ſagitte eorū. Cuȝ igit quedam mulier in adulterio deprehēſa eſſet ꝛ ſecundū legem deberet mori ſeu lapidari adduxerūt eā ad dominuȝ Jeſuȝ chriſtum i templo: q̄rentes quid de ipſa faciēduȝ eēt: quaſi volētes euȝ ponere i ꝑplexitatem: vt ſi legeȝ ſeruandam' diceret eēt cōtra miſericordiam quā predicabat: ꝛ ſi dixiſſet fore liberandā eēt contra legē. Scrutās corda ꝛ renes dn̄s cognoſcēs verſutias eorū ꝛ declinare ſciens: humiliter ſe iclinauit ꝛ digito ſcribebat i terra: Et vt dicit glo. ſcribebat peccata eorū: ꝛ illa ſcriptura tante erat virtutis ꝙ q̄libȝ eoꝝ cognoſcebat pc̄ta ſua. Dominus autem ſe erigēs dixit. Qui veſtrum ē ſine peccato primus i illam lapidē mittat. Et iterū ſe iclinauit. Curuaris dn̄e aduerſarijs tuis q̄ſi diſſimulans vt declinarent a ſtultitia ſua. At illi tacuerunt

omnes. Et ſubito vnus exi/bat poſt alium ⁊ euanuerũt eorũ aſtutie. Mulieri autẽ dixit. Ubi ſunt q te accuſabãt? Dixit mulier. Domine nemo eſt. Et dominus. Nec ego te condemnabo. Uade ⁊ noli amplius peccare. Et ſic licentiauit eam. Conſpice bene eam i omnibus predictis verbis ⁊ factis.

Quomõ dominus Jeſus cenauit i domo Symonis vbi Magdalena vnxit caput ei⁹ ⁊ pedes.

Sicut in ſuperiorib⁹ ad noſtrã inſtructionem domin⁹ Jeſus faciẽdo vſus eſt prudentia oſtẽdens pro loco ⁊ tempore ꝙ furiam perſequẽtiũ caute declinare debemus. Jta nũc vtitur fortitudine qꝛ debito tẽpore iminente ſpõte rediit vt ſe offerat patri ⁊ ſe in manus pſequentiũ tradat. Rediit igitur dominus Jeſus die ſabbati ante diem palmarum Bethaniã que eſt prope hieruſalem: ⁊ ibi fecerunt ei cenam in domo Symonis leproſi. Sed ⁊ ibi fuerunt Lazarus Maria ⁊ Martha. Erãt forte cõſanguinei vel multum domeſtici eiuſdez Symonis. Tũc autem maria fudit ſuper caput eius libram vnguẽti ꝑcioſi: ⁊ ex eo vnxit caput ⁊ pedes. Et quod alia vice fecit in eadem domo ex contritione nũc facit ex deuotione. Diligebat enim eum ſuper omnia ⁊ de obſequendo eidem ſatiari non poterat. Sz murmurauit de hoc proditor Judas: ꝓ qua dominus reſpondit ⁊ eam more ſolito defẽdit. Nihilominus proditor indignatus remãſit: ⁊ inde proditionis cauſam aſſũpſit. Et die mercurii ſequẽti illuz prodidit ⁊ triginta argenteis vendidit. Conſpice ergo eum ante cenantem cũ illis amicis ſuis ⁊ conuerſantem cuz ipſis paucis diebus ſcilicet vſqz ad paſſionẽ ſuã: ſed amplius in domo Lazari. Domus nãqz ipſius ⁊ ſororum erat refugium ipſius temporale. Jbi.n. comedebat ⁊ bibebat cũ diſcipulis ſuis. Jbi ⁊ mater ei⁹ dña nr̃a

cõuerſabatur cũ ſororibus: et multũ eam honorabãt omnes et maxime magdalena eã aſſociãdo. Cõſpice bene ipſam dnãz q: ſtat timore perterrita ꝺ dilectiſſimo filio ſuo nec ſe ab eo vllo tẽpore ſepabat. Et cũ dñs defẽderet mariam magdalenã a murmure ꝓditoris dixit. Mittẽs vnguẽtum hoc i caput meũ ad ſepeliẽduz me fecit. An non credis ꝙ huiuſmõi verbi gladius matris animã ꝑtranſierit: Quid autẽ expreſſius de morte ſua poterat dicere. Similiter et omnes alij ſtabant ꝑterriti et anxij cogitationibus pleni colloquẽtes adinuicẽ vnus cũ altero. Et maxime timebãt quãdo ibant per hieruſalẽ. Multa. n. ab iſta die ſabbati vſqz i die cene locutus ẽ iudeis: et operatus ẽ palam i hieruſalem. De quibus i dicẽdo nõ referã niſi ꝺ aduẽtu ſup aſello ne meditatio paſſionis ipſius impediatur. Unde totum tuum recollige ſpiritum ne ad alia ſit diſtractus: vt tam ad hec miſteria que precedũt q̃z ad ipſam paſſionem mente vacua et valde peruigili poſſis intendere: et iterum conuerſeris in Bethania cum predictis.

De aduentu domini in hieruſalem ſuper aſello.

Sequebantur miſteria: implebantur ſcripture per dominũ Jeſum. Appropinquãte tempore quo volebat mũdo remedium conferre ꝑ paſſionem proprij corporis: igitur die ſequenti ſũmo mane ſcilicet die dominico parauit ſe ad eundũ in hieruſalem nouo et inſueto modo: ſed ſicut fuit prophetatum. Cumqz progredi vellet mater pio affectu retrahebat eum dicens. Fili mi dulciſſime: quo vis ire: Tu ſcis cõſpirationem contra te factã: rogo te vt non vadas. Similiter diſcipulis et alijs videbatur intollerabile ꝙ illuc iret: et vt poterant retrahebant eum. Dicebat Magdalena. Magiſter non eatis ꝑ deo. Uos ſcitis ꝙ deſiderãt mortem veſtram et vos itis

ad manus eorũ. Hodie vos
capient ⁊ habebunt intentuꝫ
ſuum. O deus quomodo di
ligebant eum: ⁊ quomodo
erat eis amarum quicquid le
derat eũ. Ipſe aliter diſpoſue
rat qui vniuerſorum ſalutem
ſitiebat: ⁊ reſpõdit eis. Vo/
luntas patris mei eſt ꝙ ego
vadam. Surgite ne timeatis
qꝛ pater meus defendet nos:
⁊ hoc ſero huc redibimus il
leſi. Cepit igiť ire ⁊ illa par/
ua comitiua fidelis ſecuta eſt
eum. Cum autem appropin
quauit Betſage miſit diſci/
pulos ſuos vt ſibi adducerẽt
aſinum ⁊ pullum eius alliga
tos ĩ loco publico ⁊ ad mini
ſteria pauperum deputatos.
Quo facto dominus Jeſus
primo ſuper aſinam ⁊ paruꝫ
poſt ſuper pullum humiliter
aſcẽdit: ſuper quos diſcipuli
ſui veſtimẽta poſuerũt: ⁊ ſic
equitabat dominus mundi.
Conſpice nunc bene ipſum
⁊ vide quomodo in hoc ſuo
honore vituperabant hono
rabilem pompã mundi. Nõ
enim fuerunt animalia frenis
⁊ ſellis deauratis more ſtul/
titie mundialis ornata ſed vi
libus pãnis ⁊ duobus funi/
culis: cum eſſet rex regum ⁊
dominus dominorum. Tur
be autem cum ſcirent ꝙ Je/
ſus appropinquabat exierũt
obuiam ei. Et vt regem cuꝫ
hymnis ⁊ canticis ⁊ veſtiuꝫ
ſuarum ⁊ ramorum ſtratiõe
ac leticia magna ſuſceperunt
eum. Naꝫ cuꝫ fuit prope hie
ruſalem fleuit ſuper eam di/
cens. Quia ſi cognouiſſes ⁊
tu: ſcilicet fleres. Debes ſci/
re ꝙ tribus vicibus legimus
dominum noſtrum Jeſum
chriſtum fleuiſſe. Vna de
morte Lazari ſcilicet huma/
nam miſeriam. Alia hic ſci/
licet humanã cecitatem. Ter
tia vice fleuit in cruce ſcilicet
humanam culpam ⁊ malici/
am qꝛ videbat ꝙ paſſio ſua
omnibus ſufficere poterat.

Qualiter dominus Jeſus i/
trauit in hieruſalem.

Conſpice igiť nunc ip/
ſum flentem: nam ⁊ tu
deberes flere cum eo. Fleuit
enim fortiter ⁊ largiter ⁊ nõ

ſimulanter quia nos vere di
ligebat. Unde corde amaro
dolebat ⁊ flebat eorum peri
culum eternale. Conſpice ēt
diſcipulos qui libenter va
dunt ⁊ diligenter ſemper iu
xta ipſum cum tremore ⁊ re
uerentia. Conſpice etiaȝ ma
trem cum magdalena ⁊ ali
is feminis ſequentibus eum.
Nec credere dbes ꝙ ipſo flē
te potuerit mater ⁊ alij ſe a la
chrymis continere. Intrauit
ergo dominus Jeſus cū iſto
triumpho ⁊ honore turba
rum i ciuitatem: de quo tota
ciuitas commota fuit. Venit
auteȝ ad templum ⁊ eiecit vē
dentes ⁊ ementes ⁊ fuit ſe
cundo ⁊ tertio. Et ſtetit do
minus Jeſus publice in tem
plo predicans populo ⁊ re
ſpondens principibus ⁊ pha
riſeis vſqȝ quaſi ſero. Et li
cet hic honoratus fuiſſet ab il
lis non eſt tamē inuentus ali
quis qui cum ad comeden
dum ⁊ bibendum inuitaſſet.
Tota ergo die ipſe ⁊ ſui ieiu
nauerunt: ⁊ ſero cum eis be
thaniam rediit. Conſpice er
go bene ipſuȝ quia valde hu
militer vadit cuȝ illis paucis
q ſic honoriſice venerat ma
ne. Potes cōſiderare quo
modo magdalena ⁊ alij gau
debant quando honoraba
tur a turbis: ⁊ multo magis
cum Bethaniam redierunt
illeſi.

Diebus veneris ⁊ ſabbati.

Qualiter domina ⁊ Mag
dalena inſtabant die merchu
rij i ſero vt dominus faceret
paſcha cum eis ⁊ ꝙ nō iret i
hieruſalem. Et qualiter do
minus eis reuelauit tempus
ſue paſſionis.

Hic poteſt iterponi me
ditatio valde pulchra
de qua tamē ſcirptura nō lo
quitur. Cenante namqȝ do
mino Jeſu die merchurij cū
diſcipulis ſuis in domo Ma
rie ⁊ marthe ⁊ matre eius cū
mulieribus i aliqua parte do
mus magdalēa miniſtrabat:
rogauitqȝ dominum dicēs.
Magiſter ſcitis memor ꝙ fa
ciatis hic paſcha nobiſcum:

rogo vos vt non denegetis hoc mihi. Qui nullatenus acquieuit: ſed dixit ei ꝙ i hierusalem faceret paſcha. Illa recedens cum fletu ꝛ planctu vadit ad dominã ꝛ his enarratis rogat vt ipſa eum roget. Cena igitur facta vadit dominus Jeſus ad matrem ꝛ ſedit cũ ea ſeorſum loquẽs cum ea ꝛ copiam ei ſue preſentie exhibens: quam in breui tempore ſubtracturus ab ea erat. Conſpice nunc bene ipos pariter ſedẽtes: ꝛ quomodo reuerenter domina eũ ſuſcipit ꝛ cum eo affectuoſe moratur. Et ſimiliter quomodo dominus reuerenter ſe habet ad ipſam. Ipſis ergo ſic colloquentibus magdalena venit ad eos ꝛ ad pedes eorum ſedens dixit. Domina ego inuitabam dominũ magiſtrũ meum vt hic faceret paſcha: ipſe vero videtur velle ire in hieruſalem ad paſchandum vt capiatur ibi: rogo vos vt non permittatis eum ire. Ad quem mater. Fili mi rogo te vt nõ ſic fiat: ſꝫ faciamus hic paſcha. Scio enim ꝙ inſidie ad te capiendum ordinate ſunt. Et dominus ad eã. Mater chariſſima: voluñtas patris mei eſt vt faciam ibi paſcha quia tempus redemptionis aduenit. Modo implebũtur que de me dicta ſunt: ꝛ facient in me quicquid volent. Et ille cum magno dolore audierũt quia bene intellexerunt ꝙ de morte ſua dicebat. Mater vero vix valens verba formata proferre ait. Fili mi tota concuſſa ſum a voce iſta ꝛ cor meum dereliquit me. Prouideat pater quia neſcio quid dicam: neſcio ſibi contradicere. Sed ſi ſibi placet rogo eum ꝙ differat ad preſens ꝛ faciamus hic paſcha cũ iſtis amicis noſtris. Ipſe vero ſi ſibi placuerit poterit prouidere alio modo redemptõnis ſine tua morte qꝛ omnia poſſibilia ſunt ei. O ſi videres inter hec dominaꝫ plorantẽ ꝛ magdalenaꝫ tãquã ebriam de magiſtro ſuo largiter flẽtẽ: forte nec tu poſ

ſes lachꝛymas ꝯtinere. Cōſidera i quo ſtatu eē poterant quādo hoc tractabatur. Dixit ergo dominus blande cōſolans eas. Nolite flere. Scitis enim ꝙ obedientiam patris mei opoꝛtet me iplere. Sed pꝛo certo confidite ꝙ cito reuertar ad vos: ꝛ tertia die reſurgam incolumis. In monte ergo ſicut opoꝛtet ſecundum patris voluntatem faciā paſcha. Dixit aūt magdalena. Ex quo non poſſumus eum tenere hic ſimus i domo noſtra de hieruſalem. Sed credo ꝙ nunquā habui paſcha ſic amarū: nec acquieuit dominus ꝙ ipſe i alia domo faceret paſcha.

Incipiunt myſteria paſſiōis domini noſtri Jeſu chꝛiſti.

De cena domini facta cuꝫ diſcipulis.

Aduenīēte igitur ꝛ iminente tempoꝛe miſericoꝛdiarum domini quo diſpoſuerat ſaluam facere plebem ſuam ꝛ eam redimere ñ coꝛruptibilibus auro ꝛ argēto ſed precioſo ſanguine ſuo voluit cenam facere cū diſcipulis ſuis notabilem anteq̄ꝫ diſcederet ab eis per moꝛteꝫ i ſignum memoꝛiale recoꝛdationis: ꝛ etiaꝫ vt impleret myſteria que reſtabant. Fuit autem hec cena magnifica valde: ꝛ magnifica ſunt que fecit ibi dominus Jeſus atqꝫ intuenda. Quod ſi hoc feceris digne ꝛ vigilanter nō patietur curialis dominus te redire ieiunum. Circa ipſaꝫ igitur pꝛincipaliter quatuoꝛ que ibi notabiliter facta fuerunt meditanda occurrunt. Pꝛima ipſa coꝛpoꝛalis cenatio. Secunda pedum apoſtolorum ꝑ dominuꝫ Jeſum ablutio. Tertia ſui coꝛpoꝛis ſacratiſſimi inſtitutio. Quarta pulcherrimi ſermonis per ipſuꝫ compoſitio. De quibus per oꝛdinem videamus. Circa primum attende ꝙ petrus ꝛ ioannes iuerunt ad iuſſuꝫ domini Jeſu ad quēdam amicum ſuum in montem ſyon vbi erat cenaculū grāde ſtratū ad pꝛeparādū paſcha. Sꝫ

ꝛ dñs Jeſus cuȝ alijs diſci‑
pulis die iouis adueſpaſcēte
iā die ciuitatem intrauit ꝛ ad
ipſum locū iuit. Aſpice nunc
eū ſtantē i aliq̄ parte domus
ꝛ colloquētē cum diſcipulis
ſuis ſalubꝛia: ꝛ interiȝ cena‑
culū parabať pꝛo eis per ali‑
quos ex ſeptuagita duobus
diſcipulis. Cū autē eēt cena‑
culuȝ paratum dilectiſſimus
Joānes p̄dictus qui ſolicite
ibat ꝛ redibat ad videndum
in p̄patione p̄dicta venit ad
dñm Jeſuȝ dicēs. Dñe. vos
poteſtis cenare qñ placuerit
vobis. Et que ſiūt viſceroſa
ſunt valde nec bꝛeuiāda ſunt
ſed dilatanda ſicut ꝛ cetera
facta dñi Jeſu. In hac enim
eſt maxima vis oium medi‑
tationū de ipſo: ſed iſtius ma
gis perexceſſiua amoꝛis in‑
ſignia que i hac cena fuerūt.
Sedet ergo Jeſus ꝛ diſcipl'i
eius cum eo. Joannes vero
ſe eius lateri coniungens ab
eo ſe deinceps non ſeparat.
Nullus enim ſic fideliter ꝛ
familiariter adheſit eidem vt
Joānes. Nam cum captus
fuit ſecutus fuit eū in atrium
pꝛincipis ſacerdotuȝ: nec in
crucifixione nec in moꝛte di‑
miſit eum quouſq; fuit ſepul
tus. In hac autem cena iu‑
xta eum ſedit licet eſſet mioꝛ
alioꝛum. Deinde lauāt ma‑
nus ꝛ circūſtantes benedicūt
menſam. Scire enim debes
ꝙ mēſa ipa erat i terra moꝛe
antiquoꝛum: in terra ſederūt
ad cenam. Benedictiōe igiť
facta per dexterā domini ſe‑
dent circa menſam: Joanne
ſedente iuxta dñm Jeſū. Tūc
eis defertur agnꝰ paſchalis.
Delatū igiť agnū paſchalē
accepit verus ꝛ imaculatus
agnus qui erat in medio eo‑
rum tanq̄ȝ qui miniſtrat ſci‑
dit eum in fruſta: ꝛ diſcipu‑
lis alacriter poꝛrigit ꝛ eos ad
comedendū confoꝛtat. Ipſi
vero comedebant: ſed alacri
ter non capiebāt: ſemper ti‑
midi ne nouitas contra dñm
fieret. Cenātibus autem eis
patefecit factum apertius ꝛ
inter alia dixit. Deſiderio de‑
ſideraui hoc paſcha mādu‑
care vobiſcū anteq̄ȝ patiar.
Vnus autem veſtrū me tra‑
diturus ē. Hec vox i coꝛde

ipſorum quaſi gladius acu-
tus intrauit: ꝛ comedere ceſ-
ſauerunt inſpiciētes ſcipſos:
ꝛ dicentes. Nūqd ego ſum
rabbi? Aſpice nunc bene: et
compatere tā domino Jeſu
q̄ȝ eis: quia in magno dolo-
re poſiti ſunt. Ille autem ꝓ-
ditor ne viderentur hec ver-
ba pertinere ad ipſum come
dere non ceſſauit. Joannes
vero ad inſtantiaȝ petri que-
ſiuit ꝛ dixit. Domine quis ē
qui tradet te? Et domin⁹ Je-
ſus familiariter ei tanq̄ȝ ſin-
gulari dilecto aperuit. Joan
nes auteȝ ſtupefactus ꝛ cor-
dialiter gladiatus verſus eū
ſe inclinauit: ꝛ ſupra pectus
eius recubuit. Nūc ergo cō
ſpice bene domini benignita
tem quomodo ſuum dilectū
ſupra pectus ſuum retinet.
O q̄ȝ tenerrime ſe adinuicē
diligunt. Conſpice ꝛ alios
diſcipulos meſtos ad hanc
domini vocem non comedē
tes: ſed adinuiceȝ aſpiciētes:
ꝛ ſuper his conſilium capere
neſcientes.

De lotione pedum diſcipu-
lorum.

Hijs nāqȝ ſic ſe haben
tibus ſurgit dominus
a cena: ſurgunt ſtatim ꝛ di-
ſcipuli ignorātes quo ire ve
lit. Ipſe autem deſcendit cuȝ
eis in alium locum inferius
in eadem domo (vt dicūt qui
locum viderūt) ꝛ ibi omnes
ſtare facit: ꝛ aquā ſibi iubet
afferri. Deponit veſtimenta
ſua ꝛ lintheo ſe ꝓcingit: aquā
mittit in peluiȝ lapideam: vt
lauaret ipſoruȝ pedes. Con-
ſidera nūc bn̄ ſingulos actus
ꝛ cuȝ admiratione que gerū
tur. Inclinauit ſe ſūma ma-
ieſtas ꝛ humiliauit ſe vſqȝ
ad piſcatorum pedes. Stat
ibi curuatus: ꝛ genibus fle-
xis coram ipſis ſedentibus:
lauat ꝓprijs manibus ꝛ ab-
ſtergit ꝛ oſculatur omnium
pedes. Sed ꝛ hoc ſupereral
tat humilitatem: quia prodi-
tori eadem obſequia prebet.
Sed o cor neq̄ȝ ꝛ ipſa duri-
cia durius: ſic ad tantam hu
militatem non miteſcis? ſic
dominuȝ non vereris? ſȝ vbe

tibi o miſer. Tu quidem ob/duratus quod cōcepiſti par/turies: non tamen ipſe ſ3 tu peribis. Hoc autē cōpleto myſterio rediijt ad locu3 ce/ne: ⁊ iteru3 recūbens eos ad ſuum exemplum imitandum confortat. Potes aute3 me/ditari ꝙ dominus Jeſus dedit nobis exemplum in iſto.

De ſacratiſſimi corporis dn̄i Jeſu inſtitutione.

Dum igitur lotis diſci/pulorum pedibus iteꝝ recubuiſſet volens dare fine3 legalibus ſacrificijs: ⁊ nouū incipere teſtamentum ſeipſū ſacrificium fecit: ⁊ accipiens panem: ⁊ oculos ad patrem eleuans confecit altiſſimum ſacramentum corporis ſui: ⁊ dans diſcipulis dixit. Hoc ē corpus meum quod pro vo bis tradet. Similiter ⁊ ca/licem: qui pro vobis effunde tur. Aſpice nunc bene pro deo quomodo diligenter fi/deliter ⁊ deuote predicta fa/cit ⁊ manibus ꝓprijs cōmu nicat illam benedictam ⁊ di lectam familiam ſua3. Et tā/dem in amoris recordationē hoc ē memoriale quod ani/mā facit gratam cum ipſum ſuſcipit comedendo.

De ſermone domini que3 in die cene fecit diſcipulis ſuis.

Circa quartum vero fa cit eis ſermonem pul/cherrimu3 ignitum plenum carbonib⁹ dulcedinis ⁊ amo ris. Poſtea dixit dominus iude. Quod facis fac citius. Ille autem infelix egrediens iuit ad principes ſacerdotum quibus cum die mercburij vendiderat triginta argen/teis: ⁊ ab eis accepit cohortē ad ipſum capiendum. In/terim domin⁹ fecit dictu3 ſer monem. Ex cuius ornata vti li ac veneranda magnitudi/ne quinq3 meditāda princi/paliter aſſume. Primū quā do predixit eis diſceſſum ſu/um ⁊ confortabat eos. Di/cebat nāq3: adhuc modicu3

vobiscū ſum: ſed non relin/
quā vos orfanos: vado ꝛ ve
nio ad vos. Iterum autem
videbo vos ꝛ gaudebit coꝛ
veſtrū. Hec ꝛ hijs ſimilia q̄
ſuccicte ꝑtrāſco dicebat eis:
que verba coꝛda ipſoꝝ tota/
liter penetrabāt. Scḋo circa
ſermonez mediteris qualiter
coꝛdialiter ꝛ iſtāter iſtruxit ď
charitate dicēs pluries. hoc
eſt preceptū meum ꝛc̄. Et in
hoc cognoſcēt ꝛc̄. Tertio cir
ca ſermonem mediteris qūo
monet eos ad obſeruantiam
mādatoꝝ ſuoꝝ dicēs. Si di
ligitis me mandata mea ſer/
uate: etſi p̄cepta mea ſerua/
ueritis manebitis in dilectiōe
mea. Quarto circa ſermonē
mediteris qualiter dat eis cō
fidentiā circa tribulatiōes q̄s
predixit eſſe venturas ꝛ dixit.
In mūdo p̄ſſuraz habebitis
ſed cōfidite q꞉ ego vici mū/
dum. Et iterꝫ: ſi mūdus vos
odit ſcitote q꞉ me prioꝛē vo/
bis odio habuit. Mundus
gaudebit vos vero cōtriſta/
bimini: ſꝫ triſticia veſtra ver/
tetur i gaudiuz. Quinto cir
ca ſermonem mediteris qua
liter ipſe dn̄s Jeſus tandem
aſpiciēs in celum ſe vertit ad
prēꝫ dicēs. Pater ſua iſtos
quos mihi dediſti: cum eſſez
cum eis ego ſeruabam eos:
nunc autez ad te venio pater
ſancte: ego pro eis rogo non
pro mūdo: ꝛ n̄ pro ip̄is tātuꝫ
ſed pro omnibus qui in me
credituri ſūt per eos. Pater
quos dediſti mihi volo vt
vbi ſum ego ꝛ illi ſint mecuꝫ
vt videāt claritatē. Cōſpice
diſcipulos qūo ſtant meſti ca
pitibus inclinati ploꝛantes: ꝛ
ſuſpiria dātes: pleni ſūt omni
triſticia vſqꝫ ad ſūmū. Inter
alios cōſpice Joānez eidem
familiarē coherentē qualiter
attente ꝛ diligēter aſpicit hūc
dilectū ſuū. Inter alia quoqꝫ
dixit. Surgite eamus hinc:
nihilominus locutus eſt eis.
Conſpice ergo nunc diſcipu
los eūtes poſt eum: ꝛ qlibet
coꝛum nititur ad eum magis
appꝛopinquare. Ipſe vero
libenter ſuſtinebat eos. Attē
de ergo ad ſingula acſi p̄ſēs
eſſes: ꝛ cerne euꝫ cum a cena
exierit. Completo ſermone
vadit in hoꝛtuꝫ cū diſcipulis

ſuis: ⁊ eos ad orationem hor
tatur.
De oratione domini i horto
⁊ eius ſudore ſanguineo.

Progrediens humili
tereac reuerenter poſi
tis genibus orat patrē. Orat
nunc dominus Jeſus: ſed
hactenus legitur oraſſe plu
ries ⁊ pro nobis vt aduoca-
tus noſter: nunc pro ſe orat.
Certe orat patrez vt nō mo
riatur ſi ei placet: ⁊ cum pa
tre habet hoc expedire nego
cium: ⁊ non exaudietur ſecū
dum aliquaz voluntatez que
in eo erat. Vult eim pater ꝙ
penitus moriatur. Etenim
vnico ⁊ proprio filio ſuo nō
pepercit ſed pro oībus tra-
didit illum. Sic enim dilerit
mundum vt filium ſuū vni-
genituz daret. Dominus aūt
Jeſus hanc obediētiaz ſuſce
pit: ⁊ ſequit̄ reuerēter. Orat
dominus Jeſus patrem pro
lire dicens. Mi pater clemē
tiſſime rogo te vt exaudias
orationem meaz: ⁊ nō deſpe
reris deprecationem meam:
intende mihi ⁊ exaudi me.
Paup̄ ſui a iuuentute mea
faciens voluntatem tuam: ⁊
omnia que mandaſti feci: ⁊
paratus ſuz cōplere omnia.
Sūme pater ſācte ſi fieri po
teſt tolle a me tantā amaritu
dinem que mihi parata ē ab
aduerſarijs meis. Rogo te
pater vt trāſferas calicē iſtuz
a me. Si autem aliter tibi vi
detur non mea ſed tua volū
tas fiat. Rediens: vt dixi: ad
orationem ſecundo ⁊ tertio
eodez ſermone orauit: ⁊ ad-
didit. Pat̄ iuſte: ſi ſic decre
uiſtis vt penit⁹ crucis pati-
bulum pro humano genere
ſubeaz: fiat volūtas tua. Sz
recōmēdo tibi dilectiſſimaz
matrē meam: ⁊ dilectos di-
ſcipl'os meos: quos hucvſ-
qz ſeruaui cum eſſem cum
eis: pater ſerua eos a malo.
Sed interim ſacratiſſimus
ſanguis vndiqz in modum
ſudoris erūpens in hac ago-
nia ſiue certamine dum pro-
lirius orat vſqz ad terrā abū
danter decurrit. Duz aūt ſic
oraret ⁊ eſſet anxiat⁹ domin⁹
Jeſus: ecce āgelus dn̄i prin-
ceps Michael aſtitit cōfor-

tās cū ꝛ dixit. O rōez veſtraȝ ꝛ ſudorē veſtrū ſāguineū pa tri veſtro obtuli i conſpectu totius curie ſupne: ꝛ omnes ꝓcidētes ſupplicauimꝰ vt ca lix iſte trāſferret a vobis. Et reſpōdit pater. Nouit dile/ ctiſſimus filius meus ꝙ hu/ mani generis redemptio ſine ſui ſāguinis effuſione decēter fieri nō pōt. Et ideo ſi ſalutē vult eorū eū oportet ꝓ ipſis mori. Tunc rñdit dñs Jeſus āgelo. Salutē aiaꝝ omnino volo: ꝛ idcirco potius eligo mortē vt ſaluētꝛ anime quas ad ſuā imaginē pater crea/ uit. Fiat igiꝛ volūtas patris mei. Humilis dñs hūiliter ꝛ reuerēter ſuſcepit hāc ꝯfor tationē a ſua creatura. Sur/ git ergo ab orōe totus ſāgui ne madefactus. Quē ꝯſpice tergētē ſibi viſū vel forte in torrēte lauātē totūqȝ afflictū. Vnde orabat prēȝ ſi fieri poſ ſet cū ſalute iudeoꝝ ꝙ credat multitudo gētiū. Si vero iu dei excecati ſūt vt alij videāt nō mea ſed tua volūtas ſiat. Venit autē ad diſcipulos ſu os poſt hec ꝛ dixit eis. Dor mite iaȝ ꝛ requieſcite. Et illi aliquantuluȝ ibi dormierunt. Bonus autēȝ paſtor vigilat ſuper cuſtodia puſilli gregis ſui.

Quomodo iudas applicuit cū turba ad Jeſuȝ: ꝛ ductus eſt ad pontifices.

Interiȝ videbat a lon/ ge aduerſarios veniē/ tes cū fuſtibus ꝛ armis: nec tamē diſcipulos excitauit niſi cū prope quaſi iuxta eos fue runt. Tūc aūt dixit eis. Suf ficit: ſatis dormiſtis: ecce qui me tradit appropinquat. Et adhuc illo loquēte venit ille nequā ꝛ peſſimus mercator Judas añ illos: ꝛ oſculatus eſt euȝ. Dicitur ꝙ dño Jeſu erat conſuetudo diſcipulos quos mittebat ex oſculo reci pere redeuntes. Et propte/ rea proditor ille oſculum de/ dit in ſignum: ꝛ precedens alios cuȝ oſculo rediit: quaſi dicat. Nō ſuȝ ego cum iſtis armatis: ſed rediens more ſo

lito te oſculor? ⁊ dixit. Aue Rabbi. O vere ꝓditor. In tucaris ergo bñ quomodo patienter ⁊ benigne ſuſcepit ipſius infelicis amplexus ⁊ oſcula proditoris: cuius pau loante lauauit pedes ⁊ ſum/ mo cibauerat cibo. Et quõ patit̃ capi ligari ⁊ furibunde duci: acſi eſſet malefactor ⁊ impotens ad ſe defendendũ. Quomodo etiã patitur di/ ſcipulis fugientibus ⁊ erran tibus. Sed ⁊ ipſorum dolo res cernere potes: quomodo dolentes gemitus ⁊ ſuſpiria dantes velut orfani ⁊ timore pterriti recedebãt. Et magis ac magis eoꝝ augetur dolor cum videbant magiſtrum ⁊ dñum ſuum ſic viliter tradi: canes illos trahentes ⁊ ad victimam quaſi agnuȝ mã/ ſuetiſſimũ ſine reſiſtentia ſe/ qui. Vnus eniȝ apprehẽdit: alius ligat. Alius inſurgit: ⁊ alius exclamat. Alius impel lit: alius blaſſemat. Alius ex/ pellit euȝ: alius vexat. Alius circũuoluit: alius interrogat. Alius contra eum falſos in/ quirit teſtes: alius inquiren/ tes aſſociat. Alius contra euȝ falſuȝ teſtimoniuȝ dicit: alius accuſat. Alius deludit: alius oculos velat. Alius in faciẽ cedit: alius colaphizat. Ali⁹ eũ ad colũnaȝ deducit: alius expoliat. Alius duȝ ducitur percutit: alius exultanter ad vexanduȝ ſuſcipit. Alius eũ purpura veſtit: alius euȝ ſpi nis coronat. Alius arundi/ nem i manu ei⁹ ponit. Ali⁹ furibunde reaccepit vt ſuum caput percutiat. Alius nuga torie genuflectit: alius vt re/ gem ſalutat. Hec ⁊ multa ſimilia non ſolũ alius ⁊ alius ſed alij ⁊ plurimi intulerunt. Ducitur ⁊ reducitur: ſpernit̃ ⁊ reprobatur: voluitur ⁊ cir cũflectitur huc ⁊ illuc tanq̃ȝ latro ⁊ impiiſſimus malefa/ ctor. Ducitur per mediam ci uitatem manibus poſt tergũ ligatis ⁊ clamide nudatus: tunica ſuccinctus nõ curio/ ſe: capite diſcooptus. Occur runt vndiqȝ ciues ⁊ aduene tam maiores q̃ȝ minores: ⁊ quiqȝ viliſſimi ribaldi non

ad compatiendum ſ3 ad de/ridendū: nemo eſt qui eū co/gnoſcat: ſed ꝛ luto in eum ꝛ imūdicijs impetūt ꝛ affligūt: contra eum loquebantur qui ſedebāt in porta. Cum autē preſentat principibus ſacer/dotum ꝛ ſenioribus congre gatis in vnū3 illi quaſi leo ca pta preda exultant: ipſu3 exa/minát: falſos ꝓcurāt teſtes: cōdemnāt: ꝛ expuūt in eius ſacratiſſimā3 faciem: oculos velant: colaphizant: alapis cedunt dicētes. Prophetiza qs eſt q te percuſſit. Impel/litur ꝛ anxiatur: trahitur ꝛ ac celeratur: ꝛ ſic fatigat. Fla gellatur: maccrat ꝛ oppro/brijs ſaturatur.

Quomodo dominꝰ Jeſus dire flagellatur a miniſtris: ꝛ quomodo Joannes reuer titur ad dominā ānūciās que fiunt domino Jeſu.

Tandez illi maiores re ceſſerunt mittentes eū in quodam carcere ſubtus ſo larium: ꝛ ligauerunt eundez ibi ad quādam colūnā lapi/deam: ꝛ dimiſerunt cum eo aliquos armatos ad cuſto/diendum: qui cum per tota3 noctem vexauerunt deriſio/nibus ꝛ maledictionibus: vo cantes ꝛ dicentes. Credis tu eſſe melior ꝛ ſapientior prin/cipibus ꝛ ſapiētibꝰ noſtris? Que ſtultitia erat tua? Non debebas contra eos os tuu3 aperire. Quomodo fuiſti ita auſus? Sed nunc apparet ſa pientia tua. Tu ſtas nūc ſicut conuenit peccatis tuis. Di/gnus ꝓculdubio es morte: ꝛ tu habebis eam. Et ſic per totam noctem modo vnus: modo alius inſultant verbis ꝛ factis contra eum. Quāta enim dicunt ꝛ faciunt huiuſ/modi hij mercenarij viliſſi/mi: cum poſſint indiſcrete irreuerēter ꝛ indecēter. Vi/de dominum tuum verecū/dum et patienter tacente3 ad omnia tāquā in culpa ꝺpre/benſum: vultu in terra de/miſſo. O domine ad quo/rum manus veniſti? Quāta ē patiētia tua: ꝛ ſic ſtetit rectꝰ ad dictā colūnā ligatus vſq3 ad mane. Interi3 Joānes va

dit ad dominā ⁊ reperit eam in domo Magdalene in qua cenā ſecerant ⁊ narrauit ea q̄ domino contigerunt. Tunc idicibilis planctus vlulatus ⁊ clamor factus eſt ibi. Tandem domina ſecedit i partez ⁊ in orōnem ſe conuertit dicens. Pater reuerēdiſſime ⁊ pater piiſſime: pater miſericordiſſime recōmēdo vobis filium meū vnigenitum: non ei ſitis crudelis qui cunctis eſtis benignus. Pater eterne moritur filius meus. Nihil enim mali fecit. Sed pater iuſte: ſi redemptionem vultis generis humani per alium modum obſecro faciatis: q2 omnia poſſibilia ſunt vobis. Rogo pater ſanctiſſime (ſi vobis placet) vt non moriatur filius meus. Libera teipſum de manibus peccatorum ⁊ reddite eum mihi. Ipſe propter reuerentiā ⁊ obedientiam non ſe iuuat. Derelinquit ſeipſum ⁊ tanquam imbecillis ⁊ impotens ſtat iter illos: vñ cū vos iuuate.

Quomodo ducitur ad pilatum.

Mane autem facto tempeſtiue redierūt principes ⁊ maiores populi ⁊ fecerunt ligari manus poſt tergum dicētes. Veni latro nobiſcū: veni ad iudiciuz. Hodie complebuntur maleficia tua: modo apparebit ſapientia tua. Ducebāt eum ad pilatum: ⁊ ipſe tanquam innocens ſequebatur eos: cū eſſet agnus innocētiſſimus. Cuz autē mater ⁊ ioannes ⁊ alie mulieres ſūmo mane exierūt foras ⁊ venerūt ad eum ⁊ occurrerunt ei vidētes cuz ſic vituperabiliter ⁊ ſic enormiter a tanta multitudine duci: quāto repleti ſunt dolore dici non poteſt. In illo autē mutuo aſpectu ſuit dolor vtriuſqz. Nam ipſe dominus aſfligebatur multum ex cōpaſſione quam habebat ad ſuos: maxime ad matrem. Sciebat enim ꝙ pro ipſo dolebat vſqz ad euulſionem anime ⁊ corporis. Ducitur ergo dominus ad pilatum ⁊ a longe ſequūtur quia approximare non poterant. Accuſatur ab

illis de multis: ipſe vero tace bat. Preſes autem videns cauſam in eo non eſſe mor tis miſit ad herodem. Hero des vero cupiens videre de ſuis miraculis gauiſus eſt: ſꝫ nec miraculum nec verbum aliquod habere potuit. Igi tur ex hoc reputans eum ſtul tum fecit in deriſione eum i dui veſte alba ⁊ remiſit eum pilato. Ipſe autēꝫ omnia pa tientiſſime tollerabat. Et dū ducitur ⁊ reducitur demiſſo vultu ⁊ verecunde inceden tem: ⁊ omnium clamores ⁊ ſubſānationes audientem: ⁊ forte lapidum percuſſiones ⁊ matrem ⁊ diſcipulos be ne intuere.

Qualiter dominus reduct⁹ ad pilatum fuit flagellatus: ⁊ veſte rubea indutus: coro natus cum arundine in ma nu.

REducto autem ad pi latum illi canes cū au dacia magna ⁊ cōſtantia ꝓ ſequuntur ſuas accuſatiōes. Sed pilatus cauſam mor tis non inueniens in eo nite batur eum dimittere. Dixit ergo: corripiam eum ⁊ dimit tam. O pilate pilate: tu do minum caſtigas: neſcis quid agis quia nec morteꝫ nec fla gella meretur. Rectius age res ſi te ad ſuum nutum cor rigeres. Iuſſit autem euꝫ fla gellari. Spoliatur ergo do minus: ad colūnam ligatur: ⁊ duriſſime flagellatur. Stat nudus coram hominibus: iu uenis: verecūdus: ſpecioſus forma pre filijs hominū. Ca ro enim illa innocentiſſima ⁊ tenerrima: mūdiſſima ⁊ pul cherrima. Flos enim carnis ⁊ totius humane nature re pletur liuoribus ⁊ fracturis. Fluitur vndiqꝫ viuus ſan guis de omnibus partibus corporis. Superaddit: reite ratur ⁊ ſpiſſatur liuor ſuper liuorem: fractura ſuper fractu ram: quouſqꝫ taꝫ tortoribus qꝫ inſpectoribus fatigatis iu betur ſolui. Tunc impletum eſt quod ait Iſayas. Vidi

mus inquit eum ⁊ non erat ibi aſpectus: ⁊ reputauimus eum quaſi leproſum ⁊ adeo humiliatum. O domine Ieſu qui fuit ille tam audax ⁊ temerarius qui te expoliauit ⁊ illi audaces qui te ligauerunt ⁊ flagellauerūt? Sȝ tu ſol iuſticie tuos radios ſubtrariſti: ⁊ ideo illi ſunt tenebre ⁊ tenebraruȝ poteſtates: omnes ſunt te potentiores. Soluto domino a columna ducunt eum ſic nudum ſic flagellatuȝ per domuȝ: perſcrutando de pannis ſuis q quaſi per domum proiecti fuerant a flagellatoribus ⁊ expoliatoribus. Intuere bene ſic afflictum ⁊ trementem propter frigus. Cumqȝ ſe vellet veſtire incedunt quidaȝ impijſſimi dicentes pilato. Domine hic ſe regem facit: veſtiamus eum ⁊ coronemus eum more regis. Et tunc accipiētes quādam clamidem ſericam rubeam turpe veſtierūt eum ⁊ ſpinis coronauerunt. Purpurā ſuſcipit: caput corone ſpinee preparat: arundinem in manu tulit: ⁊ ipſis genuflectentibus ⁊ ſalutanti h⁹ tacet ⁊ obmuteſcit. Perforabant nanqȝ caput eius ſacratiſſimum acerbiſſime ille ſpine ac totum ſanguine ma defaciebant. Illudebant nāqȝ ei tanq̄ȝ regnare volenti ⁊ nō valēti. Omnia autem ſuſtinet: ſed nec illis ſufficerat ꝙ ad maiorem illuſionem totam cohortem aggregarunt ſed ⁊ ipſum coram pilato ⁊ toto populo adducunt foras publice ſic illuſum ⁊ apportantem ſpineam coronaȝ ⁊ purpureum veſtimentuȝ. Vide quomodo facie demiſſa in terra ſtat ille benedictus coram tanta multitudine vociferante ⁊ clamāte. Crucifige crucifige eum: ⁊ ſemper eum deridentes quaſi ſapientiores eo fuiſſent: ⁊ quaſi dicerent. Non apparet ꝙ ipſe ſe habuit inſipienter contra phariſeos ⁊ principes q ſic eum aptari fecerunt. Petijt igiť tota iudeorū multitudo vocib⁹ magnis vt crucifigeret. Ridēt ⁊ dͥridēt eū q ver⁹

ꝛ eternus deus eſt. Reducitur autē dominus itus ꝛ ſpoliatur purpura ꝛ adhuc nudus eſt corā eis: datur ei veſtiendi licentia. Aduerte āte oculos tuos aduenientem: ꝛ eum purum hominem conſidera ꝛ videbis iuuenē elegātem nobiliſſimū ꝛ innocētiſſimum. Totū autem flagellatum ꝛ liuoribus reſperſum: ꝛ pānos de terra recolligentem: ꝛ cū quadam verecundia ꝛ rubore ſe nudatū coraꝫ ibi ipſum ſemper irridentibus. Nam modo recolligit vnam tunicam modo aliaꝫ: ꝛ ſic corā illis ſe reueſtit. Vide poſtea diuinitatem ꝛ conſidera illam imenſam eternā ꝛ incōprehenſibilem: ꝛ imperatoriam maieſtatem īcarnataꝫ flectētem ſe ac ſi eēt homo viliſſimus. Quo reueſtito ducunt eū foras ne mortē differāt. Et tunc venerabile lignum crucis longū ꝛ groſſum ꝛ multum graue ponūt ſuper humeros ſuos: quod agnus manſuetiſſimus patiēter ſuſcipit ꝛ portat: ꝛ tūc ducitur ꝛ acceleratur ꝛ opprobrijs ſaturatur vt ſupra ī principio tractatum eſt. Ductus autem fuit foras cum ſuis ſocijs duobus latronibus: hec eſt ſocietas ſua. Vide quomodo vadit chriſtus curuus ſubtus crucem ꝛ vehementer anxius anhelat. Sed meſta mater propter multitudinem gentiuꝫ ei appropinquare nō poterat nec eum videre iuit per aliam viam breuiorem celeriter cum ioanne ꝛ ſociabus ſuis vt alios precedens eidem appropinquare valeret. Cum autem extra portā ciuitatis ī curſum viarum eum habuit obuiuꝫ cernens euꝫ ſic oneratum ligno tam graui quod per primo ñ viderat ſemimortua facta pre anguſtia: nec ei verbum dicere potuit: nec dominus ei accedere potuit propter illos ꝗ eum ad crucifigendū ducebant. Vlterius autem dominus procedens parumꝑ vertit ſe verſus mulieres flētes ꝛ dixit eis. Filie hieruſalem nolite flere ſuꝑ me ꝛc̄. Cū ergo vlteriꝰ ꝓceſſiſſet ꝛ ita eēt fatigatus ꝛ cōfractus ꝙ āpli

us crucem portare nō poſſet depoſuit eam. Illi autē peſſimi differre nolētes mortem eius: timētes ne pilatus ſententiā reuocaret (q2 oſtenderat voluntatē dimittēdi euꝫ) cogerunt quendam vt crucem portaret. Jeſum autē ſic oneratū: ꝛ vt latronem ligatū duxerunt ad caluarie locū.

Quomodo dominus crucifigitur preſente matre.

Dum igitur dn̄s Jeſus vituperabiliter ducitur ad montē caluarie fetidū videas oculis mentis alios figere crucē in terra: alios parare clauos ꝛ martellos: alios parare ſcalam ꝛ alia iſtrumenta: alios ordinare quicquid facere debebant ꝛ alios ſpoliare ipſum. Spoliatur ergo ꝛ nudus ē coram tota multitudine: ꝛ nūc tertia vice renouantur fracture propter pānos ad carnem applicatos. Nunc ergo conſpicit mater filium ſuum ſic aptatū ꝛ dolore mortis affligit: triſtatur ſupra modum ꝛ cum rubore ꝙ eum videt ſic nudum. Nam etiam ꝛ ſemoralia nō dimiſerunt ei. Accelerat igitur mater ꝛ approximat filio: amplexatur ꝛ texit eum velo capitis ſui. O in quanta amaritudine eſt anima eius. Eripitur enim filius de manibus ſuis furibunde ꝛ ducit ad pedes crucis: ꝛ ponūtur due ſcale. vna retrorſum: alia ex brachio ſiniſtro. Sup eam maleſici aſcēdunt cum clauis ꝛ martellis. Ponitur ex alia parte anteriori ſcala attingens vſqꝫ ad pedes. Compellitur dominus Jeſus crucem aſcendere per hanc ſcalam paruam. Ipſe autē ſine rebellione ꝛ contētione facit quicquid volunt. Cum igitur eſt in ſuperiori gradu illius ſcale parue vertit ad crucem renes ꝛ apit illa regalia brachia: ex pandit manus ſuas pulcherrimas ꝛ excelſas porrigens eas crucifixorib9 ſuis. Aſpicit in celuꝫ ad patrem dicēs. Ecce pater hic ſum: vſqꝫ ad crucem me humiliari voluiſti. Accepta igitur ꝛ tu pa-

ter deinceps placat⁹ eſto mei amore ꝛ omnem maculã abſterge ꝛ elonga ab eis. Qui autem poſt crucem ē accipit manum eius dextram ꝛ eam cruci clauo ꝛ martello fortiter ꝛ crudeliter affixit. Quo facto ille qui in latere ſiniſtro eſt ſiniſtram accipit manum ꝛ traxit quãtum potuit ꝛ extendit ponendo pedem in latere crucis: ꝛ aliũ clauũ per ẽt immittit ꝛ configit. Poſt hec deſcẽdunt de ſcalis ꝛ remouentur omnes ſcale: pendet dominus ꝛ grauamẽ corporis ſolum clauis manibus infixis ſuſtentatur. Alius ꝑ pedes quantum poteſt trahit: ꝛ eo ſic exiſtente alius cõfigit ãbos pedes duriſſimo clauo. Sunt enim qui credũt ꝙ nõ hoc modo fuit crucifixus ſed cruce extenſa in terra eũm crucifixerunt: ꝛ poſtea ſic crucifixũ eleuauerunt. Ecce crucifixus ē dominus Jeſus ꝛ in cruce extenſus: ita ꝙ numerari poſſent omnia oſſa eius: ſicut per prophetam cõqueritur. Dinumerauerũt inquit omnia oſſa mea. Fluunt vndiq₃ ſacratiſſimi riui ſanguis ex illis magnis ſciſſuris ꝛ ſic anguſtiatus eſt in ligno ꝙ ſe moueri non poteſt niſi in capite. Illi tres claui ſuſtinent totius corporis pondus. Dolores acerbiſſimos tolerat: ꝛ vltra q̃₃ dici vel excogitari poſſit affligit. Pendet iter duos latrões: vndiq₃ pena vndiq₃ opprobria. Alij blaſſemant dicentes. Vah qui deſtruis tẽplũ dei ꝛ in triduo illud reedificas. Alij vero dicũt. Alios ſaluos fecit: ſeipſu₃ ſaluu₃ facere non poteſt. Sed ꝛ principes ſacerdotum exclamabant. Si filius dei es deſcende nunc de cruce ꝛ credimus tibi. Sed ꝛ milites qui crucifixerunt diuidunt veſtimenta ſua ĩ preſentia ipſius. Et hec omnia dicuntur ꝛ fiunt preſente meſtiſſima matre ſua: cuius compaſſio multũ augmentabat filio paſſione₃. Et econuerſo ipſa cum filio ſuo pendebat in cruce: ꝛ potius elegiſſet mori cum eo q̃₃ amplius viuere. Vndiq₃ anguſtie ſunt ꝛ tormẽta: ſentiri po

fuerunt ſed narrari non poſ-
ſunt. Stabat iuxta crucē ma
ter ⁊ non auertebat oculos a
filio. Anguſtiabatur ⁊ ipſa:
⁊ toto corde orabat ꝓ eo ad
patrem dicens. Pater ⁊ d-
us eterne placuit vobis vt fi
lius meus crucifigeret: mo
do eſt tempus vt eum auſe-
ram. Sed videte in quanta
anguſtia ē anima eius. Ro
go vt mitigetis eius penas.
Pater recōmendo vobis fi
lium. Et ſimiliter dominus
Ieſus orabat patrem pro ea
⁊ tacite itra ſe dicebat. Ego
debeo crucifigi non ipſa: qꝛ
ipſa mecum eſt in cruce. Suf
ficit crucifixio mea quia toti-
us populi peccata porto. Vi
des eam deſolatam tota die
merore confectam: recomen
do eam tibi vt dolores eius
tollerabiles facias. Erant au
tem cum domina iuxta cru-
cem ioannes ⁊ magdalena:
due ſorores dñe ſcilicet ma-
ria iacobi ⁊ ſalome: ⁊ ſor-
te alie. Que omnes ⁊ mari-
me magdalena ſua dilecta di
ſcipula vehementer flebant:
nec poterat conſolari de ſuo
dilecto domino ⁊ magiſtro.
Compatiebantur ⁊ etiaꝫ do
mine ⁊ ſibi ipſis ſepe reno-
uabatur dolor: quia ſemper
addebatur dolor domio ſuo.
Dominus auteꝫ in cruce pē
dens vſqꝫ ad exitum ſpiri-
tus non fuit ocioſus: ſed fa-
ciebat ⁊ dicebat vtilia ꝓ no
bis. Unde dixit ſeptem ver-
ba que ſcripta reperiuntur ī
euangelijs. Primum fuit in
ipſo actu crucifixiōis dicēs.
Pater ignoſce illis quia ne
ſciunt quid faciunt. Secun-
dum fuit ad matrem cum di
xit. Ecce fili⁹ tuus. Et ad io
annē. Ecce mater tua. Nō
vocauit eam matrem ne pre
amoris vehementis teneritu
dine amplius doleret. Ter-
tium fuit ad latronem bonū
cum dixit. Hodie mecū eris
in paradiſo. Quartum fuit
cum dixit. Deus deus me-
us quare dereliquiſti me: ⁊
tantum dilexiſti mundum qꝫ
me ꝓ ipſo tradidiſti. Quintū
fuit cū dixit ſitio. In qb⁹ v̄-
bis fuit magna ꝯpaſſio mřis

⁊ ſociarū eius ⁊ ioannis: ⁊ il
lis peſſimis fuit maxima leti
cia. Nam licet exponi poſſit
ꝙ animarū ſitiebat ſalutē: ta
men in veritate ſitiuit: quia
propter ſanguinis emanatōꝫ
erat totus deſiccatus intus ⁊
areſactus. Tunc dederunt ei
acetum ⁊ fel. Sextum ver-
bum fuit cū dixit. Cōſūmatū
eſt. quaſi dicat. Pater obedi
entiam quaꝫ mihi dediſti pſe
cte compleui: ⁊ adhuc quic-
quid mādare vis faciā. Ego
enim in flagella paratus ſuꝫ.
Sed totum quod de me ſcri
ptum eſt: conſūmatum ē. Si
tibi placet reuoca me. Et pa
ter ad eum. Dilectiſſime fili
mi: bene omnia feciſti nolo
ꝙ amplius anxieris. Veni
quia in ſinu meo ⁊ inter bra
chia mea te ſuſcipiaꝫ. Et tūc
cepit oculis languere more
morientium: modo aperiēdo
modo claudendo ipſos: ⁊ ca
put inclinare: modo in partē
vnam modo i partem aliam
deficientibus membris. Tan
dem addidit vnum verbum
cum clamore valido ⁊ lachry
mis dicens. Pater i manus
tuas cōmendo ſpiritūꝫ meū.
Et hoc dicto inclinato capi-
te emiſit ſpiritum. Ad hunc
clamorē conuerſus fuit cen-
turio qui ibi erat ⁊ dixit. Ve
re hic filius dei viui erat: au-
diens ꝙ clamans expiraſſet.
Nam alij homines cum mo
riuntur clamare nō poſſunt.
Et ideo in eum credidit. Fu
it autem ita magnus ille cla-
mor ꝙ vſqꝫ in infernū fuit au
ditus. O qualis tūc erat ani
ma matris que taꝫ penoſe vi
debat euꝫ deficere: languere:
lachrymari: clamare ⁊ mori.
Credo ꝙ propter anguſtia-
rum multitudinem abſorta
erat ⁊ quaſi inſenſibilis facta
ſemimortua facta eſt: nūc ꝗp
pe multo magis q̄ꝫ cū obui-
uꝫ habuit portanteꝫ crucem.
Quid tunc ioannes pre om
nibus ab eo dilectus? Quid
tunc magdalena fidelis ⁊ di
lecta diſcipula? Quid alie due
ſorores dñe faciebant? Cre-
do ꝙ replete erāt doloribus
⁊ amaritudine ⁊ abſynthio
inebriate. Ecce igitur pendet
dominus in cruce mortuus:
redit multitudo tota ⁊ tremēs

net meſtiſſima mater cum il-
lis quatuor: ponunt ſe ad ſe-
dendum prope crucem: ⁊ cō
templantur dilectum ſuum.
Expectant a deo conſilium
⁊ auxilium quomodo ipſum
trahere ⁊ ſepelire valeāt.

Qualiter longinus latus do
mini aperuit ⁊ quomodo do
mina timebat: ne frangeren-
tur eius crura.

Cum moratibus igitur
⁊ ſedentibus reuerēda
domina matre ⁊ Joanne ⁊
Magdalena: ⁊ ſororib⁹ ma
tris domini ab vna parte ꝓ-
pe crucem aſpiciētibus quaſi
ſine intermiſſione dominum
Jeſum ſic pendentem in cru
ce inter latrones: ſic nudum
⁊ afflictum: ſic mortuū ⁊ ab
omnibus derelictum: ecce ar
mati multi veniebant de ciui
tate verſus eos qui miſſi erāt
vt ipſis crucifixis crura fran
gerent: ⁊ eos ſepelirent: ne in
magno die ſabbati corpora
eorum remanerent illic. Tūc
domina ⁊ omnes ſurgunt: ⁊
aſpiciūt eos. Renouatur ta-
men dolor ⁊ pauor ⁊ timor
creſcit: multum quippe do-
mina timet ⁊ neſcit quid fa-
ciat. Dicit autē. Fili mi dile
ctiſſime qualiter iſti redeunt?
Quid āplius facere volūt?
Nōne te occiderunt fili mi?
Putabā ipſos eſſe ſaciatos
de te: ſed vt video adhuc te
mortuū perſequuntur. Fili
neſcio quid faciam. Te nō
poſſū ōfendere: nec a morte
potui: ſed veniaꝫ ⁊ ſtabo iu-
xta cruceꝫ ad pedes tuos fili
mi. Rogo patrē tuū vt tibi
eos placabiles faciat. ego au
tem quod potero faciam. Et
tunc omnes quinqꝫ iuerunt
⁊ poſuerunt ſe ante crucem
domini Jeſu. Appropiquāt
autem illi cum furore ⁊ ſtre-
pitu magno. Et videntes la
trones adhuc viuere frāgūt
eis crura: occidunt ⁊ depo-
nunt in foſſam aliquā. Val-
de velociter ꝺponūt vel ꝓij-
ciunt. Redeūtibus ipſis ver
ſus dominuꝫ Jeſum timens
mater ne ſimile facerent filio
tacta dolore maximo cordis
intrinſecus cogitauit ad ar-
ma ſua recurrere ſcilicet hu-

militatem ſibi innatam ✝ ge-
nibus poſitis ✝ manibꝰ can-
zelatis vultu lachꝛymabili ✝
voce rauca ſic omnes allo-
tur dicẽs. Viri fratres rogo
vos per deuz altiſſimum ne
me amplius vexare velitis i
dulciſſimo filio meo. Ego
enim ſum meſtiſſima mater
eius. Et ſcitis fratres ꝙ nū-
q̄z vos offendi: nec aliquam
iniuriam vobis feci. Et ſi fi-
lius meus viſus ē vobis cō-
trarius ipſuz pemiſtis. Ego
remitto vobis omnem iniu-
riam ✝ oēm offenſam ✝ moꝛ
tem filij mei. Hanc tantā mi
ſericoꝛdiam mihi facite ne cō
fringatis ipſum vt ſaltez in-
tegrum valeam ſepelire: nō
expedit vt eius crura franga
tis. Videtis enim qꝛ iā moꝛ
tuus eſt: ✝ magna hoꝛa eſt
qua deceſſit. Joannes vero
magdalena ✝ ſoꝛoꝛes ſtabāt
genuflexe cum ea ✝ amariſſi
me omnes flebāt. Vnus er-
go longinus nomie: tunc im
pius ✝ ſuperbus: ſꝫ poſt cō-
uerſus ✝ martyr effectus poꝛ
rigens lanceam de longe il-
los ploꝛatus ✝ preces con-
temnens latus domini Jeſu
dextrū aperuit vulnere gran
di: ✝ exiuit ſanguis ✝ aqua.
Tunc mater ſemimoꝛtua ce-
cidit inter bꝛachia magdale-
ne. Joannes autem doloꝛe
vrgēte aſſumpto vigoꝛe in-
ſurgit contra illos dicēs. Vi
ri nequiſſimi: hanc impietatē
facitis? Nonne videtis ꝙ
moꝛtuus eſt? Quare vultis
etiam hanc ſuam matrez oc-
cidere? Diſcedatis quia nos
ſepeliemus eum. Tunc illi ſi-
cut domino placuit diſceſſe-
runt. Excitatur autem domi
na ſurgit quaſi euigilās que-
rit quid ſit de filio ſuo: reſpon
dent non eſſe factam aliquaz
nouitatez. Suſpirat ✝ anxia-
tur. Ponunt autem iterum
ſe omnes ad ſedendum pꝛo-
pe crucem: neſciunt quid fa-
cere debeant. Coꝛpus enim
deponere nō poſſunt: qꝛ ne-
qꝫ vires habent ſufficientes
nec inſtrumenta ſunt quibus
deponāt: recedere eo ſic ma
nente non poſſunt.

Qualiter dñs depoſitus fuit
de cruce ✝ quid egit dña.

Terū antē vident plu∕res alios venietes per viam. Erant enim Joſeph ꝛ nicodemus ducentes ſecū inſtrumenta quibus depo∕nant corpus ď cruce: ꝛ quaſi centum libras myrrhe ꝛ alo∕es portabant ꝛ veniebant ad ſepeliendum dominum. Tūc omnes ſurgunt cum timore magno. O deus quanta eſt iſtorum afflictio hodie. Cir∕cunſpiciens autem Joānes dixit. Ego cognoſco ibi Jo ſeph ꝛ Nicodemum. Tunc domina viribus ſumptis di xit. Benedictus deus noſter qui mittit nobis auxiliūꝫ: me mor fuit noſtri: ꝛ non dere∕liqt nos. Fili occurras eis qꝛ ipſi veniunt in auxiliū no ſtrum. Vadit ergo Joānes obuiam eis velociter ꝛ attin genter ſe amplexantur cū fle∕tu magno non valentes loq per magnam horam pre cō∕paſſiōis teneritudine ꝛ abū∕dantiam doloris ꝛ fletus. Poſtea venerūt verſus cru cem. Et querit Joſeph qui fuit ibi cum domina ꝛ quid eſt de alijs diſcipulis. Dixit illi Joannes de illis qui ibi ſunt. De diſcipulis autem re ſpōdit ſe neſcire quia nullus ibi hodie fuit. Querit etiam ď his que circa dominū facta ſunt: ꝛ narrat ei Joānes per ſingula. Cum autem fuerūt prope locum genuflectentes ꝛ flentes adorabat dominū. Appropinquantes autem re cepti fuerunt reuerenter per dominam ꝛ ſocias eius cum genuflexione ꝛ inclinatione vſqꝫ ad terram. Similiter ꝛ ipſi genuflectentes cuꝫ plan ctu magno ſteterunt per ma gnam horam. Tandem do∕mina dixit. Bene feciſtis qꝛ habuiſtis memoriam magi∕ſtri veſtri qui multum dilexit vos: ꝛ fateor vobis ꝙ i ad∕uentu veſtro viſum eſt mihi nouam oriri lucem. Neſcie∕bamus enim quid facere de∕bebamus: dominꝰ vobis re∕tribuat. Et illi. Dolemꝰ ex to to corde noſtro ď hijs oībus que circa ipſum facta ſunt: ꝛ preualuerunt impij cōtra iu∕ſtuꝫ. Libenter eripuiſſemus eum a tanta iniuſticia ſi po∕tuiſſemꝰ. Saltē hoc obſeqū

domino ⁊ magiſtro noſtro
preſtabimus. Surgētes aūt
parauerūt ſe ad deponenduꝫ
eum de cruce. Ponūt duas
ſcalas a laterib⁹ crucis ex op
poſito. Joſeph aſcendit ſuꝑ
ſcalaꝫ lateris dextri ⁊ ſatagit
habere clauū ipſius manus.
Sed difficile ē hoc: quia idē
clauus groſſus ⁊ longus eſt
⁊ in ligno valde confixus ⁊
ſine magna ſuppreſſione vi-
def auferri nō poſſe. Euulſo
illo Joannes annuit ioſeph
clam dictum clauū ſibi por-
rigi ne ipſuꝫ domina videat.
Deinde nichodemus euulſo
alio venit ad clauū pedum.
Joſeph vero ſuſtētat corp⁹
domini. Felix quidem ipſe
ioſeph qui corp⁹ domini me
ruit amplexari. Tunc pēdētē
dextram reuerenter domina
ſuſcipit: ⁊ ponit eam ad vul-
tum ſuum. Intuetur ⁊ oſcu-
latur cum lachrymis ⁊ vali-
dis ſuſpirijs. Euulſo autem
clauo pedum pauliſper deſcē
dit ioſeph: ⁊ omnes accipiūt
corp⁹ domini Jeſu ⁊ ponūt
in terram. Domina autē ſu-
ſcipit caput cū ſcapulis ī gre
mio ſuo. Magdalena vero
pedes apud quos tantā gra
tiam meruerat: ⁊ alij circūſtā
tes planctum magnum faci
unt ſuper eum. Poſt aliquā
morulam rogat ioſeph dn̄aꝫ
vt permittat eum inuolui in
linthcaminib⁹ ⁊ ſepeliri. Ipſa
vero cōtendebat dicēs. No
lite mihi tam cito auferre filiū
meum vel me ſecum ſepelite:
flebat lachrymis irremediabi
lib⁹. Aſpiciebat vulnera ma
nuuꝫ peduꝫ ⁊ lateris: modo
vnum modo aliud. Aſpicie
bat vultuꝫ eius ⁊ caput: vi-
debat ſpinarum puncturas
⁊ depilationem barbe: facieꝫ
ex ſputis ⁊ ſanguīe deturpa-
tam: ⁊ deflendo ⁊ aſpiciendo
non poterat ſatiari. Tardā-
te autem hora dixit Joan-
nes. Domina obediam⁹ io-
ſeph ⁊ nichodemo: ⁊ permit
tamus aptari ⁊ ſepeliri cor-
pus domini noſtri: quia ꝑꝑ
nimiam moram poſſent pati
calūniaꝫ a iudeis. Ad hanc
vocem domina tāq̄ꝫ grata ⁊
diſcreta cogitans ꝙ ipſi ioā-
ni cōmiſſa eſt ꝑ filium noluit
amplius cōtēdere: ⁊ ſignās

⁊ benedicens eum permiſit aptari vt voluerũt. Tũc Joannes ⁊ alij ceperunt iuoluere corpus ⁊ aptare cum lintheaminibus. vnde ſic mor erat iudeis. Dominaꝫ ſemꝑ tenebat caput eius ĩ gremio ſuo ⁊ magdalena pedes. Cũ ergo veniunt ad crura prope pedes: dicit magdalena. Rogo vos vt ꝑmittatis me ſibi aptare pedes apud quos ſuꝫ miſericordiam conſequuta. Quibus permittentibus ipa eius pedes tenebat: ⁊ videbat deficere pre dolore. Aſpiciebat ſic vulneratos ⁊ perforatos ac ſanguinolentos ⁊ amariſſime flebat. Nam vt veritas de ipſa perhibuit dilerit multũ: ⁊ ideo fleuit multum marie in hoc vltimo obſequio domini ⁊ magiſtri ſui ſic afflicti ⁊ vulnerati ſic flagellati ſic mortui ⁊ ſic ad nihilum redacti. Vix cor eius ĩ corpore perſtare poterat: libẽter expiraſſet ad pedes domini ſui: non videbat remediuꝫ doloris ſui nec conſueuerat ei in talibus obſequi. Nouum ⁊ vltimum eſt obſequiuꝫ qđ ei nunc preſtat: ⁊ in hoc ipſo preſtando amaricatur anima ſua: qꝛ non poteſt illud facere vt vellet ⁊ deceret. Vellet enim totũ corpus lauare vngere ⁊ bene aptare: ſed non eſt tempus neqꝫ locus. Facit ergo quod poteſt: ſaltem pedes lachrymis lauat. Tandem deuote abſtergit: amplexatur ⁊ oſculatur ⁊ inuoluit ⁊ aptat fideliter vt melius nouit. Sic ergo aptato reliquo corpore reſpiciunt dominam vt ipſa compleat ⁊ oẽs plorare incipiunt. Tunc mater generoſa videns ꝙ differre non poteſt ponit vultum ſuũ ſuper facieꝫ filij ⁊ domini ſui ⁊ dixit. Fili mi dilectiſſime ĩ gremio te mortuum teneo. Jocunda ⁊ delectabilis inter nos conuerſatio ⁊ ſine querela ⁊ offenſa inter alios fuimus: q̃ꝫuis tu innocens occiſus ſis. Fili tibi ꝑuini ⁊ tu mihi. Sed ĩ hac tua pugna doloroſa nec pater tibi auxiliari voluit ⁊ tu te ipſum dereliquiſti propter amorem generis humani quod redimere voluiſti. Dura ⁊ penoſa ⁊

cara ē tibi iſta redemptio: de qua tamen gaudeo propter ſalutem hominum. Sed in tuis vulneribus ⁊ i tua morte vehemēter affligor: ⁊ ſcio bene ꝙ non peccaſti vnquā: ⁊ ſine culpa occiſus es morte turpiſſima. Modo ergo fili mi rupta eſt noſtra ſocietas: ⁊ me ſeparia te oportet. Sepeliam igitur te ego meſtiſſima mr̄: ſed poſtea quo ibo? vbi morabor fili mi? Quomodo ſine te viuere potero? Tecum ergo libentius ſepelior: ⁊ vbiqꝫ tu eēs ego eſſeꝫ ſimiliter tecuꝫ. Sꝫ exquo nō poſſum corpore tamen ſepeliar mente. Animaꝫ meā in tumulo tuo ſepeliam cuꝫ corpore tuo: eaꝫ tibi ꝯmēdo tibi dimitto. O fili mi qūo ſine anxietate ero? Et iterum ex abundantia lachrymarum lauat faciē filij ſicut magdalena pedes. Abſterſit autem ⁊ deoſculans os ⁊ oculos eius in quodam ſudario ipſum caput inoluit ⁊ diligēter aptauit.

Quomodo dominus ſepelitur.

Tandem iteruꝫ benedixit ⁊ ſignauit euꝫ: ⁊ tūc omnes adorātes genibus flexis ⁊ pedes eius deoſculantes accipiunt ⁊ portāt ad monumentum. Dn̄a tenebat caput: Magdalena pedes. Reliqui vero ſtabant in medio ⁊ ſepelierunt eum in ſepulchro reuerent flexis genib⁹: ⁊ cuꝫ fletibus magnis ⁊ ſuſpirijs validis. Quo ſepulto mater iterū benedixit ⁊ amplexatur eum: ⁊ ſtat ſuper dilecto filio ſuo. Sed eleuantes eam poſuerunt magnuꝫ lapideꝫ ad hoſtiū monumenti. Joſeph autem volens redire in ciuitatem dicit domine. Dn̄a mea vos deprecor propter deum ⁊ amorem filij veſtri ⁊ magiſtri noſtri vt diuertatis in domum meam. Scio enim ꝙ domum propriam non habetis: vtimini mea ſicut veſtra qꝛ oia mea veſtra ſunt. Similiter ⁊ Nicodemus dicebat. O qualis compaſſio. Regina mundi nō hꝫ ubi caput ſuū reclinet vere vidua ⁊ derelicta eſt: ⁊ quo diuertat nō hꝫ. Tūc ipſa

inclinās ſe humiliter ⁊ grās agēs reſpōdit ſe eē cōmiſſaʒ Joāni. Quibus Joannes adhuc eum deinde roganti/ bus reſpondit ꝙ volebat eaʒ ducere in montem ſyon i do mum in qua magiſter cena/ uerat in ſero cū diſcipulis: ⁊ ibidem cuʒ ea ſtare volebat. Illi ergo ſe inclinātes ⁊ ado rantes ſepulchꝛū receſſerūt: ⁊ iſti(vt dicit euangelium)re manſerunt ſedētes cōtra ſe/ pulchꝛum.

Quō redeūt ad mōtē ſyon.

Appꝛopinquante autē nocte dicit Joannes. Hic moꝛari nimis vel ꝺ no cte redire in ciuitatē nō licet: ⁊ iō ſi vobis placet receda/ mus hinc. Tunc dña ſurgēs genuflectitur ad ſepulchꝛum āmpleraꝛ ⁊ benedixit ſepul/ chꝛū ⁊ dicit. Fili mi nō poſ/ ſuʒ amplius ſtare tecū. Ego recommēdo te patri tuo. Et ſubleuatis i celuʒ oculis dicit cum lachꝛymis ⁊ affectu ma gno. Pater eterne recōmen do vobis filiū meū ⁊ animā meā quā dimitto cuʒ ipſo: ⁊ ceperunt recedere. Cū auteʒ fuerunt ad cruceʒ: illic genu flectit dña ⁊ adoꝛauit cruceʒ dñi dicens. Hic requieuit fi lius meus: ⁊ hic eſt ſanguis ſuus pꝛecioſus. Similiter ⁊ omnes genuflexerunt: ⁊ ide recedunt verſus ciuitatem: ⁊ per viā ſe ſepe vertebant re/ tro aſpicientes. Cum autem fuerunt in loco a quo ſepul/ chꝛum videre amplius non poterant vertit ſe dña ⁊ incli nauit: genuflexit ⁊ adoꝛauit. Similiter omnes fecerūt cū lachꝛymis. Appꝛopinquan/ tes autem ad ciuitatem ſoꝛo/ res domine velauerunt eam tanq̄ʒ viduam cooperientes quaſi totum vultum eius ⁊ pꝛecedebant. Domina auteʒ ſic velata inter magdalenam ⁊ Joanneʒ ſequebatur eas. Tunc Magdalena volens in ingreſſu ciuitatis ſumere viam que ducit ad domum ſuam ⁊ illic eos ducere pꝛeui dit ſibi ⁊ dixit. Domina pꝛe/ coꝛ vos vt amoꝛe magiſtri mei eamus ad domū noſtraʒ ⁊ ibi melius ſtabimꝰ. Scitis

quomodo ipe libenter venie
bat ad eam ꝛ ipſa veſtra eſt
ꝛ omnia mea veſtra ſūt: ro/
go vt veniatis: ꝛ hic plāge/
re incipiūt. Domina vero ta
cente ꝛ annuente verſus Jo
annem adhuc illa rogat Jo
annes. Ipſe vero reſpōdet.
Decentius eſt vt eamus ad
montem ſyon maxime qꝫ ſic
reſpondimus illis amicis no
ſtris: ſed tu potius venias cū
ea quocunqꝫ ierit ꝛ nūqꝫ di/
mittas eaꝫ. Intrantibus aūt
illis in ciuitatem occurrerāt
vndiqꝫ virgines ꝛ matrone
bone aſſociare eam conſolā/
tes eam per viam: ꝛ vndiqꝫ
ſit ploratus magnus. Sed
ꝛ boni homines apud quos
tranſibant compatiebantur
eidem ꝛ mouebantur ad fle/
tum dicentes. Certe magna
iniuſticia facta eſt per princi/
pes noſtros hodie contra fi/
lium iſtius domine: ꝛ domi/
nus ꝑ eo magna ſigna oſtē
dit. Caueant q fecerunt. Cū
autem venerunt ad domum
ipſa vertit ſe ad dominas il/
las ꝛ iclinauit ſe grās agēs.
Ipſe vero inclinantes ꝛ ge/
nuflectentes omnes ceperūt
facere planctū. Intrauit er/
go domina domū: Magda
lena ꝛ ſorores domine poſt
eam. Joānes vero ponens
ſe ſuper hoſtium rogauit il/
las dominas vt redirent ad
domos ſuas qꝫ hora erat tar
da ꝛ gratias agens eis ho/
ſtiuꝫ clauſit. Tunc domina ꝑ
domum circūſpiciens dice/
bat. Fili mi dilectiſſime vbi
es quia hic te non video? O
Joānes vbi eſt filius meus?
O magdalena vbi eſt magi
ſter tuus qui ſic te diligebat?
O dilecte ſorores vbi eſt ne/
pos veſter? Receſſit a nobis
gaudium noſtrum ꝛ dulce/
do ꝛ lumē oculoꝝ noſtroꝝ:
receſſit aūt cū multa pena ꝛ
vos vidiſtis. Et hoc ē qđ mi
hi magis auget dolorez. Et
receſſit totus afflict⁹ totus la
ceratus tot⁹ anxius ꝛ ēt ſiti/
būdus coact⁹ opꝑſſus ꝛ vio
lētatus: nec ei i aliquo ſubue
nire potuim⁹. O ēs dereliq̄/
rūt eū ꝛ ipe ꝛ pr̄ ei⁹ noluit eū
adiuuare. Et q̄ʒcito hec facta
ſūt vos vidiſtis. O fili mi q̄ʒ
amara ē iſta tua ſepatio: i hac

nocte capt⁹ fuiſti: i manu pñſidis tradit⁹ ⁊ i hora tertia ɔdēnatus ⁊ iā mortuus es. O fili q̄ȝ amara eſt iſta ſeꝑatio ⁊ mēoria ignominioſe tue mortis. Tandē ioannes rogans ꝙ deſiſteret cōſolatus ē eā: ⁊ cōfortat ꝙ parūper comedat: ⁊ alios comedere faciat q꞉ adhuc ieiuni ſunt.

Qualiter petrus venit mane ſabbati ad dñaȝ humiliter petens veniā de ingratitudine ſua ⁊ ſimiliter alij apoſtoli.

Mane autē facto. ſ. ſabbati ſtabāt in domo ianuis clauſis dña ⁊ alie ſocie vna cū ioāne afflicto ⁊ doloroſo tanquaȝ orfano ⁊ pleno merore: nō loquētes ſed memorātes eterne tribulatiōis anguſtias: ſedebāt ſimul aſpicientes ſe adinuicem: ⁊ tādē pulſatū fuit ad hoſtiū ⁊ timuerūt. Timebāt enim omnes q꞉ ſecuritas eorū diſceſſerat. Juit tamen ioānes ad hoſtium: ⁊ aſpiciēs cognouit petrū: ⁊ tūc dixit ioannes ad dominā. Dña eſt petrus. Dixit domina: aperias. Jngredit̄ petrus verecūde cū ſingultibus magnis ⁊ fletibus: ⁊ tūc omnes plorare ceperunt nec verbū potuerunt loqui d̄ domino ſuo. Dixit ergo petrus. Ego verecūdor ⁊ cōfundor i meipſo nec deberē i veſtro aſpectu vel hominum apparere q꞉ dominū meum q me ſic diligebat ſic d̄reliqui ⁊ negaui. Similiter ⁊ alij cū ꝑcuſſione palmarum ⁊ manuum lachrymis ſe redarguebāt ꝙ eum dereliquerant. Tunc dixit domina. Magiſter bon⁹ ⁊ paſtor fidelis receſſit a nobis: ⁊ nos remanſimus velut orfani: ſȝ ſpero ꝙ cito nos habebimus eum: ⁊ vos ſcitis ꝙ benignus eſt filius meus. Benedictus ſit ipſe qui multum vos diligebat: non dubitetis quia bene reconciliabitur vobis: ⁊ libenter remittet omnem offenſam ſine culpa. Tātus fuit permiſſione patris impetus cōtra cū: ⁊ ira preualuit malorum audacia ꝙ non poſſetis eum vllatenus adiuuare etiam exiſtentes cum eo: ⁊ ideo nolite

turbari. Reſpondit petrus. Vere eſt ita vt dicitis. Nam ꝛ ego qui tantum confidebā tanto fui terrore percuſſus in atrio cayphe ꝙ vix credebaꝫ poſſe euadere: ꝛ ideo cum ne gaui: nec memor fui verbo/ ruꝫ que hic prediterat mihi. Tunc magdalena querit qd ei prediterat: ꝛ reſpondit de negatione ſua ꝛ narrauit to/ tum. Et addidit ꝙ etiaꝫ alia plura prediterat. Dicit mag dalena. Vellem audire d̃ his que dicta ꝛ facta fuerunt i ce na per eum. Et petrus an/ nuit ioanni vt ipſe referat. Joānes autem incepit ꝛ nar rauit omnia. Similiter ꝛ pe trus querit de paſſione domi ni: ꝛ ioannes narrat totum. Et ſic tam de his q̃ꝫ de alijs que fecerat dominus Jeſus narrant adinuicē: modo vnꝰ modo alius: ꝛ ſic totam dieꝫ de ipſo ſermocinando ꝑcur runt. O q̃ꝫ attēte auſcultabat magdalena: ſed attentius do mina. O quotiens ſic ipſa di cebat. Benedictus ſit filius meus Jeſus. Quid enim ē videre ꝙ domina mundi ꝛ princeps eccleſiarum ꝛ om/ nium populoruꝫ: ꝛ duces to tius diuini exercitus ſic timo roſi ꝛ afflicti ſtant recluſi in quadam domūcula neſcien/ tes quid facere deberent: niſi ꝙ ſe confortant ꝛ conferunt de verbis domini ſui? Domi na tamen ſtabat mente tran/ quilla ꝛ pacificata: quia certiſ ſimam ſpem habebat de filij ſui reſurrectione: ꝛ in ipſa re manſit fides in ipſa die ſab/ bati. Et propterea dies ſab/ bati attribuitur ei. Non ta/ mē ipſa domina poterat gau dere propter memoriaꝫ mor tis filij ſui.

Quomodo Magdalena ꝛ altera maria iuerunt vt vn/ gerent Jeſum: ꝛ quomodo deſcēdit dominus Jeſus ad inferos: ꝛ quid ibi egit.

Sero autem facto poſt ſolis occaſum: cuꝫ ip/ ſa die non licuerit oꝑari mag dalena ꝛ altera maria iuerūt emere aromata pro fiendis vnguentis. Sero etiam pre cedēti cum redirēt de ſepul/ chro ceperunt parare vſqꝫ ad

ſolis occaſuz. Nunc ergo va
dunt emere aromata incedē
tes meſtis vultibus more vi
duarum ⁊ orfanorum. Vide
quomodo diligenter fideli-
ter ⁊ deuote laborant pro do
mino ſuo cum lachrymis ⁊
ſuſpirijs. Vide etiam hic ⁊
conſidera quomodo ⁊ quid
ipſe dominus ipſa die fece-
rit. Nam ſtatim cum mortu
us fuit deſcendit ad inferos
ad ſāctos patres: ⁊ ſtabat cū
eis: ⁊ tunc fuerunt in gloria.
Jubilauerunt autem ſancti
patres ī ſuo aduentu: ⁊ reple
ti ſūt iocūditate īmēſa: om
ni diſplicentia ⁊ miſeria pro-
cul pulſa: ⁊ ſtant in laudibus
⁊ canticis corā eo. Antequā
veniret ad eos occurrerūt ei
gaudēter ſeipſos exhortātes
atq; dicētes. Leuate capita
veſtra qꝛ ecce venit redem-
ptio noſtra. Conſurge con-
ſurge hyeruſalem ſolue vin-
cula colli tui. Ecce ſaluator
venit ſoluere te a vinculis.
Tollite portas principes ve-
ſtras ⁊c̄. Adoramus te chri
ſte ⁊c̄. Et procidentes ado-
rauerūt eū. Deide ſurgētes
cōtinuauerūt laudes ſuas di
cētes. Bn̄dictus qui venit ī
nomie dn̄i deus dn̄s ⁊ illuxit
nobis. Bonū ē cōfiteri dn̄o
⁊ pſallere nomini tuo altiſſi-
me. Cui ſūt celi ⁊ tua ē terra
⁊c̄. Tu es deꝰ nr̄ ſaluator nr̄
abſq; te non erat adiutor. Et
tu dn̄e deus virtutū deus iſ-
rael ad nos viſitādos ītēdi-
ſti. Redemiſti aīas tā duro
carceri mācipatas. O ieſti-
mabilis dilectio karitatis: vt
ſuū redimeres aīam tradidi
ſti. Sedentes ī tenebris ⁊ in
vmbra mortis adeo benigniſ
ſime viſitaſti. Cōtriuiſti por
tas ereas ⁊ vectes ferreos
ꝯfregiſti. Nox. n. ſicut dies il
lumiata ē ſplēdore vultꝰ tui.
Suſcepimꝰ deus miſcdiam ī
medio tenebrarum. Exultate
deo ⁊c̄. Sumite pſalmū ⁊c̄.
Hec dies quā fecit dn̄s ⁊c̄.
Cātate dn̄o: pſalmū dicite no
mini eiꝰ: iter facite ⁊c̄. Qui
educit victos ⁊c̄. Mirabilis
deꝰ ⁊c̄ Nos aūt adoramꝰ eū
ī ſecula: qm̄ ipſe fecit nos ⁊ re
demit. Et oēs ꝓcidētes ado
rauerūt eum. Tunc reſpōdit
dn̄s ⁊ dixit eis. Attēdite po

ꝑuli mei vocē meā. Pat vobis. Ego. n. ſuꝫ dn̄s deus veſter qui eduxi vos de terra egypti. Vacate ⁊ videte quoniā ego ſum deus qui creaui redemi ⁊ ſaluaui vos vt vos eruā. Ecce adſum. In capite libri ſcriptū ē de me vt facerē volūtatem patris mei: volui ⁊ ad veſtram ſalutē deſcēdi. Pauper ſui ⁊ in laboribus a iuuētute mea. Intēdebam ad ſaluādas omnes gentes: ſed filij alieni mentiti ſunt ⁊c̄. Amici mei ⁊ ꝓximi mei aduerſum me appropinquauerūt ⁊ ſteterūt. Omnes vidētes me deriſerunt me ⁊c̄. Circūdederūt me canes multi ⁊c̄. Et fui flagellatus ⁊c̄. Supra dorſum meū ⁊c̄. Foderunt manus meas ⁊c̄. Et dederunt i eſcam meā fel ⁊c̄. Conſiderabā ad dexterā meam ⁊ videbā ⁊c̄. Ego dormiui ⁊ ſepultus ſum: ⁊ adhuc caro mea requieſcet. Et dixit eis Ieſus multa alia. Proteriſti me a cōuentu malignantiū ⁊c̄. Attende ergo dn̄e miſerere mei ⁊ reſuſcita me ⁊ retribuam eis. Voluntarie ſacrificabo tibi pater ꝓ iſtis ⁊ alijs ſperātibus in te. Benedictum ſit nomē maieſtatis tue in eternū ⁊ replebit ⁊c̄. Iterū autem illi de limbo reſpōderunt dicētes. Domine refugiū factus es nobis ⁊c̄. Priuſq̄ꝫ mōtes fierēt ⁊c̄. Niſi qꝛ tu dn̄e adiuuiſti nos ſemꝑ in iferno fuiſſet anima noſtra: ſꝫ memor fuiſti noſtri deus noſter. Redemiſti nos i ſanguine tuo. Tu .n. rex noſter ante ſecula operatus es ſalutē in medio terre. Ignoſceris ergo redemptis nomē tuuꝫ inuocātibꝰ. Non enim peccatorum vis mortē ſed cōuerſionē ⁊ ſalutē. Et in huiuſmodi laudibꝰ ⁊ cāticis ⁊ iubilationibꝰ ſteterūt in limbo vſq̄ꝫ ꝓpe auroram diei dominice: in conſpectu etiam angelorum ibi exiſtentium ⁊ cum eis iubilātium. Tunc accepit eos dominus ⁊ adducens eos foras ab inferis in exultatione ⁊ eos glorioſe precedens poſuit in paradiſo deliciarum. Aliqua vero morula facta cū eis iocunde: ⁊ cum helya ⁊

enoch eũ recognoſcentibus: dixit eis. Tempus ē vt reſuſcitem corpus meũ. Vadam ⁊ reaſſumā illud. Qui omnes procidentes adorauerũt cũ dicentes. Ite domine rex glorie ⁊ cito redite ſi placet q2 corpus veſtrũ videre plurimum affectamus.

Die dominica.

De reſurrectiōe domini Jeſu ⁊ quomodo apparuit domine matri ſue.

VEnit dominus Jeſus cum angelorũ multitudine ad monumētum die dominico ſũmo mane. Maria magdalene maria iacobi ⁊ ſalome licētia prius petita a domina pariter ceperunt ire ad monumētũ cum vnguētis. Domina autē domi remāſit ⁊ orabat dicens. Pater clementiſſime: pater piiſſime ſicut ſcitis mortuus eſt filius meus: ⁊ inter duos latrones crucifixus fuit: ⁊ ego ſepeliui eum manibus meis. Sed potēs eſtis domine reſtituere eũ mihi incolumem. Rogo maieſtatem veſtrā vt mihi reddatis. Vbi eſt ipſe q2 tantũ tardat ad me venire ⁊ redire? Remitte obſecro eum mihi quia nō requieſcet anima mea niſi videam ipƺ. O fili mi dulciſſime: quid eſt de te? Quid agis? Quaƺ moram trahis? Rogo te ne amplius differas venire ad me. Tu eniƺ dixiſti: tertia die reſurgam. Nōne fili mi eſt hodie tertia dies? Non heri ſed poſt heri fuit illa dies magna ⁊ amara valde: dies calamitatis ⁊ meroris: tenebrarum ⁊ caliginis: ſeparationis ⁊ mortis. Nunc ergo fili mi ē hodie tertia dies. Exurge igitur gloria mea ⁊ omne bonum meum ⁊ redi. Super omnia deſidero te videre. Conſoletur me tuus reditus quam ſic contriſtauit diſceſſus. Letificet me tua preſentia quam ſic contriſtauit abſentia. Reuerte igitur dilecte mi. Veni domine Jeſu veni ſpes vnica: veni ad me fili mi. Illa igitur ſic orante dulciterq3 lachrymante: ecce

ſubito venit dominus Jeſus veſtibus albiſſimis vultu ſereno ſpõſus glorioſus ꝛ gaudens: ꝛ dixit ei quaſi ex latere. Salue ſancta parens. Et illa ſtatim vertẽs ſe: ꝛ es tu (inquit) filius meus Jeſus ꝛ genuflexit adorans euꝫ. Et ille ſimiliter genuflexit dicens. Mater mea dulciſſima. Ego ſum. Reſurrexi ꝛ adhuc ſum tecũ. Jllis autẽ ſurgentibus ipſa cum lachrymis amplexatur eum: vultũ vultui aplicãs. Poſtea ſedentibus illis pariter diligẽter ꝛ curioſe intuebatur eũdem in vultu ꝛ in cicatricibus manuum ꝛ per totum: querẽs ſi omnis dolor ab eo diſceſſerat. Et ille. Reuerẽda mater. O mis dolor a me abſceſſit ꝛ morteꝫ ꝛ dolorẽ ꝛ omnes anguſtias ſuperaui: ꝛ decetero aliquid non ſentiã. Et illa. Benedictus ſit pater tuus qui te mihi reddidit. Exaltatum ꝛ laudatum ſit nomen eius ꝛ magnificatum i ſecula. Stãt ergo ꝛ colloquuntur adinuicem gaudentes ꝛ paſcua ducunt delectabiliter ꝛ amãter. Et narrat ei dominus Jeſus qualiter populum ſuum liberauit de inferno: ꝛ omnia que fecit in illo triduo.

Quomõ Marie iuerũt ad ſepulchrum: ꝛ quomodo petrus ꝛ ioannes cucurrerunt ad ſepulchrum.

Magdalena ṽo ꝛ alie due marie ibant (vt dixi) ad monumentum cuꝫ vnguentis ꝛ reuocabant ad memoriam dum fuerunt extra portam ciuitatis afflictiones ꝛ penas magiſtri ſui ꝛ ĩ omnibus locis in quibus notabiliter contra ipſum facta fuerunt aliquantulum ſubſiſtebant genuflectentes ꝛ oſculãtes terram: gemitus atqꝫ ſuſpiria dantes atqꝫ dicentes: Hic obuiauimus magiſtro noſtro cruceꝫ ſuper collo portanti: quando mater eius ſemimortua facta eſt: ꝛ hic ſe vertit ad mulieres. Hic crucem depoſuit fatigatus: ꝛ ſuper iſtis lapidibꝰ ſe appodiauit parumper. Hic fuit vbi ſic eum crudeliter impellebãt

vt velocius ambularet: ⁊ q̄ſi
eum currere coegerūt. Hic
expoliauerunt eum nudum:
⁊ crucis patibulo affixerunt.
Tunc cum magno clamore
⁊ inundatione lachrymaruꝫ
procidētes i facies ſuas ado
rauerunt ⁊ oſculate ſunt cru
cem adhuc precioſo ſangui/
ne domini aſperſam. Deide
ſurgentes ⁊ euntes verſus
ſepulchrum dicebant. Quis
reuoluet nobis lapidem ab
hoſtio monumenti? Et aſpi
cientes viderunt reuolutum
lapidem: ⁊ angelum domi/
ni ſedentem ſuper eum: qui
dixit eis. Nolite timere ⁊c̄. q̄
in euangelio continentur. Il
le vero fraudate ſpe ſua: quia
putabant corpus domini in/
uenire non attendentes ver
bo angeli redierunt ad diſci
pulos dicentes corpus do/
mini eſſe ſublatum. Tunc pe
trus ⁊ ioannes cucurrerunt.
Currūt ipſi currit magdalēa,
⁊. alie ſocie poſt eos. Om/
nes currunt ad querendum
dominum ſuuꝫ. Currūt mul
tum fideliter: multumqꝫ fer/
uenter. Cum autem perue/
nerunt ad monumentum re
ſpicientes ⁊ ipſi non inuene/
runt corpus chriſti. Viderūt
lintheamina ⁊ ſudariuꝫ ⁊ re/
ceſſerunt. Querunt dominū
ſuum ⁊ non inuenerunt: ne/
ſciunt vbi amplius euꝫ que/
rere debeant. Igitur dolen/
tes ⁊ flentes receſſerūt. Ma
rie vero remanſerunt ibidē:
⁊ reſpicientes in monumen/
tum viderunt duos angelos
in albis qui dicunt eis. Quē
queritis? viuentem cum mor
tuis? Ille autem non atten/
derunt ad eorum verba: nec
aliquam cōſolationem rece/
perunt de viſione angelica:
quia nō querebant angelos:
ſꝫ dominū angelorū. Immo
ille due marie conterrite ⁊
quaſi abſorte elongauerunt
ſe inde aliquantulum: ⁊ ſede
bant dolentes. Magdalena
vero neſciens quid aliud fa/
cere debeat quia ſine magi/
ſtro ſuo viuere non poterat:
⁊ ibi eum non inueniebat: ⁊
vbi euꝫ quereret ignorabat:
ſtabat ad monumentum fo/
ras plorans. Iterum ergo
reſpiciens in monumentū: q̄

ſemper ſperabat eum reuide re vbi eũ ſepelierat: vidit ipſos angelos ſedentes qui dicunt ei. Mulier quid ploras? Quem queris? Et illa. Tulerunt dominũ meum ⁊ neſcio vbi poſuerũt eum. Vide mirabilem operationẽ amoris. Paulo ante audierat ab angelo ꝙ ſurrexerat: ⁊ poſtea a duobus ꝙ viuebat ⁊ nõ recordabatur ⁊ dicit neſcio. Amor hoc faciebat. Quia (vt dicit Origenes) aĩma ſua non erat vbi ipſa erat: ſed ibi erat vbi magiſter ſuus erat. Neſciebat cogitare loqui vel audire niſi de ipſo. Cum aũt iſta ſicploraret ⁊ de angelis nihil curaret: amor ⁊ magiſter ſuus non potuit amplius ſe tenere. Dominus Jeſus refert hoc matri ſue: ⁊ dicit ꝙ vult ire ad cõſolanduꝫ magdalenam que hoc multũ affectat. Et dicit mater. Fili mi benedicte. Vade in pace ⁊ conſolare eam quia multũ te diligit ⁊ de tua morte plurimum doluit ⁊ memento redire ad me.

Quomodo dominus apparuit Marie magdalene.

Venit igitur ad monumentum in hortũ vbi erat Magdalena ⁊ dixit ei. Mulier quid ploras? Queꝫ queris? Et illa eum non cognoſcens adhuc vt ebria reſpondit dicens. Domine ſi tu ſuſtuliſti eum dicito mihi vbi poſuiſti eum: ⁊ ego eum tollam. Semper enim ſperabat audire aliqua noua de dilecto ſuo. Tunc dominus ad eam dixit. Maria. Jpſa vero quaſi reuiuiſcens ⁊ cognoſcens eũ ad vocem cũ indicibili gaudio dixit. Rabbi. i. magiſter. Domine vos eſtis quẽ querebam. Quare vos tãdiu celaſtis? Et currens ad pedes eius oſculari volebat. Dominus vero volens animum ſuum eleuare ad celeſtia vt non querat amodo in terra dixit. Noli me tangere. Nõdũ. n. aſcẽdi ad prẽm meũ. Et addidit. Nõne predixeram tibi ꝙ tertia die reſurgerẽ? Quõ ergo ĩ ſepulchro me querebas? Et illa. Dico vobis magiſter: qꝛ tãtus do

lor ð acerbitate paſſiõis vr̃e coꝛ meuꝫ repleuerat ꝙ oium oblita de nihilo recoꝛdabar niſi de coꝛpe veſtro moꝛtuo: ⁊ de loco vbi ſepelierã illud: ⁊ iõ vnguẽta hoc mane detuleram. Benedicta ſit magnificentia veſtra que reſurgere ⁊ venire ad nos dignata ẽ. Stant ergo ſimul dilecti cũ iocũditate ⁊ gaudio maximo. Ipſa vero curioſe aſpicit eũ ⁊ iterrogat ð ſingulis: rñſuꝫ alacriter recepit. Poſt aliquãtulam moꝛulã recedit dñs dicens: qꝛ ⁊ alios opꝫtet euꝫ viſitare. Tũc Magdalena q̃ſi alterata ſicut nũq̃ꝫ volens ab eo diſcedere dixit ei. Dñe vt video vr̃a ꝯuerſatio nõ erit amodo nobiſcũ ſicut ꝯſueuerat: rogo vos vt non obliuiſcamini mei. Memẽtote dñe tot bñficioꝝ que mihi ꝯtuliſtis ⁊ familiaritatis ⁊ dilectionis quã habuiſtis ad me: ⁊ recoꝛdamini mei dñe deus ſalutis mee. Et dñs ad eam. Noli timere confide ⁊ conſtans eſto: qꝛ ſemper tecũ ero. Tunc ipſe benedictione cideꝫ data diſceſſit ⁊ venit ad ſocias. Ille vero de reſurrectione domini gaudentes: ſꝫ ꝙ non viderant euꝫ dolẽtes redeunt cum ea.

Quõ dñs Jeſus appuit mulieribus ſociabꝰ magdalene.

QVꝫ ergo iſte tres Marie mane ſimul pergerent anteq̃ꝫ venirent ad ciuitatem apparuit ei dominus dicens. Saluete. Ille vero vltraq̃ꝫ dici poteſt ex hilaritate procidentes tenuerunt pedes eius. Hic igit̃ ſimiliter querunt ⁊ aſpiciunt: reſpõſũ iocũditatis accipiunt ⁊ faciunt magnũ paſcha. Dicit ãt eis dominus Jeſus. Dicite fratribus meis ꝙ vadant in galileã. Ibi me videbunt ſicut predixi eis. Vide ꝙ magiſter humilitatis vocat diſcipulos fratres: nũq̃ꝫ hanc virtutem dimiſit.

Quõ apparuit Joſeph.

DIſcedens igit̃ dñs Jeſus ab eis appuit Joſeph q eũ ſepelierat. Captus

eniꝫ erat propterea a iudeis: ⁊ reclusus in quodam cubiculo diligenter sigillato: ⁊ post sabbatum euꝫ interficere volebant. Apparuit ergo ei dominus Jesus: ⁊ faciem eius abstersit: ⁊ osculuꝫ dedit ei. Et ideo solutis sigillis i propriam domũ reduxit.

Q̃uõ apparuit Jacobo minori.

Apparuit etiã dñs Jesus Jacobo minori q venerat se non comesturum nisi videret dominum resuscitatum. Dixit ergo his qui cũ eo erãt. Ponite mẽsã. Deinde panem accipiens benedixit ⁊ dedit ei dicens. Comede dilecte frater qꝛ filius hominis resurrexit a mortuis.

Quomõ apparuit petro euꝫ cũ dolore ꝑquirenti.

Dum autem Magdalena ⁊ socie eius redeuntes domum narrassent discipulis resurrexisse dominum: ⁊ petrus qui suum dominuꝫ non viderat nõ quiescere valens propter amoris vehementiam discessit ab eis ⁊ solus ibat versus sepulchrum. Nesciebat enim vbi alibi euꝫ quereret. Dum ergo pergeret domin⁹ Jesus eidẽ apparuit dicẽs. Pax tibi Syon. Tunc petrus percutiens pectus suum ⁊ procidens i terra cum lachrymis dixit. Domine dico meam culpam qꝛ dereliqui te ⁊ pluries negaui ⁊ deosculatus ẽ pedes eius. Dominus autẽ erigens ipꝫ osculatus est eum dicens. Pax tibi noli timere: omnia peccata sunt tibi dimissa. Ego bene sciebam ⁊ predixi tibi. Nunc vero vade ⁊ confirma fratres tuos ⁊ confide qꝛ mortem ⁊ oẽs aduersarios meos vici. Stãt ergo ad inuicem colloquẽtes: petrus diligenter aspicit illũ: ⁊ singula notat. Benedictõne vero accepta rediens ad dñam ⁊ discipulos oĩa narrat. Scire aũt debes ꝙ de apparitione dñe nihil i euãgelio ꝯtinet.

Q̃uõ dñs Jeuſs iuit ad paradisuꝫ dliciaꝝ visitare sanctos prẽs.

DOminus autē Jeſus nōdū viſitauerat ſanctos patres poſt reſurrectōz ſui corporis quos ī paradiſo dimiſerat. Rediijt ergo ad eos ꝓcedens ī ſtola cādida cū multitudine angeloꝝ quē ipſi in tāta gloria ꝯſpicientes a lōge cū indicibili exultatōe ⁊ gaudio: cū canticis ⁊ laudibus ſuſceperūt dicētes. Ecce rex noſter venit occurramus ſaluatori noſtro. Magnum pricipiū ⁊ regni eius nō erit finis. Dies ſanctificatus illuxit nobis venite oēs ⁊ adoremus dñm: ⁊ ꝓcidentes ī terram adorauerūt eū: ⁊ ſurgentes ⁊ ſtantes corā eo reuerēter ⁊ iocūde ꝯpleuerunt laudes ſuas dicētes. Vicit leo d̄ tribu Juda. Refloruit dñe caro tua. Adimples nos leticia cū vultu tuo ⁊c̄. Reſurrexiſti gloria noſtra. Exultabimus ⁊ d̄lectabimur ī te: regnum tuū regnū oium ſeculorum ⁊c̄. Et nos nō diſcedimus a te. Reſuſcitabis nos ⁊ nomē tuum exaltabimus: precurſorq̄ʒ nobis ingreſſus eſt; pontifex factus in eternuʒ. Hec dies quā fecit dñs ⁊c̄. Saluabit ſibi d̄xtera eius ⁊c̄. Cantate dño ⁊c̄. Nos aūt populus eius ⁊ oues paſcue eius venite adorem⁹ eū. Appropinquāte vero hora veſpertina dixit eis dñs Jeſus. Cōpatior fratrib⁹ meis q̄ꝛ ꝑꝑ meā abſentiaʒ ꝯtriſtati ſunt valde d̄ morte mea ⁊ cō territi. Diſpergūt ſicut oues errantes nō habentes paſtorem ⁊ multuʒ deſiderant me videre. Vadā ergo ⁊ oſtendam me ipſis. Cōfortabo ⁊ ꝯſolabor eos ⁊ cito reuertar ad vos. At illi procidentes adorauerūt eū dicentes. Sic fiat dñe vt dixiſtis.

Quō dñs iūxit ſe duobus ex diſcipulis ſuis ī modū peregrini.

DVm ergo duo ex diſcipulis eius irēt verſus caſtellū ema⁹ quaſi deſpati d̄ dño ſuo ⁊ irēt triſtes de hijs que acciderāt ꝯferēdo: venit dñs Jeſus ⁊ iunxit ſe eis in ſpecie ꝑegrini ⁊ ibat cū illis interrogans eos ſicut in euāgelio continetur. Tandem

coactus ab eis intrauit cũ illis ⁊ manifeſtauit ſeipſis. O aia peccatrix hic diligẽter attende ⁊ conſidera multiplicẽ bonitatẽ ⁊ benignitatem dñi tui. Primo qꝛ nõ potuit ſuus feruens amoꝛ permittere ſuos ſic errare ⁊ triſtari. Vere vt fidus amicus eſt fidelis comes ⁊ benign⁹ dñs. Jũxit ſeipſis ⁊ q̃rit triſticie cauſam ⁊ exponit eis ſcripturas inflãmans coꝛda eoꝛum ad omnem rubiginem extirpandam. Sic quottidie nobiſcũ facit ſpiritualiter. Si eniꝫ aliquando grauati perplexitate vel accidia de ipſo loquamur ſtatim adeſt confoꝛtans ⁊ illuminans coꝛda noſtra: ⁊ ẽt inflãmans i amoꝛẽ ſui. O ptimum enim remedium eſt cõtra tales loqui de eo vt docet pꝛopheta. Quã dulcia faucib us meis ⁊c̃. Et iterũ. Jgnitum eloquiũ tuum vehementer. Similiter ⁊ cogitare de deo. Vnde idem pꝛopheta dicit. Cõcaluit coꝛ meũ intra me ⁊ in meditatiõe mea exardeſcet ignis ⁊c̃. Secũdo cõſidera bonitatẽ eius non ſolum ex amoꝛe vt dixi: ſed ẽt ex humilitate pꝛofunda. Cõſpice nãqꝫ ipſum quomodo humiliter vadit cum eis. Vadit enim cuꝫ eis velut vnus ex eis dñs omnium. Nonne tibi videtur pꝛimoꝛdia humilitatis reddidiſſe. Exempluꝫ enim eſt nobis ſimile faciendi. Sed ⁊ magis attende dñi humilitateꝫ qꝛ non eſt dedignatus hos diſcipulos inferioꝛis gradus. Nõ eniꝫ erãt de apoſtolis: ſed de alijs minoꝛibus diſcipulis: ⁊ tamen familiariter iũxit ſe illis. Vadit ⁊ loquitur non ſicut elati. Jtem i alio relucet hic ſũma humilitas. Nam ſuperbus verba ſua ſpargere dedignatur. Dñs aũt nõ dedignatur etiaꝫ vni vt fecit cũ ſamaritana. Tertio conſidera domini bonitatem quãtuꝫ ad pꝛeſens negociũ q̃ñ iſtruxit diſcipulos ſuos ⁊ in anguſtijs reficit ⁊ conſolatur. Conſpice ergo anima xp̃iana dominum tuum quomõ fingit ſe longius ire vt eoꝛuꝫ augeat deſiderium ⁊ teneat aut iuitetur ab eis: ⁊ q̃ñ po

ſtea ītrat' cū eis benigne. Panem accepit ⁊ benedicēs manibus ſuis ſacratiſſimis frangit ⁊ porrigit ⁊ ſe eis reuelat. Et hoc quottidie facit nobiſcum inuiſibiliter. Nā teneri vult ⁊ viſitari per dſideria ⁊ orationes ⁊ ſanctas meditatiōes. Et idō orare ſemp oportet ⁊ nō deficere vt ipſe docuit. Qualiter aūt iſta facit ad noſtram eruditionem vt intendamus i opera pietatis ⁊ hoſpitalitatis ⁊ qūo non ſufficit diuina eloquia legere vel laudare niſi opere compleantur. Non autē dedit iſtis magnam ſui copiaʒ ſed ſtatim porrecto eis pane euanuit ab oculis eoruʒ. Nā ēt alios conſolari volebat cū quibus tamen etiam iſtos ē conſolatus.

Qūo dñs Jeſus intrauit ad diſcipulos ianuis clauſis abſente thoma.

Redierunt autem prędicti duo diſcipuli ſtatim in hierusalem ⁊ inueniētes alios diſcipulos congregatos ⁊ abſente Thoma eis iſta narrauerūt: ⁊ pariter audierunt q: ſurrexit dominus ⁊ apparuit Symoni. Tunc dominus Jeſus intrans ad eos ianuis clauſis ſtetit i medio eorum ⁊ dixit. Pax vobis. Diſcipuli vero ꝓcidētes in terram ⁊ ſuam culpaʒ dicentes ꝙ ſic euʒ reliquerāt ipſum alacriter ſuſceperunt. Dominus autem: ſurgite inquit fratres mei: q: omnia peccata dimiſſa ſunt vobis. Stat igitur familiariter iter eos. Oſtendit eis manus ⁊ latus: aperuit ſenſum vt intelligant ⁊ cognoſcant reſurrectionem ſuam. Petit ab eis ſi habēt aliquid ad manducandum ⁊ dant ei parteʒ piſcis aſſi ⁊ fauum mellis ⁊ manducat coram eis. Inſufflauit in eos ⁊ dat eis ſpiritum ſanctum. Videas quomodo iſta ſunt plena omni iocunditate ⁊ leticia. Gauiſi ſūt ergo diſcipuli viſo domino. Letantur cum eo qui primo erāt ſtupefacti. O q̄ʒ libenter illa porrexerunt vt comederet. Quāſideliter ei

miniſtrabāt: ⁊ q̄ȝ iocūde aſſi-
ſtebant eidem. Conſpice bñ
anima xpiana etiam domi-
nā ibidem eſſe quia diſcipuli
congregabantur ad eā. Vi-
de ergo cum indicibili gau-
dio iſta reſpicere ⁊ iuxta filiū
ſuuȝ familiariter ſedere: ⁊ (ſi
quid expedit) ſeruire alacrit.
Dominus autem Jeſus li-
benter ſuſcipit omne ſeruitiū
de manibus eius: ⁊ ipſam re
uerenter honorat coram di-
ſcipulis ſuis. Non aūt amit
tas a tua conſpectione Ma-
gdalenam dilectaȝ diſcipulā.
Conſpice qualiter more ſo-
lito ſedet ad pedes magiſtri
ſui ⁊ diligenter audit verba
ſua. O qualis eſt domūcula
iſta ⁊ q̄ȝ glorioſum habitare
in ea. Nonne tibi videtur ⁊
hic nūc eſſe magnuȝ paſcha.
Sed parum ſtetit dominus
cum eis: qꝛ erat iaȝ quaſi ſe-
ro. Erat autem indutus ve-
ſtibus albiſſimis: veſtimētis
glorioſe reſurrectionis ⁊ no
uitatis ſolis orientalis. O q̄ȝ
ſuaue ⁊ dulce videre. Tandē
dominus reuerentia matri
exhibita ſimiliter ⁊ accepta
ab ea benedicens omnes re-
ceſſit ab eis. Ipſi vero proci
dentes de cita reuerſione ro-
gauerunt eundem. Manſe-
runt autē famelici ⁊ ſitibun-
di de domino ſuo de quo tā-
tam copiam habere conſue-
uerant: cum ſemper ſuſpirijs
⁊ deſiderijs reuocantes. Nā
iſte apparitiones in die pa-
ſche fuerunt. Credo enim ꝙ
ſi paſſiōes pati ſcires ⁊ mē-
tem haberes intentam ⁊ nō
ſparſam ad ſecularia vel ſu-
perflua vel curioſa in quali-
bet vice habēs paſcha: ⁊ q̄-
libet die dominica tibi con-
tingere poſſet ſi mente inte-
gra diebus veneris ⁊ ſabba-
ti te cū paſſione domini pre-
parares dicēte apoſtolo. Si
fuerimus ſocij paſſionuȝ eri
mus ⁊ conſolationuȝ.

Quomodo dominꝰ Jeſus
redijt ad ſanctos patres.

TUnc vero dominus
Jeſus redijt ad ſāctos
patres qui corā eo nō ocio-
ſe ſed iocundantes laudibus
inſiſtebāt. Quid dicerēt ipſe

nouit. Tu autem imaginan-do eos cum corporibus po-tes cogitare q recolentes be-neficia dei gratias agebant per ſingulas generationes. Primo offerētes ſe velle lau-dare deum tanquā dignum omni laude. Secundo reco-gnoſcendo eum ſuum deū. Tertio numerando ipſa be-neficia. Quarto hortando omnes ad laudandū. Quin to ipſuz adorando. In qui-bus omnibus diligenter con ſpice et reuerenter attende q valde deuota ſunt et vtilia: non ſolum ad preſentes me-ditationes: ſed etiam ad lau-dem et cantica que ſibi i pri-ma maxime exhibentur. In cipiens igitur Adam pro ſe et ſua generatione ſtans co-raz domino alacriter gratias agebat: et ſic omnes alij per ordinem.

Quomodo iteruz apparuit diſcipulis preſente Thoma.

Aduenientе autem die octaua reſurrectionis iterum apparuit dominus Jeſus diſcipulis ſuis ianuis clauſis et erat Thomas cum eis qui primo non fuerat. Et cum alij narraſſent q vide-rant dominū reſpondit. Ni-ſi videro in manibus eius fi-xuram clauorum non credaz vt in euangelio continetur. Dixit ergo eis paſtor bonus et de puſilo grege ſuo ſolici-tus. Pax vobis. Deinde di cit Thome. Infer digitum tuuz huc et vide manus me-as: affer manuz tuam et mit-te in latus meum et noli eſſe incredulus ſed fidelis. Tunc thomas procidens tetigit do minum et dixit. Dominus meus et deus meus. Hominē enim vidit et deū credidit: et dixit etiam culpam ſuam de eo q ipſe dereliquerat eū: ſi-cut et alij dixerunt. Domi-nus autem euz erigens dixit. Noli timere: omnia peccata ſunt tibi dimiſſa. Hoc autez de dubitatōe Thome diſpen ſatorie permiſſum ē vt euidē tioribus argumentis reſurre ctio dñi probaretur. Cōſpice autem eum hic diligenter et conſidera ſolitaz benignita-

tem humilitatem ꝛ amorem ſeruentem ipſius quomodo monſtrat Thome ꝛ aliis di/ſcipulis ſuis vulnera ſua vt tolleret omnem obſcuritatẽ de cordibus ipſorum ad no/ſtram vtilitatem. Reſerua/uit quoqꝫ ſibi dominus cica trices vulnerum maxime ꝓ/pter tria ſcilicet vt fidẽ face/ret apoſtolis de ſua reſurre/ctione: ꝛ vt ipſas oſtẽdat pa tri quando vult placare eum pro nobis. Eſt enim noſter aduocatus. Et etiam vt eas monſtret reprobis in die iu/dicii. Stat igit dominus Je ſus cum matre ꝛ diſcipulis ſuis per aliquaꝫ moram lo/quens de regno dei. Et ipſi cum eo cum magna leticia audientes verba illa excelſa ꝛ aſpicientes facieꝫ eius ple/nam gaudio ꝛ decore. At/tende ergo bene eos circun/ſtantes: ſed domina fami/liariter iuxta euꝫ ſedet. Ma/gdalena vero ſemper ad pe/des eius. Conſidera ꝛ ſta tu etiam reuerenter ꝛ vereciide ſed gaudẽter: a longe tamẽ: ſi ſorte miſericordia motus faciat te vocari. Tandem di cit ꝙ vadant in galileaꝫ ꝛ ibi apparebit eis. Ipſi vero re/manſerunt vt primo famelici ꝛ ſitibundi de ipſo: ſed pluri mum conſortati.

Quõ iteꝝ appũit diſcipulis in galilea ꝛ quid eis ipoſuit.

Poſt hec diſcipulis ad dictum locum pergẽ/tibus iterũ apparuit eis do/minus Jeſus dicens. Data ẽ mihi omnis poteſtas ĩ ce/lo ꝛ in terra. Ite docentes omnes gentes baptizantes eos in nomine patris ꝛ filii ꝛ ſpiritus ſancti Amen. Do centes eos ſeruare quecũqꝫ mandaui vobis: ꝛ conſorta/mini. Ego vobiſcũ ſum om nibus diebus vſqꝫ ad cõſũ/mationem ſeculi. Adorane/runt autem eum ꝛ ſtant etiã nunc cum magna iocũditate cuꝫ eo. Conſidera bene eos: ꝛ ea que modo dicta ſũt eis. Naꝫ magnifica ſunt valde: Manifeſtat eniꝫ eis dñs q̃/liter eſt deus omnium. Dat eis mandatum in predicãdo

dat formā baptizandi ꝛ vigorem per maximū tempus dum dicit ꝙ ſemper erit cum eis. Vides quātam iocunditatē dat eis: ꝛ oſtendit inſignia charitatis. His ergo dictis per dominum data eſt eis benedictio ꝛ diſparuit ab eis.

Quomodo dominus Jeſus apparuit diſcipulis piſcantibus ꝛ iterum redijt ad ſanctos patres.

Diſcipuli ṽo adhuc remanſerūt i galilea. Iuerunt autē quadam vice piſcatū ad mare thiberiadis ſeptē ex ipſis: ꝛ per totā noctē nihil ceperūt. Manc autē facto iterū apparuit eis dominus Jeſus ꝛ ſtetit in littore maris. Attēde autē que hic facta ſunt: qꝛ etiā iocundiſſima ſunt. Querēs autē dn̄s ſi aliquid cepiſſent: eis n̄ reſpondētibus dixit. Mittite i dexteram nauigij rethe ꝛ inuenietis. Miſerunt ergo: ꝛ multitudinē magnā ceperūt. Dixit itaqꝫ ioannes petro. Dn̄s eſt. Tūc petrus nudus exiſtens ſuccinxit ſe tunica: ꝛ feſtinus venit ꝑ mare. Alij vero nauigio venerunt. Et cum deſcēdiſſent viderūt piſces ſuper prunas ꝛ panem paratū. Dominus enim hec eis parauerat. Fecit eniꝫ de piſcibus eorū aſſari ꝛ ſimul cū eis comedens fecit cōuiuiū ꝛ feſtū magnū in littore maris: ꝛ cōſueto more humilitatis ſue miſtrauit eis. Stāt igitur reuerenter multumqꝫ alacriter iſti ſeptē diſcipuli cū dn̄o ſuo pariter cū eo comedētes. Aſpiciūt eius faciem deſiderabilē ꝛ iocūdā: ꝛ exultāt in cordibus ſuis. Accipiunt de ſacratiſſimis manibꝰ ſuis eſcas delectabiles ꝛ non minus reficiuntur ſpiritualiter q̄ꝫ corporaliter. O quale conuiuium eſt iſtud. Conſpice bene per ſingula ꝛ (ſi potes) piſcare cum eis. Attende nihilominꝰ que ſubſequūtur que ſunt pulcherrima ꝛ vtilia. Nam completo iſto ſolemni conuiuio dixit dominus petro. Diligis me plus his? Et petrus. Domine tu ſcis quia amo te. Dicit ei do

minus. Paſce agnos meos. Et tribus vicibus ſic interrogans recõmendauit ei gregem ſuum. Item benignitatem et charitatem ſolicitaꝫ conſidera. Aperte enim vides quomodo diligenter et affectuoſe imprimit reiterat et recõmendat petro aīas noſtras. Iterū autē dñs predixit mortē ipſius petri dicens. Cū eras iunior cingebas te etc̃. Significās ꝙ paſſione clarificaturus eēt eū. Et cuꝫ d̓ ioāne petrus quereret: hic autem quid? dñs reſpondit. Sic eū volo manere donec veniā: quaſi diceret nolo ꝙ ꝑ viam paſſionis me ſequat̃: ſed ĩ domo et in cõtemplatõe requieſcat: quāuis alij diſcipuli intelligerēt ꝙ non moreretur. Sed nõ erat hoc magnū donū: cuꝫ melius ſit diſſolui et eſſe cum chriſto. Audis q̄ꝫ magna dicta ſunt ĩ iſta apparitione. Poſt hec diſparuit dñs ab eis: et more ſolito redijt ad ſanctos patres. Diſcipuli vero cum magno gaudio remāſerūt et poſtea redierūt ĩ hyeruſalē. Digne nāqꝫ poſt tot annorū curricula: poſt tot labores et afflictões: poſt tā crudelē et acerbā mortē poterat triūphator ad ſuam gloriaꝫ remeare et per ſuos angelos confirmare et cõfortare apoſtolos: ſed hoc ñ patiebat̃ charitas. Perſonaliter voluit cõuerſari cum eis ꝑ dies quadraginta ĩ multis argumētis et loquens de regno dei: pro eis facit hoc et pro nobis. Sed aduertimus. Dilexit et diligit ſic vehementer et nõ diligitur cuꝫ ad talem ac tantū ignē nõ ſolum caleſieri ſꝫ ardere debemus.

De aſcenſione domini.

Circa dominicā aſcenſionē te vigilem eē opꝫ vt ſi vnquā toto mentis conatu te preſentem exhibuiſti verbis et factis eius: nūc facias multo magis. Nā hec ſolennitas oēs alias ſuperat vt clarius tibi oſtendā īfra. Quelibꝫ aīa fidelis dꝫ ſponſum ſuum in eius diſceſſu diligentiſſime et vigilanter obſeruare: et ipſi ſe deuotius et

humilius recõmendare ⁊ totaliter ꝑ alijs adherere. Quadragesimo itaqꝫ die a resurrectione sciens dominus Jesus ꝙ venit eius hora vt trãſeat ex hoc mũdo ad patrem cum dilexiſſet ſuos nũc vere in fine dilexit eos. Accipiẽs igitur de paradiſo terreſtri ſanctos patres: ⁊ oẽs illas animas ſanctas: ⁊ benedicens helye ⁊ enoch ibi remanentibus adhuc viuẽtibus venit ad diſcipulos ſuos qui erant in cenaculo in monte ſyon cũ matre ipſius ſaluatoris: ⁊ apparens eis voluit ante eius diſceſſuꝫ prandere cum eis in ſignum memorialis dilectõnis ⁊ gaudij. Omnibus igitur comedentibus ſimul cuꝫ leticia magna in hoc vltimo cõuiuio domini ſui: dixit eis Jeſus. Tempus eſt vt reuertar ad eũ qui miſit me. Vos autem manete hic in ciuitate quouſqꝫ induamini virtute ex alto: quia infra paucos dies replebimini ſpiritu ſãcto prout promiſi vobis. Poſtea ibitis per vniuerſuꝫ mũdum predicantes euangeliuꝫ meum baptizando credẽtes ⁊ eritis veri teſtes vſqꝫ ad vltimum terre. Exprobrauit ẽt incredulitatẽ eoruꝫ: quia his qui viderant eũ reſurrexiſſe a mortuis ⁊ angelis ſuis nõ crediderant. Hoc marie nũc facit quod predicando dicebat: quaſi daret eis intelligere. Multo magis debebatis angelis credere: etiam antequã me videretis q̃ꝫ gentes que credent vobis predicantibus: ⁊ me nõ videbunt. Fecit hoc vt cognoſcẽtes defectum ſuuꝫ remanerent humiliores: oſtendẽs eis in ſuo diſceſſu quantum ei placeat humilitas. quaſi eam ſpecialiter recõmendaret eiſdem. Stãt igitur comedunt loquuntur ⁊ gaudent propter preſentiã domini ſui: ſed nihilominus turbati propter diſceſſuꝫ. Tãta amoris teneritudine diligebant eum ꝙ hec verba ſui diſceſſus non poterant equo animo ſuſtinere. Quid autem dicam de matre iuxta eum prandente que eum ſuper omnes ſic intenſe amabat? An non credis quod

per hec verba diſceſſus ſui ſi lij maternali dilectione tacta cõmota ſint viſcera eius. Et credibile eſt ꝙ reclinauit ca put ſuum ſuper filium ſuum cum ineſtimabili dulcedine: ⁊ ꝙ recubuit ſupra pect⁹ ei⁹. Nam ſi hoc ioannes fecit in cena multo magis meditari poteſt de ipſa. Unde ſuſpi/rans cum lachrymis rogat eum dicens. Fili mi ſi diſce dere vis ducas me tecũ. Do minus autem cõſolans eam dixit. Rogo mater chariſſi/ma ne feras moleſte diſceſſũ meum: quia vado ad patrez Te autem remanere hic expe dit ad tempus pro con firmã do credẽtes. Poſtea veniã pro te ⁊ aſſumam te ad glo/riam meam. Ad quem ma/ter. Fili mi dulciſſime. Fiat voluntas tua. Nam ego nõ ſolum remanere ſed ⁊ mori parata ſũ pro quibus tu mor tuus fuiſti: ſ ʒ eſto mẽoꝛ mei. Dominus autem ⁊ diſcipu los ⁊ Magdalenam ⁊ alias conſolabatur dicẽs. Nõ tur betur coꝛ veſtrum neqʒ for/midet: non relinquam vos orfanos. Vado ⁊ venio ad vos ⁊ ſemper ero vobiſcuʒ. Tandem dixit eis ꝙ exeant in montem oliueti quia ide vo lebat aſcendere: ⁊ tunc diſpa ruit ab eis. Mater igitur ⁊ omnes alij ſine moꝛa iuerunt ad dictum montem qui ẽ ꝓ/pe hyeruſalem: ⁊ ibidem ap/paruit eis dñs. Ecce quomo do habent hodie duas appa ritiones. Tunc amplexatus ẽ matrem: ⁊ mater eum tener/rime. Diſcipuli autez ⁊ mag dalena ⁊ omnes alij procidẽ tes ⁊ lachrymantes deoſcu/lati ſunt pedes eius. Ipſe ve ro ſuos apoſtolos erigẽs be nigne conſolatus eſt. Cõſpi ce nunc eos bene: ⁊ omnia q̃ fiunt: conſidera. Nihilomi/nus ſanctos patres ibidem exiſtentes: ſed tamen inuiſibi liter quomodo libenter intu entur dominam ⁊ reuerẽter ⁊ affectuoſe benedicunt: per quam tantum beneficium cõ ſequuti ſunt. Quomodo eti am intuentur illos excelſos pugiles ⁊ duces diuini exer/citus quos inter omnes ele/git dominus ad pugnanduʒ

ꝛ vincendum vniuerſuȝ mũdum. Tandem cunctis expletis miſterijs cepit dominus Jeſus eleuari ab eis: ꝛ aſcendere virtute ſua. Tunc mater ꝛ omnes alij procidunt in terraȝ: ꝛ dicebat mater. Fili mi bñdicte memoꝛ eſto mei. Et diſcipuli nõ poterant ſe a lachꝛymis continere. Gaudebat tamen mater multum quia filium ſuũ glorioſuȝ cernebat. Similit ꝛ diſcipuli dicebant. Domine pro te dimiſimus omnia: eſto mẽoꝛ noſtri. Ipſe vero eleuatis manibus: facie ſerenus ꝛ gaudens: regno coꝛonatus ꝛ oꝛnatus triũphabiliter ferebat in celum: ꝛ benedixit eis dicens. Conſtãtes eſtote: viriliter agite ꝛ ſemper vobiſcuȝ ero. Aſcẽdebat auteȝ ſecum ducẽs illam multitudinẽ nobilem iter pandẽs ante eos: vt dixerat Micheas propheta. Dominus itaqȝ glorioſus candidus ꝛ rubicũdus: ſplendens ꝛ glorioſus precedebat eos: viã eis oſtẽdens: ꝛ ipſi cãtantes ꝛ iubilãtes letiſſimi ſequebantur eũ dicentes. Cantemus domino ꝛc. Benedictus es dñe deus noſter qui ſaluos facis ſperantes in te. Deducens populũ tuũ in exultatione ꝛ electos ꝛc. Exaltare ſuper celos deus ꝛc. Aſcẽdis in altum: ꝓſperum iter faciẽs nobis: perducens nos in refrigerium. Et ducis victos tuos in foꝛtitudine: deſideriũ noſtrum tribuens nobis. Gloꝛia laus ꝛ honoꝛ ꝛc.

De leticia curie celeſtis d aſcẽſione domini.

Interiȝ aũt mihael ꝑpoſitus paradiſi ꝓgẽs ad patriã celicã nunciauit ꝙ dñs aſcẽdebat. Ecce omnes beatoꝝ ſpirituũ oꝛdines ſeriatim per acies ſuas occurrerũt eidẽ. Unus ex eis nõ remãſit quin veniret obuiam dño ſuo. Et inclinãtes ſe cũ omni reuerentia deducebant euȝ cum hymnis ꝛ canticis ſpiritalibus ineffabilibꝰ. Quis enim poſſet cantus ꝛ iubilos qui ab ipſis fiebant explicare? Adueniũt autẽ cõiũcti pſallentibꝰ: ꝛ dicẽtes. Alla.

all'a. all'a. Nomine qui i do-mini rex bn̄dicte venis. Nūc tibi regnanti pangimus ecce melos. All'a. all'a. all'a. Benedictus es qui ambulas ⁊c. Benedictus es domine qui ſedes ſuper cherubin ⁊ intue ris abyſſos. All'a. all'a. Dignus es domine omni laude ⁊ honore quia ſic victoriā feciſti all'a. In huiuſmodi cā ticis ⁊ confeſſionibus deum honorabant vtiq; coram do mino exultantes. Et eidē feſtum honorificum cum omni reuerentia facientes. Superni ergo ſpiritus reuerentia prius domino exhibita: ⁊ canticis illis expletis cū magna iocunditate dicebant. Principes populorum bene pſallite illi qui aſcendit ſuper celum celi all'a. Et ſancti patres reſponderūt. Pricipes populi domini all'a: cuſtodes ⁊ adiutores nr̄i: gaudiū vobis ⁊ pax all'a. Et dicebāt m'lta all'a ⁊ multa alia. Vides ergo ꝙ oēs iubilabāt ⁊ pſallebāt. Nā iuxta ꝓphetā. Aſcēdit deus i iubilatione. Aſcendit ergo Jeſus paulatim pro ꝯſolatiōe matris ⁊ diſcipulorum quouſq; videre poterant. Et tunc autem nubes ſuſcepit eum ab oculis eorum: ⁊ in momēto cum omnibus angelis ⁊ pre dictis patrib⁹ fuit in patria. Stabant autem mater glorioſa ⁊ diſcipuli: Magdalena ⁊ alie flexis genibus: ⁊ intuebantur in celum euntem illum quouſq; poterant.

Quomodo domina cum diſcipulis iuſſu angelorum redijt in hyeruſalem ⁊ de igreſſu domini in paradiſum.

Dū ergo ſic ſtarēt vultis eleuatis ecce duo angeli ſteterunt iuxta illos in veſtibus albis dicentes. Viri galilei quid ſtatis ⁊c. Redite ergo in ciuitatem ⁊ expectate ſicut dixit vobis. Cōſidera quomodo de ipſis dominus fuit ſollicitus. Nam ſtatim cum euanuit ab oculis eorum miſit angelos ſuos: ne nimium illic fatigarentur: ⁊ vt confortarētur audientes angelicum teſtimoni-

um recordare ſecū de aſcenſione dñi ſui. Auditis ergo his verbis dña humiliter rogauit ipſos āgelos vt ipſam recōmendarent filio ſuo. Illi vero ſe vſqꝫ ad terrā inclinātes eiuſdem libenter ſuſceperunt mandatum. Similiter apoſtoli ⁊ magdalena ⁊ oēs alij dixerunt eis. Illis autem diſparentibus ⁊ ipſi redierūt ad ciuitatem: ibiqꝫ morabantur expectantes vt dominus Jeſus mādauerat eis. Dominus autem Jeſus cū vniuerſa predicta felici ⁊ magnifica multitudine aperiens ianuas paradiſi vſqꝫ tunc humano generi clauſas itrauit triumphaliter ⁊ gaudenter: ac reuerenter flexis genibus ait patri. Pater: gratias tibi ago qꝛ mihi dediſti victoriaꝫ de omnibus inimicis meis. Ecce amicos noſtros qui captiui tenebantur: eos tibi pͥſento. Sed ⁊ fratribus ⁊ diſcipulis meis quos in mūdo reliqui promiſi mittere ſpiritum ſanctuꝫ. Rogo te pater mi vt impleas promiſſioneꝫ meam ⁊ eos tibi recōmēdo. Tunc pater erigens euꝫ fecit ſedere a dextris eius ⁊ dixit. Benedicte fili mi: omnem poteſtatem ⁊ omne iudiciuꝫ tibi dedi ꝺ̄ iſtis diſcipulis tuis: ⁊ de miſſione ſpiritusſancti pro tuo velle diſponas. Omnes autēꝫ ſancti patres ⁊ beatiſſimi ſpiritus qui adorantes prociderant in facies ſuas coram patre ſurgentes reinceperunt cantica ſua ⁊ iubilabant corā eo laudes. Si eniꝫ moyſes ⁊ filij iſrael poſt tranſmigrationem maris rubri cecinerunt carmen dño dicentes. Cantemus domino glo̓ſe ⁊c̄. Et Maria ꝓphetiſſa ſoror eius ⁊ reliquē mulieres eā ſequentes in tympanis ⁊ choris dño canebāt: qūto magis mō aduerſitatibus ſupatis. Similiter cū Dauid deducebat archaꝫ domini in hyeruſaleꝫ ſi totus populus canebat ⁊ dauid cū cantorib⁹ cytharas pcutiebat ⁊ oēs laudantes corā dño in cytharis lyris ⁊ tympanis ⁊ Dauid pſallebat ⁊ ſaltabat totis viribus corā dño: quāto magis nunc faciūt q vere ſūt coram

dño in hoc gaudio cõſtituti. Et de hoc habetur in apocalipſi. Audiui vocem in celo centũ quadragintaquattuor miliũ cytharedoꝝ cytharizãtium i cytaris ſuis: ⁊ cantabant quaſi canticuꝫ nouũ añ thronũ dĩ ⁊ agni. Quodcũqꝫ gaudiũ illõ ſignificet ego multo magis eũ meditor hodie ↄtigiſſe. Oẽs ergo conſtituti ibi pſallũt omnes exultant omnes letantur omnes cantant omnes gaudent oẽs iubilant omnesqꝫ manibus plaudũt. Vere in ſupna hyeruſalem auditur canticum leticie: ⁊ per omnes vicos ei⁹ ab vniuerſis dicit̃ all'a. Nũquam ab origine mundi tale feſtuꝫ ⁊ tale ſolẽne paſcha celebratum fuit. Nec vnq̃ꝫ erit niſi forte poſt diem iudicij cũ omnes ibi pñtabũtur electi.

De miſſione ſpiritusſancti.

TUnc his completis dixit dominus Jeſus patri. Pater memẽto promiſſionis mee quã feci de ſpiritu ſancto fratrib⁹ meis. Cui pr. Fili: multũ gratũ habeo q̃d ꝓmiſiſti: ⁊ tp̃s ẽ vt ipleatur ꝓmiſſũ tuũ. Dicunt igit̃ ad ſpiritũ ſanctũ. Rogamus te vt deſcendas ad diſcipulos noſtros: ⁊ eos repleas ↄſolerꝭ roboꝛes ⁊ inſtruas. Et ait ſpiritusſſãctus. Ecce ego paratus ſuꝫ. Et ſtatiꝫ deſcẽdit in linguis igneis ſup cẽtũ viginti diſcipulos ſimul congregatos ⁊ repleuit oĩ gaudio. Cuius diſcipuli vigoꝛe accenſi ⁊ illumiati totũ mũdum concuſſerunt: ⁊ pꝛo maioꝛi parte ſubiecerunt. Nihilomin⁹ ſuperni ciues ⁊ poſtea laudauerũt ⁊ ſemꝑ laudant deũ ⁊ hñt dies leticie: ⁊ nũq̃ꝫ deeſt ibi leticia ſolẽnitas ⁊ gratiarum actio ⁊ vox laudis. Feſtinem⁹ itaqꝫ nos ingredi i illã requiẽ vbi tãta ſuperabundant indeficienter gaudia: ⁊ ad patriam noſtram totis conatibus ſuſpiremus. Odiamus compagem huius miſeri ⁊ putridi coꝛpoꝛis noſtri: ⁊ eius curaꝫ non faciamus in deſiderijs ꝙ nos hic detinet peregrinos ⁊ icarceratos a tãto bo-

no. Et iterum cupio diſſol/
ui ꝛ eſſe cum chriſto: ꝛ eam
continue poſtulemus a do/
mino: quia per nos eam cuꝫ
ſalute conſequi non valemꝰ.

Modus ꝛ ordo tenendus i
ſupraſcriptis meditandis.

Volo autem tibi tra/
dere modum quem te
neas in predicando vel medi
tando predicta ne ſi forte ip/
ſum crederes ꝑtinere ad om
nia ꝛ extendere que hic ſcri/
pta repereris quaſi molem
grauem negligas: maxime
cum credam vni ebdoma/
de conuenire. Igitur ſcire d̄/
bes ꝙ meditari ſufficit ſolum
factum quod dominus Je/
ſus fecit vel eum fieri conti/
git vel dici ſecundum hyſto/
riam euangelij: ꝛ ibi te preſē
tem exhibendo ac ſi in tua p̄/
ſentia fierent prout ſimplici
animo nuditer cogitanti oc/
currit. Moralitates autem
ꝛ auctoritates: quas hic ad
tuam inſtructionem in hoc
opere poſui non expedit in
meditationibus adduci: niſi
ſiqua virtus amplectēda vel
vicium deteſtandum foret.
Elligas ergo in his medi/
tandis aliquam horam quie
tam. Poſtea infra diem po/
teris dicere moralitates ꝛ au
ctoritates ꝛ eas ſtudioſe me/
morie cōmendare. Qđ om
nino te facere conuenit: quia
pulcherrime ſūt: ꝛ que te q̄ſi
in tota vita ſpirituali valeāt
informare. Meditatōnes ve
ro ſic diuide: vt die lune inci
piens percurras vſqꝫ in fu/
gam domini in egyptuꝫ. Et
eo ibi dimiſſo die martis cuꝫ
eo rediēs mediteris vſqꝫ ad
apertionem libri in ſynago/
ga. Die mercurij exinde vſ
qꝫ ad miniſterium marie ꝛ
marthe. Die iouis ab inde
vſqꝫ ad paſſionem. Die ve/
neris ꝛ die ſabbati vſqꝫ ad
reſurrectionem domini. Die
vero dominica ipſam reſur/
rectionem ꝛ vſqꝫ in finem.
Et ſic per ſingulas ebdoma
das facias: vt ipſas medita/
tiōes tibi reddas familiares.
Quod quanto magis facies
tibi facilius occurrent atqꝫ
iocundius. Libenter conuer

ſeris cum domino Jeſu ꝛ vitam ipſius tanquã euangelium ad imaginez beate cecilie in corde ſtudeas inſeparabiliter collocare. Sit nomen dñi noſtri Jeſu chriſti pauperis crucifixi benedictum ī eternum ꝛ vltra. Amen.

Finis.

Per eg. Joanneantonium de birretis,. Papie.1490. Die.4.Martij.

Verſiculi arboris vite chriſti.

Primo.

Jeſus ex parte genitus
Jeſus ſpirator natus.
Jeſus creator inclitus
Jeſus gubernans ſtatus.
Jeſus promiſſus patribus
Jeſus faber virgineus
Jeſus annunciatus.
Jeſus emiſſus celitus
Jeſus plene dotatus
Jeſus ioannis intimus.
Jeſus maria natus
Jeſus conformis patribus
Jeſus prenominatus.
Jeſus in ſtella fulgidus
Jeſus magis monſtratus.
Jeſus redemptus paruulus
Jeſus infans fugatus
Jeſus puer proficiens
Jeſus matri abſentatus
Jeſus inuentus inſtruens
Jeſus dulcor amatus
Jeſus flos flori ſubiacens
Jeſus flore inmoratus
Jeſus alumnis obſequens
Jeſus depauperatus
Jeſus preconem adiens
Jeſus vir baptizatus
Jeſus deſertum incolens
Jeſus hoſte tentatus
Jeſus paruulos colligens
Jeſus matre rogatus
Jeſus paſtor circuiens
Jeſus vigore laſſatus
Jeſus pro nobis indigens
Jeſus inhonoratus.
Jeſus miranda faciens
Jeſus verbis ſenſatus
Jeſus perfecta conſulens
Jeſus tranſfiguratus
Jeſus per noctem vigilans
Jeſus die occupatus.
Jeſus panes multiplicans
Jeſus tranquillans flatus
Jeſus lepram eijciens
Jeſus medela datus
Jeſus a morte ſuſcitans
Jeſus laſſans reatus
Jeſus vnguento redolens
Jeſus aſello latus
Jeſus rex orbis veniens
Jeſus digne laudatus
Jeſus vrbi compatiens
Jeſus lachrymatus
Jeſus templum ingrediens
Jeſus zelo armatus
Jeſus pactum perficiens
Jeſus dolo ſeruatus
Jeſus ſubiectis ſeruiens
Jeſus panis ſacratus
Jeſus iudam corripiens.

Jeſus dilecto ſtratus
Jeſus ſermonem faciens.
Jeſus euiſceratus
Jeſus futura preuidens.
Jeſus orans proſtratus
Jeſus ad bellum exiens.
Jeſus deus monſtratus
Jeſus impetum ſuſtinens.
Jeſus vinculis ligatus
Jeſus tractus crudeliter.
Jeſus ter denegatus
Jeſus deluſus nequiter.
Jeſus vultu velatus
Jeſus conſputus turpiter.
Jeſus colaphizatus
Jeſus mutus humiliter.
Jeſus circũrotatus
Jeſus ligatus fortiter.
Jeſus ſpinis coronatus
Jeſus punctus crudeliter.
Jeſus dire plagatus
Jeſus productus viliter.
Jeſus reus clamatus
Jeſus ſpretus maligniter.
Jeſus ſententiatus
Jeſus crucem circũ ferens.
Jeſus debilitatus
Jeſus matrem conſpiciens.
Jeſus anguſtiatus
Jeſus deuotas alloquens.
Jeſus virens aſſatus
Jeſus ad crucem veniens.
Jeſus veſte nudatus
Jeſus morti ſe offerens.
Jeſus dire clauatus
Jeſus vexillum erigens.
Jeſus tricoloratus
Jeſus ſceleſtos diuidens.
Jeſus tunc blaſſematus
Jeſus orbem concutiens.
Jeſus excruciatus
Jeſus latronem erigens.
Jeſus dans principatus
Jeſus matri compatiens.
Jeſus fletu rigatus
Jeſus cruorem affluens.
Jeſus fons deſiccatus
Jeſus amorez ſitiens.
Jeſus felle potatus
Jeſus clamando moriens.
Jeſus vita priuatus
Jeſus pallore decidens
Jeſus tranſlanceatus
Jeſus matrem afficiens.
Jeſus intumulatus
Jeſus infernum adiens.
Jeſus frangens conatus
Jeſus triũphans mortuus.
Jeſus ſurgens beatus
Jeſus decor precipuus.
Jeſus orbi prelatus
Jeſus ductor exercitus.
Jeſus celo leuatus
Jeſus largitor ſpiritus.

Jeſus clarificatus
Jeſus ſpirans afflatibus.
Jeſus cruce ditatus
Jeſus electam eleuans
Jeſus dux laureatus.
Jeſus matrem glorificans
Jeſus fons reſeratus
Jeſus prolem multiplicans
Jeſus vilificatus.
Jeſus franciſcum generans
Jeſus ſeraph allatus.
Jeſus normam conſtituens
Jeſus tunc renouatus.
Jeſus deſpectus iterum
Jeſus falſificatus.
Jeſus doctor humilium
Jeſus reſuſcitatus
Jeſus decore fulgidus
Jeſus pauper firmatus
Jeſus teſtis veridicus.
Jeſus iudex iratus
Jeſus victor magnificus
Jeſus ſponſus ornatus.
Jeſus rex regum dominus.
Jeſus finis optatus.

Laus deo.

Deuotus Bernardus.

Jeſus dulcis memoria
Dans vera cordis gaudia:
Sed ſuper mel ⁊ omnia
Eius dulcis preſentia.
Nil canitur ſuauius:
Auditur nil iocundius:
Nil cogitatur dulcius:
Quā Jeſus dei filius.
Jeſu ſpes penitentibus:
Quam pius es petētibus:
Quā bonus te querētibꝰ:
Sed quid inuenientibus.
Jeſus dulcedo cordium
Fons verus lumen mētiū
Excedit omne gaudium:
Et omne deſiderium.
Nec lingua poteſt dicere
Nec littera exprimere
Expertus poteſt credere
Quid ſit Jeſum diligere
Jeſum queram in lectulo
Clauſo cordis cubiculo:
Priuatim ⁊ in publico
Queram amore ſedulo.
Cum maria diluculo
Jeſum queram in tumulo
Cordis clamore querulo
Mente queram nō oculo.
Tūbam ꝓfundam fletibus
Locum replens gemitibus
Jeſu peruoluar pedibus

Strictis herēs āplexibus:
Jeſu ſtringaȝ veſtigia
Et flendo figam labia
vt detur mihi venia
Atqȝ perfecta gratia.
Jeſu rex admirabilis
Et totus deſiderabilis
Dulcedo ineffabilis
Et triumphator nobilis.
Māne nobiſcum domine:
Et tuo reple lumine:
Mentes pulſa caligine.
Tue pacis dulcedine.
Quando cor meum viſitas
Tunc lucet ei veritas.
Mundi vileſcit vanitas:
Et intus ardet caritas.
Amor Jeſus dulciſſimus
Et vere ſuauiſſimus:
Plus milies gratiſſimus:
Quā dicere ſufficimus.
Hoc omnium creatio
Probat ⁊ gubernatio.
Et mira ordinatio
Cunctorūqȝ ſubiectio!
Necnon eius paſſio
Et ſanguinis effuſio:
Per quam nobis redēptio
Datur: ⁊ dei viſio.
Sic amantem diligite:
Amoris vicem reddite:
In hunc odorem currite:
Et votis vota reddite.

Iſta ſemper reuoluite
Amorē piuȝ poſcite:
Jeſum ardenter querite:
Querendo inardeſcite.
Jeſu auctor clementie
Totius ſpes victorie
Fons dulcoris ⁊ gratie
Vere cordis leticie.
Jeſu mi bone cupiam
De te dulcorē ſentiam
Qui tanta dat ſuauia
Vt digne loqui nequeam.
De te tamen non ſileam:
Amore fac vt ardeaȝ
Cum de te ſolo gaudeam
Et te videre cupiam.
Jeſu mea dilectio
Grata mentis refectio
Replens ſine faſtidio
Dans famē deſiderio.
Qui te guſtant eſuriunt
Qui bibunt adhuc ſitiunt
Deſiderare neſciunt
Niſi Jeſum quē diligunt.
Cum ſic amor inebriat
Nouit Jeſus quid faciat:
Felix ille quem ſatiat
Nō eſt vltra quod cupiat.
Jam proſequamur laudib⁹
Jeſum hymnis ⁊ precibus
Vt nos donet celeſtibus
Cum ipſo frui ſedibus.
Amen.

ff

Quid retrahis fera colla iugo: mea sarcina le
Suaue iugum Christi: Vox pia, crede deo.
Haec bona libertas, Christo seruire et in ipso
omnibus esse super, non dominis hominum
Non vitiis seruit, non regibus ille superbis
tantum qui Christo se dederit domino:

Inc
381

falta a fl. 1 (ai)